

மனவானமாமுனிகன் திருவடிகளை சரணம்.

ஸ்ரீ
ஜீவர் திருவடிதே சரணம்.

ஸ்ரீ கஞ்சி ரீதிவாதிபயங்கம் அன்னங்காரியர் இயற்றிய உரையுடன் கூடிய

உபதேசரத்தினமாலே

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த திவ்யியப் பிரபந்தங்களுள் இது முதலது. மற்றவை திருவாய்மொழி தாற்றந்தாதியும் ஆர்த்திப் பிரபந்தமும் மஹா ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திற்குப் பாதாளப் பாய்த்ததற்கானது ஆழ்வார்கள் அவதரித்த மாதங்கள் கஷ்டத் திசங்கள் கதவங்கள், அவ்வாழ்வார்களானுளிய திவ்யப்பிரபந்தங்களுக்கு விபாக்கியானம் முதலியவற்றை அருளிச்செய்த ஆசாரியர்களின் பெருமைகள், அப்படியப்பட்ட ஆசாரியர்களுள் தலைவரான பின்ன லோகாசாரியின் பெருமை, அவர் பணித்த சதாஸங்களுள் தலைவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தின் பெருமை, அந்த திவ்ய சாஸ்தாத்தின் ஸாரார்த்த விசேஷம் ஆகிய இவ்விஷயங்கள் இப்பிரபந்தத்தில் மிக அழகிய கையெழுத்து அருளிச்செய்யப்படுகின்றன.

ஆழ்வார்களின் திருவடிதாக்கீதமாம் "பொய்கையார் பூதத்தார் பேலார் புதழ்முழிகை ஸபயனருள்மாரன் சேரலர்கோன் துய்யப்பட்ட காச னன்புதான் துளிகற்பானன் னன்னியன் சதிவர் தேற்றத் தடையாயிக்கு" என்ற பாசாத்தினால் இதில் அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலே அவ்வாழ்வார்களின் அவதார கால்களை அருளிச்செய்த வரும்படித்து முதலாழ்வார்கள முயருடைய அவதார கால்களைக் கூறியிட்டு அடுத்தபடியாகத் திருமுழிகையாழ்வாரின் அவதார கால்கள் கூறவேண்டியிருக்க அதுகருமல், திருமண்கையாழ்வார் திருப்பாணாழ்வார் தொண்ட ருப்பொடியாழ்வார் திருமுழிகையாழ்வார் குலசேகரபாழ்வார் கம்மாழ்வார் பெரியாழ்வார் என்று இவ்வளவு ஒரு காலம் கையத்து அவதாரகால்கள் கூறப்படவுருக்கின்றன; இவ்வு எந்த காலத் தில் சேர்ந்ததென்று பலரும் கிமர்சிப்பார்கள். கேண்மின், முதலாழ்வார்களின் அவதார கால்களை முதலிலே கூறியிட்டு உடனே மாதங்களினையே அருளிச்செய்த வருகிறார். அதாவது—முதலாழ்வார்கள அவதரித்தது ஸ்ரீபரிமாசதம், அதற்கடுத்தமாதம் கார்த்திகை பாதலால் அத்திங்களில் அவதரித்த இரண்டி ஆழ்வார்களைப்பற்றிப் பேசினார். அதற்கு அடுத்தமாதம் மார்ச்சுரிபாதலால் அதில் அவதரித்த தொண்டாருப்பொடியாழ்வாரைப்பற்றி உடனே பேசினார். அதற்கு அடுத்தது கைமாசதம், அதிலவதரித்த திருமுழிகையாழ்வாரைப் பேசுவது பாதபதமாயிற்று. இவ்வளவு மாதக்காலமாக கையத்து அருளிச்செய்கிறாரென்று கண்ணொள்கிறது.

இத்திவ்யியப்பிரபந்தத்தின் அகையப்பொழுது கிசாற்றது. அமுதொழுதுகின்ற தமிழினில் கிளம்பிய சீர்மை சொலப்புதில் வாயமுதம் பரக்கும்.

தனியான்

முன்னந்திருவாய் மொழிப்பீளின தாமுபதேசித்த கேள்
தன்னின்படியைத் தணவாதசொல் மணவாளமுனி
தன்னன்புடன்செய் உபதேசரத்தினமாலேதன்னினைத்
தன்னெஞ்சு தன்னில் தரிப்பவா தாள்கள் சரணமக்கே.

முன்னம்	முதலாவதில்	உபதேசரத்தின மாலே	உபதேசரத்தின மாலே
திருவாய் மொழிப்பீளின தாம் உபதேசித்த கேள் தன்னின் படியைத் தணவாத சொல்	(கணவாளமாரன்) திரு வாய் மொழிப்பீளின உபதேசித்தருளின காமதந்த அதிசயியா மல் அதுவந்ததித்தே பேசு வவரான	உபதேசரத்தின மாலே தன்னினைத் தம்மெஞ்சு தன்னினைத் தரிப்பவர்	{ உபதேசரத்தின மாலே பெய்தித் திவ்யியப் பிரபந்தத்தை தங்கள் திருவடித்திலே (கணவாளமால் செய்த) தரிக்கின்றவர்க ளுடைய திருவடிதே சரணம் கமக்குத் தருகம்.
மணவாளமுனி தன் அன்புடன் செய்	மணவாளமாமுனிகள் தம்முடைய பரமசிவனை விருள் செய்தருளின	தன்னினைத் தமக்கு சரண	

தனியான் உரை முற்றிற்று.

ஆழ்வாரொம்பெருமானார் ஜீயர் திருவழிகளே காணம்.
விரதவாக் சிகரமணியான மணவாள மாமுனிகள் அருளிச்செய்த

உபதேசரத்தினமலை.

தமக்குக் கிடைத்த உபதேச வழியின்படியே வெண்பாவிலமைத்துப்
பேசுவதாகக் கூறுதல்.

என்னை திருவாய் மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால் *
வந்த உபதேச மார்க்கத்தைச்—சீக்கதை செய்து *
பின்னவருங் கற்க உபதேசமாய்ப் பேசுகின்றேன் *
மன்னியசீர் வெண்பாவில் வைத்து.

(க)

எகமை	எமக்கு ஆசிரியரான	பின்னவரும் கற்க	பின்புள்ளாரும் கற்று
திருவாய்மொழிப்பிள்ளை	திருவாய் மொழிப்பிள்ளை சென்றிற திருமலை யாழ்வானுடைய	மன்னிய சீர் வெண்பா விய் வைத்து	மொழி பொருத்தமான சீர்களை புறவாய் வெண்பா சென்றிற யாப்பிலே முனைத்து
இன் அருளால் வந்த	பாமகிருஷ்ணபிள்ளை கிடைத்த	உபதேசம் ஆய் பேசுகின் றேன்	(உள்ளத்திற்கும் உலகத் திற்கும்) உபதேச ரூப மாகப் பேசுகின்றேன்.
உபதேசம் மார்க்கத்தை சீக்கதை செய்து	உபதேச வழியை அந் வைத்தித்து		

“மன்னிய சீர்” என்பதை வெண்பாவிற்கு விசேஷணமாகாமல் “மன்னிய சீர்களைப்
பேசுகின்றேன்”— ஆழ்வாராசாரியர்களின் திருக்குணங்களைப் பேசுகின்றேன் என்றுரைப்
பாருமுளர்.

(க)

இப்பிரபந்தத்தை விவேகிகள் உகப்பதே போதுமென்றல்.

கற்றோர்கள் தாமுகப்பர் கல்லிதன்னிலாவையுள்ளோர் *
பெற்றோமெனவுகந்து பின்புகற்பர் *—மற்றோர்கள்
மாச்சரியத்தாலிகழில் வந்ததென்னெடுக்கே! * இகழ்கை
ஆச்சரியமோதானவர்க்கு.

(உ)

செஞ்சே	மலமே!	மாச்சரியத்தால்	மாச்சரியத்தினால் [பணை பாடாட்டி]
கற்றோர்கள் தாம் உகப் பர்	கல்லியின்றவர்கள் (இப் பிரபந்தத்தைப் பெற்று) மகிழ்ந்திடு வார்கள்;	இகழில்	இதனை இகழ்த்தால்
கல்லி தனில் ஆசை உள் ளோர்	கல்லியில் யிருப்பமுள்ள வர்கள்	வந்தது என்	அதனால் மொக்கு உண் பாடும் சேதமென்ன? (ஒன்றுமில்லை)
பெற்றோரும் என உகந்து	‘இது ஸபிக்கப் பெற்றோ மே!’ என் அகந்துண ந்து	அவர்க்கு	அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு
பின்பு கற்பர்	பிறகு இதை அப்படியிப் பாடின்;	இகழ்கை	கல்லி விஷயங்களை இகழ் கதென்பது
மற்றோர்கள்	(பெஞ்சு சொன்ன திரண்டு வருபவர்களுக்கு சொராத) மறையெயர்கள்	ஆச்சரியமோ தான்	வியப்போ? [அவர்க்கு இது இயல்பேயன் னே.]

“ஆச்சரியமோ-தானவர்க்கு” என்று பிரித்து தானவர்க்கு-ஆஸாபர்க்குநிகளுக்கு என்று பொருளுரைப்பாருமுளர்; ஆயினும் மணவாளமாமுனிகள் இவ்வுண்மையை விவாதித்து அருளிச் செய்வவரல்லர் என்பர் பெரியோர். (உ)

ஆழ்வாராசார்ய பூநீஸலித்திகளுக்கு வாழ்த்துக் கூறுதல்.

* ஆழ்வார்கள்வாழி அருளிச்செயல்வாழி *
தாழ்வாடூரில் தரவர்தாம்வாழி *—ஏழ்பாரும்
உய்ய அவர்களுரைத்தவைகள் தாம்வாழி *
செய்யமறைதன்னுடனே சேர்ந்து. (ங)

ஆழ்வார்கள் வாழி	{ பொய்கையார் முதலான ஆழ்வார்கள் வாழ்த்திடுக; அவர்களருளிய இன்னி யப் பிரபந்தங்கள் வாழ்த் திடுக;	எழ்பாரும் உய்ய அவர்கள் உரைத்தவைகள் தாம்	{ பூண்டகம் முழுவதும் உஜ்ஜீவிக்குமாறு அவ்வாறியர்கள் அருளிச் செய்த பூநீ ஸலித்திகளும்
அருளிச்செயல் வாழி	{ தாழ் வொன்று கிள்வந்த [மிசத் தெந்த] எம் பெருவாணமுதலான ஆசாரியர்கள் வாழ்க;	செய்ய மறை தன் னுடனே சேர்ந்து வாழி	{ விஷகூலமான வேதங்க ளோடு கூட வாழ்க.

“செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து” என்றது வேதங்களும் வாழவேணுமென்று அவற்றுக்குமாக மங்களாசாஸனம் செய்தபடி ஆழ்வாராசார்யர்களின் பூநீஸலித்திகளுக்கெல்லாம் வேதமே முஸ்மானது பற்றி அவற்றுக்கும் மங்களாசாஸனம் ப்ராப்தம். “செய்யமறை தன் னுடனே சேர்ந்து அவர்களுரைத்தவைகள்” என்று அருளிற்று “வேதங்களுக்குச்சேர ஆசாரி யர்கள் அருளிச்செய்தவை” என்று பொருளுரைப்பாருமுளர். (ங)

ஆழ்வார்களின் அவதாரக்ரமம் கூறுதல்.

பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் * புகழ்மழிமிசை
அய்யன் அருள்மாறன் சேரலர்கோன் *—குய்யபட்ட
நாதன் அன்பர்தான் துளி நற்பாணன் நன்கலியன் *
நதிவந்தோற்றத்தடைவாமிங்கு. (ச)

பொய்கையார்	{ பொய்கையாழ்வார் முதல் வர்,	அன்பர்தான்துளி	{ தொண்டரடிப்பொடி பாழ்வார் எட்டாமவர், பாமனாதிவிசை திருப் பாணாழ்வார் ஒன்பதா மவர்,
பூதத்தார்	{ பூதத்தாழ்வார் இரண்டா மவர்	நல் பாணன்	{ விஷகூலமான திருபு கையாழ்வார் பத்தா மவர்,
பேயார்	{ பேயாழ்வார் மூன்றாமவர், கோத்திவாய்த்த திருமழி சைப்பிசான் நான்கா மவர்,	தன் கலியன்	{ இந்த வரிமசக்கிரம மானது
புகழ் மழிமிசை ஐயன்	{ அருள் மிகுந்த நம்மாழ் வார் ஐந்தாமவர்,	சுறு	{ இவ்விலகில்
அருள் மாறன்	{ குகசேகரப்பெருமான் ஆறாமவர்,	இவ்ரு	{ இவ்வாழ்வார்களின் அவ தாரக்ரமமும்.
சேரலர்கோன்	{ பரிசுத்தரான பெரியாழ் வார் எழாமவர்,	இவர் தொற்றத்த அடைவு ஆம்	
அய்ய பட்டநாதன்			

இக்காலத்தவர்கள் சிலர் ஆராய்ச்சி செய்வதாகப்புகுந்து தவறுதலான சில நிரூபணங்களைக் காட்டி இந்த அடைவிகளை மாறுபடுத்தி, பின்னே யுள்ளவர்களை முன்னே தள்ளி முன்னேயுள்

ளவர்களைப் பிள்ளை யிழுத்து மனம்போனவாறாக அவதாரக்ரமங்களைக் கல்பிக்கின்றனர்; அதனால் துன்பியங்களின் கொஞ்ச கஷ்டகாலமக்காகப் "பொய்யிலாத மனவாணமாமுனிசன் இங் கலனை அடைவுதன்னை அமைந்தருவிராபிற்று. (ச)

ஆழ்வார்களவதரித்த மாத நகரத்திரங்களைக் கூறுவோமெனல்.

அந்தமிழால்நற்கலைகள் ஆய்ந்துரைத்த வாழ்வார்கள் *

இந்தவுலகிலிருள்நீங்க —வந்துதித்த

மாதங்கள்ளாடிகள் தமை மண்ணுலகோர் தாமறிய *

சுதென்று சோல்லுவோம்யாம்.

(இ)

அம் தமிழால்	{ அழகிய தமிழ்ப்பாணையி ளால்	வந்த உதித்த	வந்த அவதரிக்கப்பெற்ற
கல் கலைகள்	{ இவ்வியம்பிரபந்தங்களை	மாதங்கண் ளாடிகள் தமை	{ மாலங்களை யும் நகரத் திரங்களை யும்
ஆய்ந்து உரைத்த ஆழ்வார்கள்	{ ஆராய்ந்தருளிச் செய்த (மெய்கறிய) ஆழ்வார் ளா	மண் உலகோர் தாம் அறிய	{ இந்நிலவுலகத்தவர்கள் திவ்யாப்தமாகத் தெரித்தகொள்ளும் பொருட்டு
இந்த உலகில் இருள் நீங்க	{ இவ்விருள் தருமாருவத் தில் அகலிருள் தொலை வதற்காக	சுது என்ற வாம் சொல்லுவோம்	{ இன்னவகப்பென்ற இனி நாம் கூறுவோமாக.

இன்ன ஆழ்வார் இன்ன மாதத்தில் இன்ன நகரத்திரத்தில் அவதரித்தாரென்பது அந் காலத்தில் வழங்குவந்தாலும் பிறகாலத்தில் எக்காரணத்தாலும் பிறழ்வு விளைபாமைக்காக அவற்றைப் பரப்பநீளிக்கின்றனவென்ற, பெரியவாக்கான் பிள்ளை யருளிச்செய்த முதல் திருவந்தாதி வியாக்கியானத் தொடக்கத்தில் "இந்த முதலாழ்வார்கள் இன்னகிடத்தில் அவதரித்தாரென்பது காண்பழகமையாலே நிகழிக்கப் போகாது" என்று பொருள்பட ஒரு ஸ்ரீசூக்தி காண்கிறது. அங்கிடத்தில் அரும்பதவுரைகாரர்கள் இங்கு ஏதோ வாக்வியப் பிறழ்வு உள்ளது என்று எழுதியுள்ளார்கள். பெரியவாக்கான் பிள்ளை அங்கனம் அருளிச் செய்தது உண்மையாயிருப்பின் பரம ப்ரமாணிகரான மனவாணமாமுனிசன் இவ்வுபதேச சத்தினமாலையே "எண்ணருஞ் சீர்ப்பொய்கை முன்னோரியவர்க்கில் தோன்றிய ஆர் வண்மை யிரு கச்சி மல்கில் மாமரில்" என்று அதுதிரிடாக அருளிச்செய்ய கேர்க்கிராது. பெரிய வாக்கான் பிள்ளை காலத்திற்கு முன்னமே ஆவதரித்து அதுலக்தானத்திலும் நிகழ்ந்து வரும் திருவந்தாதித் தனியன்களிலும் "கச்சிகர் வந்துதித்த பொய்கைப்பிரான்" என்றும், "கடன் மல்கில் பூதந்தார்" என்றும் உள்ளதற்கு மாறாகப் பெரியவாக்கான் பிள்ளை தாம் அருளிச் செய்யவும் ப்ரணத்தியில்கி. ஆகிலும் வாக்வியப் பிறழ்வு விளைந்திட்டது. இவ்வளவே பிறழ்வு கேரணமக்காவே மாமுனிசன் ஆழ்வார்களவதரித்த மால நகரத் திரவ தேசங்களை இப் பிசபந்தத்தில் இட்டருள்வென்றென்றுணர்ச்சு.

(இ)

முதலாழ்வார்களின் மாத நகரத்திரங்கள் கூறுதல்.

ஐப்பசியிலோணம் அலிட்டம் சுதயமினை *

ஒப்பிலவாணாகளுலகத்தீர் ! *—எப்புவியும்

பேசுபுகழ்ப் பொய்கையார் பூதத்தார்பெயர்வார் *

தேகடனை தோன்றுகிறப்பால்.

(க)

உலகத்தின்	உலகத்தின் இவ்வளவு	ஒப்பு இவ்வுலகம்	ஒப்பிடுகின்றவர்கள்
எப்படியும் பேசுபதும்	உலகத்தின்கும் பேசுபதும்	ஒப்பியின் துணை அளிப்பதும்	காட்சிகள் எல்லாப் பெருமையுடைய
பெயர்க்கையார் புகுத்தார்	பெயர்க்கையார் புகுத்தார்	பெயர்க்கையார் புகுத்தார்	பெயர்க்கையார் புகுத்தார்
பெயர்க்கையார்	பெயர்க்கையார்	பெயர்க்கையார்	பெயர்க்கையார்
தேசத்தினே	தேசத்தினே	தேசத்தினே	தேசத்தினே
தேசத்தினே	தேசத்தினே	தேசத்தினே	தேசத்தினே
தேசத்தினே	தேசத்தினே	தேசத்தினே	தேசத்தினே

இவ்வாழ்வார்கள் மூலமும் விபவத்தில் ஒருவரை விட்டு ஒருவர் பிரியாதவராய், அடியும் திரியும் வேல்களையிருந்ததனாலும், அச்சையினும் அப்படியே அடியே வாழ்வதனாலும் இம் மூவர்க்கும் சேர்த்தே பாசர மிட்டருளினாராயிற்று. ஐப்பசி, ஐப்பசியே என இரண்டுமுன்மொன் பர், ஒன்றம்—'சீரோனா' என்றும் நட்செய்க்கின்றது. 'தேசத்தினே' என்ற விடத்து அயோ கிஷ்வப்பயத்தமான தேஜஸ்ஸு அவிசுத்திதம். "தேவப்பரிசு ஒப்பிடுவாரம்" என்று அங் வலிக்கும்.

பெயர்க்கையார் முதலான மூவர்க்கு முதலாழ்வார்களென்கிற திருநாமம் திகழ்ந்தமைக்குக் காரணங் கூறுதல்.

மற்றுள்ள வாழ்வார்களுக்கு முன்னே வந்ததிதது *
 நற்றமிழால் நூல்செய்துநாட்டையுய்த்து *—பெற்றிமைமேயார்
 என்று முதலாழ்வார்களென்னும்பேரீவர்க்கு *
 நின்றதுலகத்தே நிகழ்த்து.

இவர்க்கு	பெயர்க்கையார் புகுத்தார்	மற்றுள்ள வாழ்வார்க்கு	முன்னே வந்து வந்தது	(திருமழிசைப்பிரான் முதலான) மற்ற ஆழ்வார்களுக்கு முன்னம் வந்து தோன்றி
முதலாழ்வார்க்கு என்னும் பெர்	முதலாழ்வார்க்கு என்னும் பெர்	கல் தமிழால்	நூல் செய்து	விலகலானதாய் தமியி லுய்
உலகத்தே நிகழ்த்து நின்	உலகத்தின் மீதானித் த மானது (எ த து னே பென்னிய)	கல் செய்து	காட்டை உய்த்து	திருவந்தாதிகளென்கிற திவ்வியப் பிரபந்தங் களையருளிச்செய்து
நான்	(இவ்வாழ்வார்கள் மூலமும்)	பெற்றிமைமேயார்	கன்ன	இவ்வகை உறுதியிப் பித்த பெயரிடார் என்கிற காரண த்திருநால்.

பெயர்க்கையார் முதலான மூவர்க்கும் முதலாழ்வார்களென்று ப்ரஸித்தமானத் திருநாமம் வழங்குவதுகின்றது. இத்திருநாமத்திற்கு இன்னது காரணமென்று நிகழ்கின்றது இப்பாசரம், மற்றுள்ள வாழ்வார்களுக்கு முன்னே வந்து,கித்தபடியினால் முதலாழ்வார்களார்; நற்றமிழால் நூல் செய்ததனால் ஆழ்வார்களாயினர் என்றதாயிற்று. பெற்றிமை—பெருமை. என்று— என்று காரணத்தினால் என்றாய். "பெற்றிமைமேயோ ரென்னும்" என்கிற பாடம் மறுக்கவும் மதக்கவும் தக்கது.

திருமங்கையாழ்வாருடைய அவதாரநான் கூறுதல்.
 பேதைநெஞ்சே! இன்றைப்பெருமை யந்நிதியே! *
 வதுபெருமை யின்றைக்கென்றென்னில்! *—ஒதுகின்றேன்
 வாய்த்தபுகழ்மங்கையர்கோன் மாநிலத்திலவந்ததித்த *
 கார்த்திகையில கார்த்திகைநாள்காண்.

பேசுத செஞ்சே

இன்றை பெருமை அதிர்
தெய்வியா

இன்றைக்கு என்று

எது பெருமை என்னில்

அதிலில்லாத மனமே!

இன்றைக்குள்ள பெரு
மையை நீ அதிசுது
கொள்வாயிலியோ?இன்றைக்கு அல்ல
தரணமாகஎன்ன பெருமை புன்
னது என்பிருயோ?
(கேள்)

தூதின்னேன்

விடுத்த புரு

மங்கையர் கோன்

மாநிலத்தில்

வந்து உதித்த

கார்த்திகையில் கார்த்

திகை என் காரண்

விசால்வகின்றேன்;

பொருந்திய புருஷ

புடைவாரை

திருமங்கையாழ்வார்

விசால்மான் இவ்வுலகில்

வந்து தோன்றப்பெற்ற

கார்த்திகை மாதத் தி

க்ருத்திகா நகரத் தி
மன்றோ வின்று.

*** அந்தந்த ஆழ்வாரிகளின் திருநகரத்திர தினங்களில் கோயில்களிலும் கருவறங்களிலும் நாளாப்பென்று சேவிப்பதற்கு உதவ வேண்டுமென்று கீழ்ப்பார்களின் வேண்டுகோளினால் இப் பிரபந்தம் அருளிச் செய்ததனால் அதற்குத் தகுதியாகவே இவ்வு நூற்பாட்டுக்களில் பெரும்பாடும் 'இன்று' என்று அமைக்கப்பட்டது. அந்த அடிதார நன்றினை கோக்கிய நிர்ந்தேசம் இது. இரண்டாமடியில், "இன்றைக்கென்னென்னில்" என்று சில பிரதிகளறிற் பாடம் கண்டாலும் அதில் அர்த்தம் பொருந்தாது. ஏது என்பதும் என் என்பதும் பரியாயமாதலால் புருத்தமாரும்; ஆகவே 'இன்றைக்கென்றென்னில்' என்பதே பாடம். "அதற்கென்று என்ன ஏற்றம்" என்று உலக வுறக்குள்ள தாநல் அதிக.

(அ)

(இதுவுமது.)

மாறன்பணித்த தமிழ்மறைக்கு மங்கையர்கோன் *

ஆறங்கம்கூற அவதரித்த *—ஹனுடய

கார்த்திகையில் கார்த்திகைகள் இன்றென்று காதலிப்பார் *

வாய்த்தமலர்த்தாள்கள் செஞ்சே! வாழ்த்து.

(ஆ)

செஞ்சே

மாறன் பணித்த

தமிழ் மறைக்கு

ஆறு அங்கம் கூற

மங்கையர் கோன் அவ
தரித்த

ஹ. மனமே!

சம்மாழ்வகருளிச்செய்த

ந்நாடிலேயேதான் 'திரு
விருத்தம்' முதலிய
காண்கு. பிரபந்தங்
கருக்கும்ஆறு அங்கங்களாக ஆறு
பிரபந்தங்களை வருளிச்
செய்யும் பொருட்டுதிருவந்தையாழ்வார் அவ
தரிக்கப்பெற்ற

வீறு உடைய

கார்த்திகையில் கார்த்
திகை என் இன்று
என்று

காதலிப்பார்

வாய்த்த மலர் தாள்கள்

வாழ்த்து

பெருமை வாய்த்த

கார்த்திகை மாதத் தி
க்ருத்திகை யன்றோ
இன்று - என்று கொ
ண்டு

ருதுவலிப்பவர்களி

ஹனுடய

(நமக்கு) பரபந்தமான
பாதாசலித்தங்களை
தோத்திரஞ்செய்வாராக.

*** ஆசார்யதற்குதயத்தில் "வேறு சதுஷ்டயாங்கோபாங்கங்கள் பதினாறும் போலே இந் நூலுக்கும் இருந்தபிழ தூற்புலவர் பனுவலாரும் மறை யெனாமர் நன்மாவாகனும்" என் னுள்ளது. வடமொழி வேதந்திற்கு அங்கங்களும் உபாங்கங்களும் இருப்பதுபோலே தமிழ் வேதந்திற்கும் அவை யுண்டு; குறியுணர் ஸாமம் அதர்வணம் என்கிற நான்கு வேதங்களுக் கும் சேஷா விபாகாணம் திருத்தம் சுந்தன் கல்பம் ஸ்ரீயோகிஷம் என்கிற ஆறு அங்கங்களும், மீயாம்ஸா ந்யாய புராண நர்மசாந்திரங்கள் முதலிய உபாங்கங்கள் எட்டும் ஆகப் பதினாறும் போலே, திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் உபரிப திருவந்தாதி திருவாய்மொழியாகிற இத்தத் தமிழ் மறை நான்கிற்கும் திருமங்கையாழ்வாருடைய திவ்யியப் பிரபந்தங்களாலும் மறை வாய்வார் கள் எண்மருடைய மிலக்தை பரபந்தங்களும் அங்கோபாங்கங்களாமென்பது நூற்பரியம்.

நெருங்கியவாழ்வாரருடைய பெரிய திருமொழி, திருக்குறள், நவாண்டகம், திருவெழுந்தற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல், திருநெடுந்தாண்டகம் ஆகிய ஆறு பிரபந்தங்களும் ஆறு அங்கமாகக் கொண்டப்பட்டன. நம்மாழ்வாரருடைய திருவுள்ளத்தைப் பின்பற்றியே இவர் அருளிச்செய்திருப்பது கொண்டு இங்ஙனே கூறலாயிற்றென்க. (க)

திருப்பாழ்வார்திருநான்குறுதல்.

கார்த்திகையோசினிநாள் காண்பினின்றுகாசினியிர் !
வாய்த்தபுகழ்ப்பாணர்வந்துதிப்பால் *—ஆத்தியர்கள்
அன்புடனேதான் அமலனுதிபிரான்கற்றதற்பின் *
நன்குடனேகொண்டாடும்நாள். (கய)

காசினியிர் இன்று	உலகத்தவர்களை! இவ்வாள்	ஆத்தியர்கள் அன்புடனே தான்	ஆனந்திகள் பத்தியோடு
கார்த்திகை உரோகினி நாள் காண்பின்	{ கார்த்திகைமாதந்த ரோகினி காலத்தி மாகும்;	அமலனுதிபிரான் கற்ற தன் பின்	{ அமலனுதிபிரானென்ற பிரபந்தம் (இவரரு ளால்) எழப்பெற்றோ மென்று மகிழ்வது பத்தியும்
வாய்த்த புகழ் பாணர்	{ பொருத்திய புகழை புடையாரை திருப்பாழ்வார்	நன்குடனே	நல்லாள்
வந்து உதிப்பால்	வந்துதிநின்றபடியால்	கொண்டாடும் நாள்	{ கொண்டாடப் பெறும் காரணாகிது.

* * * தமிழில் சகரமுதலான சொல் வரத்தவா தாதலால் "கார்த்திகையில் ரோகினி நாள்" என்பது சுத்த பாடமன்று. "கார்த்திகையில் உரோகினி நாள்" என்னில் வெவ்வேறு பிரழுமாதலால் அதுவும் பாடமன்று; "கார்த்திகையுரோகினிநாள்" என்பதுவே சுத்த பாடம். "புதியன புதுதலும் வழுவல்" என்ற நன்னூற் சூத்திரத்தைக் கொண்டு சகர முதலதான சொற் பிரயோகமும் சிறுபான்மை வழுவற்ற தென்பாருமுள். அறியவேண்டிமீததக்கனை வெல்லாம் அழகாக அமைத்துப் பத்தே பாசாமாகக் கருங்கவருளிச் செய்தவர் இம்மாதவாரோ பாதலால் "அமலனுதிபிரான் கற்றதற்பின்" என்று சிறப்பித்தெடுத்துக் கூறினென்க. நன்கு—நன்மை. (கய)

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்திருநான்குறுதல்.

மன்னியசீர்மார்கழியில் கேட்டையின்னுமாரிலத்தீர் !
என்னிதனுக்கேற்றமெனிலரைக்கேன் *—துன்னுபுகழ்
மாமறையோன் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்பிறப்பால் *
நான்மறையோன் கொண்டாடும்நாள். (கக)

மக கவந்திர் இன்று சீர் மன்னிய	{ பரத்தவுலகத்திலுள்ளவர் களை! இன்னதத்தினம் சிறப்புப் பொருத்திய பாசுபிரிமாதத்துக் கேட் டையாகும்;	துன்னு புகழ் மக மறையோன் தொண்டரடிப் பொடி கூழ்கார் பிறப்பால் நான் மறையோன் கொண்டாடும் நாள்	{ மீரம்பிய புகழையுடைய சாய் பரம வைதிகரான தொண்டரடிப் பொடி யாழ்வாரருடைய அவதாரக் காரணமாக வைதினோத்தவர்கள் கூதரிக்கும் திரு நான்கு மிது.
மார்கழியில் கேட்டை இதனுக்கு வற்றம் என் என்னில் உலகக்கேள்	{ இங்கானுக்கு என்ன வற்ற மென்றால் சொல்லு இன்னதேன்; (கேண்மின்);		

திருமழிசைப்பிரான் திருநாள் கூறுதல்,
 னையிலம்மயின்ன தாரணியீர்! ஏற்றம் * இந்தத்
 னையிலம்மத்துக்குத் சாற்றுகின்றேன் *—துய்யமதி
 பெற்ற மழிசைப்பிரான் பிறந்தாரென்று *
 நற்றவர்களுக்கொண்டாமுள்ளான்.

(கஉ)

தாரணியீர்	நிலவுலகத்தவர்களை!	துய்ய மதி பெற்ற	{ பரிசுத்தமான மதியைப்
இன்று	இவ்வான்		{ பெற்ற
நையிலம்மம்	{ னையிலம்மம் மகனாகத் திரவாரும்;	மழிசை பிரான்	{ திருமழிசையாழ்வார்
		பிறந்த நாள் என்று	{ திருவவதரித்த திருநா
இந்த னையிலம்மத்துக்கு	இந்த னையிலம் மகனாகத்	நல் தவர்கள்	{ னென்று
{ எற்றம் சாற்றுகின்	{ குண்டான பெருமை		{ மஹாதபஸ்கள்
றேன்	வாய் கொல்லுகின்	கொண்டாடும் நாள்	{ கொண்டாடப் பெற்ற
	றேன்; (கேண்மின்.)		{ னானாயிது.

* * * இவ்வாழ்வார் போயழ்வாரை யடிபணிந்து திருநீனவராதலால் அது தோன்றத்
 “துய்யமதி பெற்ற” என்றருளிச் செய்தார். மஹ நகத்திறந்நைதச் சுற்றி ஸப்தநரிகன் வர்த்திப்
 பநாகத் சேரதிடர்கள் உடையார்கள்; அதற்கேற்ப “நல் தவர்கள் கொண்டாடும் நாள்” என்
 தருளிய செய்தார் போலும். தாரணியென்னும் வடநகரம் தாரணியென்று நீட்டல் பெற்றது.

குலசேகராழ்வார் திருநாள் கூறுதல்.

மாசிப்பனாழ்சம் காண்மினீன்று மண்ணுலகீர் *
 தேசித்தவநததுக்கேதெனீளில் —* பேசுகின்றேன்
 கோவலநாகக்கோன் குலசேகரன்பிறப்பால் *
 நல்லவர்களுக்கொண்டாமுள்ளான்.

(கங)

மண் உலகீர்	{ பூக்கண்டத்திலுள்ளவர்	கொல்லி சுக் கொண்	{ கொல்லி யென்னும்கவர்
இன்று	{ களை!		{ ருத் தலைவரான
மாசிபனாழ்சம்மாணம்	{ இன்னதத்தினம்	குலசேகரன்	{ குலசேகராழ்வாருடைய
	{ மாசி மாதத்தம் புரங்க	பிறப்பால்	{ திருவவதாரம்காரணமாக
இத தவநததுக்கு	{ னு கடித்தவனேறே;	நல்லவர்கள்	{ வத்துவன்
தேசமுது என்னில்	{ இன்றருக்கு	கொண்டாடும் நாள்	{ சிலாதிக்கும் னானாயிது.
பேசுகின்றேன்	{ னனை மதிப்பு என்னும்		
	{ கொல்லுகின்றேன், (கேண்		
	{ மின்.)		

* * * தேச—தேசமும் என்னும் வடநகரங்காரம். நிலசம்—நிலைமென்னும் வடநகரம்
 காரம்.

நம்மாழ்வார் திருவவநார நாள் கூறுதல்.

எனாவைகாசி விமாகத்தினெழ்த்தை *
 பாரோறியப் பகர்கின்றேன் *—தோரும்
 வேதம்நமித்தசேவத் மெய்யனெழில்தருநாக *
 னாதனவதரித்தாள்.

(கச)

வர ஆர்	சென்மை யிருந்த	தமிழ் செய்த	{ திராவிடமாகச் செய்த
வெகாவி விசாத்தின	{ னைகாவி மாதத்து விசாத	மெய்யன்	{ தருளின
வற்றத்தை	{ நகத்திறந்நைவைய		{ யதார்த்தவாதியாய்
பாரோர்	விதப்ப	எழில் குருவை காநன்	{ அழகிய திருநகரிக்குத்
அழகிய	உலகத்தவர்கள்		{ தலைவரான நம்மாழ்
பகர்கின்றேன்	தெரிந்து கொண்டாறாறு		{ வர்
	தொந்துகின்றேன்;		{ தோன்றிய திருநாளை
மீர் மூரும் வேதம்	{ திரைமை மிகுந்த ஊட	அய்யதரித்த நாள்	{ குவிது.
	{ மொழி வேதத்தை		

தம்மாழ்வாரும் அவர்திருநாளும் அவர்திருவாக்கும்
ஒப்பற்றவை யெனல்.

உண்டோவைகாசி விசாகத்துக் கொப்பொருளாள்? *
உண்டோ சடகோபர்க் கொப்பொருவர்? *—உண்டோ
திருவாய்மொழிக்கொப்பு? தென்தருகைக்குண்டோ *
ஒருடாத்தனிலோக்குழர்?

(கடு)

வைகாசி விசாகத்துக்கு ஒப்பு ஒரு நாள் உண் டோ	வைகாசி விசாகத்தோ டொத்ததெனது திரு நாள் உண்டோ? (இல்லை)	திருவாய்மொழிக்கு ஒப்பு உண்டோ	திருவாய்மொழியோ டொத்ததொரு திவ் யப் பிசுபந்த முண் டோ? (இல்லை)
சடகோபர்க்கு ஒப்பு ஒரு வர் உண்டோ	சம்மாழ்வாசரை யொத்த ஒகாழ்வா குண்டோ? (இல்லை)	பார் தாரில் தென் குருகைக்கு ஒப் பும் ஒரு ஊர் உண் டோ	இப்பழம்ண்டவத்திற் குள்ளே திருக்காரியோ டொத்த தொரு திவ்ய தேச முண்டோ? (இல்லை)

பெரியாழ்வார்திருநாள் கூறுதல்.

இன்றைப்பெருமையறித்திலையோ ஏழைநெஞ்சே! *
இன்றைக்கென்னேற்றமெனிலுணர்ச்சேன் *—கன்றிபுகை
பல்லாண்டோடிய கம்பட்டம்பிரான் வந்துதித்த *
நல்லாணியில் சேர்திராள்.

(கடு)

ஏழை நெஞ்சே இன்றை பெருமை அறித்திலையோ	அறிவிலியான மனமே! இன்றைக்குண்டான பெருமையை அறிய மாட்டாரோ?	பல்லாண்டு பாடிய கம்பட்டம்பிரான் வந்து உதித்த	திருப்பல்லாண்ட யருளிச் செய்த கம்பெரியாழ்வார் வந்து தோன்றிய
இன்றுதற்கு சிறந்த வாரில் உரைக்கேன் கன்றி புகை	இங்காறுக்கு என்ன பெருமை யென்னிய, சொல்லுகிறேன் சென்; நன்மைவாய்த	ஆணியில் சேர்திராள் காள்	ஆணியாதத்து ஸ்வாதி யென்றே நல்ல நாள் கான்.

(இதுவுமது.)

மாலிலத்தின்முன் கம்பெரியாழ்வார்வந்துதித்த *
ஆணியின்னில்கோதியென்றாலாதரிக்கும் *—ஞானியர்க்கு
ஒப்போரிலை யிவ்வலகுதனி லென்றெஞ்சே! *
எப்போதும் சித்தித்திரு.

(கடு)

நெஞ்சே முன் கம்பெரியாழ்வார்	தமனமே! முதலாலத்திவ் கடக்குத் தலைவரான பெரியாழ்வார்	ஆணிய்க்கும் ஞானியர்க்கு	கொண்டாடுகின்ற ஞானியான பெரியார் கருக்கு
மாலிலத்திற் காந்து உதித்த ஆணி மன்னில் சொதி வன்றும்	இவ்வுலகில்வந்து தோன் தப்பெற்ற ஆணியாதத்து ஸ்வாதி சுமந்தமென் தப்பிபாதே	ஒப்போர் இவ் உலகு தனில் இன்ன என்று எய்போதும் சித்தித்த இரு	மாமணவர்கள் இவ்வுல கில் யாருமில்லென்று ஸ்தானாலும் அருவக் திப்பாயாக.

பெரியார்வாரென்ற திருநாமத்திற்குக் காரணம் கூறுதல்.

மாக்களாசாசனத்தில் மற்றுள்ளவாழ்வார்கள் *

தங்களால்வந்தளவுதானெனநி—* பொங்கும்

பிராசே விஸ்ஸிபத்தார்ப் பட்டபிரானபெற்றான *

பெரியாழ்வாரென்னும் பெயர்.

(கவு)

விஸ்ஸிபத்தார்ப் பட்டபிரான	பூத ஸித் ஸி புத்தூரிலவ	மற்றுள்ள ஆத்மாரகன்	மற்ற ஆழ்வாரானுடைய
பெரியாழ்வார என்னும் பெயர்	தரித்த விடருகிதா	தங்கள்	தபநிவேசத்திற்காட்டி
பெற்று	திருநாமத்தை	சூலகந்த அளவு தான	உமகிதிகமாத
	(விருதாசல) பெற்றார்.	அனதி	விஞ்சி பெருந்த பரிவு
	(இ.ச. எதனுலெயென்	பொங்கும் பரிசுரீய	காரணமாக.
	னிக்கு)		
மன்ன சூசானத்தில்	எகபெருமானுக்கும் கரிப		
	புறம் விஷமதன்		

*** விட்டாசிராணுத்திய பெரியாழ்வாரென்ற ஒருது எதனுல விளைந்தது? இவர் மற்ற ஆழ்வாரானிற நாட்டின வயதில் முதலாயநாமம்; நிபாயனகயார முதலாகக் குலசேகர சீருமவுள்ள ஆழ்வாரகள் இவனவியிட ஏற்றவர்கள். பெரிய சிவபந்தவகள் இட்டருளினவ ரென்று சொல்லலாமே வெள விக, சமய நயா மரகிட இவர் அகிசப்பிரபதங்கலரிடவால் லர், ஆகவே என்னு விவரம் பெரியாழ்வாரென்றது? என்னிக, எம்பெருமானுக்கு என் னருகிறதே? மென்று வந்தி விடத்து மகனாசாங்கம் செயவதில் இவருடைய காதல பெரிதா னது பற்றியே இவ்வாய் பெரியாழ்வாரென்றது எனற நாரிற்று. மற்ற ஆழ்வாரகளுக்கு மன களாகாருருசியே இவ்வியவது சொல்லுகொளுது; எவ்வாக்கும் அது உணர்; ஆனாலும் அது இவர்களுக்குக் கனத்திருக்கிறது என்னமிடம் முன்னடிக்கில விளங்கக் காண்க.

(கவு)

திருப்பல்லாணடின் முதன்மைக்குக் காரணம் கூறுதல்

கோதிலவாமாழ்வார்கள் கூறுகிறேக்கெல்லாம்

ஆதி திருப்பல்லாண்டானதவும்—* வேதத்துக்

கோமேனனுமதுபோல் உள்ளதுகெல்லாம்கருக்காய் *

நானமங்கலமாதவால்.

(கவு)

கோது இவ ஆம்	குறமற்றவையான	வேதத்துக்கு தம் எனது	மக வ வேதகனருகும்
ஆழ்வார்கள் உதவினதகு	ஆழ்வாரகளுளிய திவ	மதுபோல	பாணவமபோலே
எவ்வாய	பப்பிரபத வகளு க	உணதயகு எவ வாய்	உணர அர்த்தங்கருக்
	கெல்லாம்	கருக்கு ஆய	கெல்லாம் எனக்காறு
திருப்பல்லாணடி	திருப்பல்லாணடிமற்ற		மாயக் கொண்டு
ஆனதுய	பிரபதமாகப் பெற்ற		மன்கள ரூபமாயிருப்
	து (எதனுலெயென்	மவவம் ஆதவவ தான	பது பற்றியே.
	னிக்கு)		

*** கோதிவ ஆம் = அவாச மெனது கழிநகர் தக்க அமரகனொனதுமின்றிக் கெ முழுதும் ஸாமேயபான எனறபடி. வேதங்களுக்க ப்ரணயம் முதன்மைபானது போல், திவவியப்பிரபதங்களுக்கெல்லாம் திருப்பல்லாண்டு முன்னையவாரிற்று. பாணவமானது ஸகல வேதாசக ஸாரங்கியாகம மங்கலக் சொல்லவாயிருநாயம்; அதுபோலவே திருப் பல்லாண்டிய ஸகல திருப்பிரபத ஸாரார்த்த நிதியாகவும் மகனவய வாகயிருக்குமென்க

காரவாழிகாரமான இப்பிரபந்தத்தில் ஒவ்வொரு பிரயோகத்தினாலும் உண்மையான காரவாழிகார மென்று ஆசிரியரது நிருபணங்கள் மாக உணரத்தக்கன. (உக)

திருப்பல்லாண்டுக்கும் பெரியாழ்வார்க்கும் ஒப்பில்லாமை கூறுதல்.

உண்டோதிருப்பல்லாண்டுக்கு ஒப்பதோர்கலைதான் *
உண்டோபெரியாழ்வார்க்கோப்போருவர் * தண்டமிழ்நூல்
செய்தருளுமாழ்வார்கள் தம்மில் அவர் செய்தகலையில் *
பைதல்கெஞ்சே நீபுணங்குபார். (உஉ)

தன் தமிழ் தால் செய தருளும் ஆழ்வார்களா தமயில்	} இவ்வியம் பி.உ.உ.தங்கள் எருளிக் செய்த ஆழ வாகுருந்துண்டே	} திருப்பல்லாண்டுக்கு ஒப் பத தூ கலை நான உண்டோ	} திருப்பல்லாண்டு பெரத கெஞ்சு பிர பந்ததா ஓண்டோ (இவ்வியம்) பிறை மணமே! இவையே விமரிசத்த அந்வாயக.
பெரியாழ்வார்களு ஒப்ப ஒருவர் உண்டோ			
அவர் செய கலையில்			
	பெரியாழ்வார்கள பெரித்த பொருவர் உண்டோ? (இவ்வியம்); அவ்வாழ்வார்களானிக் செய்த தூ வகளுள்	பைதல கெஞ்சே உண்டோர் பார்	

*** இப்பாடலை முன்னுடையதில் "அவர் செய கலையை" என்று பலரும் இதிலுரும்
பாடம் மறுகலையும் மறக்காம நுகுகது. அது அந்நிதம். (உஉ)

ஆண்டாள் மதுரகவிகள் உடையவர் இம் சுவருடைய அவதார
நாட்களை இனிக் கூறுவேனெனல்.

ஆழ்வார்திருமகளாராண்டாள் * மதுரகவி
யாழ்வாரேதிராசராயிலங்கள்—* வாழ்வாத
வந்ததித்தமாதங்கள் நாள்சுந்தம்மின்வாசியையும் *
இந்தவல்கோக்குரைப்போம்பாம். (உக)

ஆழ்வார திருமகளார ஆண்டாள்	} (தேச் சொன்ன) ஆழ்வா ருடைய பெண்ணினோ யான ஆண்டாள்என்ன மதுரகவி யாழ்வார்களின் எம்பெருமானுடைய ஆசிரிய இம்முதலும் பேராகொருநிலைநாத மாக	} உயது உதிகத மாதங்கள் நாள்சு தம்மின் வாசியையும் இந்த உலகிலாக்ரு யம் உண்டப்போம்	} இவ்ரு உந்து தோன்றல் பெற்ற மாண நகரநகரின் கையலகூண்டதததததத இவ்வுலகத்தவர்களுக்கு இனி யாந் கருதாமைப போம்.
மதுரகவியாழ்வார்			
எதிராசர ஆம் இவர்கள்			
வாழ்வு ஆக			

*** பெரவணையார் முதலானவர்கள் எம்பெருமானது திருவருணங்கடலில் ஆழித்தருளல்
ஆழ்வார்களுண்டு பெயர்பெற்றுதுபேரால், மதுரகவிசுந் கமமாநயாருடைய குணங்கடலில்
ஆழ்ந்ததனால் இவரும் ஆழ்வாரெனப் பெற்றோரென்க. ஆண்டாளுந் மதுரகவிசுந் இவ்விபப்
பிரபந்தங்களானிக் செய்துமையற்றி இவர்களுக்கும் பிரநாஸபாதி இட்டாருந் உண்மைய
தாயிற்று. எம்பெருமானா "தமிழ் மறைகளாயிரமும் பெரியம்பால் வளர்த்த இத்தந்தாய்
இராமராமுடன்" என்றபடி அருளிக் கொடுத்தே வளர்த்த, நாயகதலிலும் அவர் விஷயமாக
னறந்தாதிப்பிரபந்தம் அவுக்கித்திருக்கலாலும் அறங்குந் திருவாய்பாட்டு இட்டாருந்
பேரண்டியுநாயிற்று. திருவாய்நக கருமுகுரார் பிரபந்தம் பவ்யிறமவராயி நுகதாலும் அவர்க்கு
அச்சுதைத்திருந்திகாலம் அவையகுகுமாதாமல கார்பாட்டு கோவிக் பெரவணகிநிலையென்று விடப்
பட்டது. ஆழ்வார்திருமகளார் - ஆழ்வார்களுல்லார்க்கும் திருமகளான என்னவுமாம். (உக)

ஆண்டாளுடைய திருநாள் கூறுதல்

இன்றே திருவாடிப்பூரம் * எமக்காக
வன்றே இங்காண்டாளவதரித்தான்— * ஒருநாள்
வாழ்வான் வைகுந்தவானடோகத்தன்னையிகழ்த்து *
ஆழ்வார்திருமகளாய்.

(உஉ)

இன்றே திரு ஆடி பூரம்	திருவாடிப்பூர மென்னும் திருநாள் ஸ்ரீமாதர் கண்ணே;	இவ்ரு	இவ்விருள் தருமாநாஸத் தினே
ஆண்டாள்	ருடிக் கொடுத்த நாசின யார்	ஆழ்வார் திருமகளார் ஆய்	பெரியாழ்வாரது பதவி யாய்
ஒன்றாந் வாழவு ஆண்	சித்ய ஸ்ரீயான	எமக்காக அன்றே அவ்	தம் போவனாருடைய
வைகுந்தம் வான் போகம்	ஸ்ரீமாதருண்டதிலுள்ள	தரித்தான்	உலுத்தவனத்திற்காக
தன்னே இவ்நாள்	திலய போகதனதாய் விட்ட		வன்றே திருவவதாரம் செய்தான்.

* * * எம்நிபரு நான் இங்கிலத்திலே திருவவதரித்து கிதோபரிஷத்ததைத் தன முகத்தாலே
கொளியிட்டருளி உபகரித்தான்; ஆதலால் மொழியாயும் உலுநமாயும் நுப்பதனும் அனைவர்க்கும்
ஒருங்கே பயன்படவில்லை; இக்குறது தீர்ப் பெரியகோட்டியார் தாம் வந்து திருவவதரிதலு
“வேதமனைத்துக்கும் வித்தார்தும் கோறை தமிழ்” என்று புதுமத்தக்கதான திவ்யிப்பி பிரபத்
தர்நாத எளிய தமிழ்நாட்டில் உபகரித்து அன்மொருநாள் உபகரித்தான் என்பது இங்கு
உணரத்தக்கது.

(உஉ)

ஆண்டாளுக்குமி அவுளுடைய நன்னாளுக்கும் ஒப்பிசிலை யெனல்.

பெரியாழ்வார்பெண்பிளையாய் ஆண்டாள்பிறந்த *
திருவாடிப்பூரத்தின் கீமை— * ஒருநாளைக்
தண்டோ மனமேயுணர்ந்துபார் * ஆண்டாளுக்கு
குண்டாகி வோப்பிதற்குமுண்டு.

(உஉ)

ஆண்டாள்	ருடிக் கொடுத்தநாசினியார்	மன்றே உணராத பா	மெருதே இதை ஆராய் ந்து காண்;
பெரியாழ்வார் பெண் பிள்ளை ஆய்	பெரியாழ்வார் திருமக னாக	ஆண்டாளுக்கு ஒப்பு உண்டாகில் இதற்கும் ஒப்பு உண்டு	ஆண்டாளை டொத்த வயதுபுண்டாகில் இ யாவிராடொத்த நானும் கேடுவந்து இருக்கும்.
பிறந்த	அவதரிக்கப் பெற்ற		
திரு ஆடி பூரத்தின் கீமை	திருவாடிப்பூர கண்ண யின் பெருமை		
ஒரு நாளைக்கு உண்டோ	மற்றொரு நாளைக்கு உண்டோ?		

* * * முதலடியில் “பெண் ணை” என்கிற சொல் ‘பெண் பிள்ளை’ எனத் தொந்த
வருப்பதாகக் கொள்ளுகேணும்; இல்லையெல் வெண்டனை பிறழும்.

(உஉ)

ஆண்டாள் பெருமைகூறுதல்.

ஆஞ்சகுடிக்கொருசந்தியாய் * ஆழ்வார்கள்
தருசெய்கை விஞ்சிறுக்கும் தன்னமயனாய்— * பிஞ்சாய்ப்
பழுத்தாய்பாரண்டாடொ பத்தியுடன்மாளும் *
புழுத்தாய்மனைமேமிழிந்து.

(உஉ)

அஞ்சு குடிக்கு	(1) ஐயன் குடிமயம் கண்டது, 2) கையுக்கு மாணக்கு என்ன நீக்கு வருகிறதோ பெருது அழகியன (ஆழ்வார்க்கள் பதின் மூன்று) குடிக்கு ஒரு புதலையாயது தோன்றி	ஆழ்வார்கள் தம் செயலில் விபுலிதரந்தவர்கள் யை ஆய பிறகு ஆய புழுதோடும் ஆண்டாரின் மனமே மிகுந்த பதன உடன் தானும் அழுந்தாய்	ஆழ்வார்களின் பழைய அறிவார்த்தங்களுமியல் கண்ணாய் தான் பிரதமத்திலேயே அன்பு முடிவப்பெற்ற முடிவாகுதலானான் வானா தொடுக்க! உகந்த பகலியாடு என்போரும் அழியுமாயாக.
----------------	---	---	---

*** : இப்பாட்டில் முதலடி சிலைடைவாக அமைக்கது. "அஞ்சு குடிக்கு" என்றது ஐந்து குடும்பங்களுக்கு என்றது, அஞ்சுனைத (சுடுமயத்திற்கு) என்றும் பொருள்படும். ஐயன் குடும்பங்கள் என்னவெனவில, ஆண்டாளருக்கு முன்னே அஞ்சுநீர், எழு ஆழ்வார்களின் குடி ஐந்தாகும்; எவனனெனென்னில; முதலாதவரான முதலாம செவ்வது ஒரு குடி [அதேயான குடும்பம்] என்க, இரண்டாமது திருநெல்வேலி தவரான குடி; மூன்றாமது உரையாவரான குடி; நான்காமது குலசேசராவரான குடி; ஐந்தாமது மொரியாவரான குடி. ஆக அஞ்சு குடிக்குமாக ஆண்டாளருக்குத்தேவ வரதானமாகத் தோன்றின வென்னக.

ஆண்டாளருக்குப் பிறகு அஞ்சுநீர் தானின் தொண்டாடிப்பொடியாற்றார் நின்றுபாணற் லார் கலியன் ஆயிவ முயங்குருகட இவனே காதல் என்கிற பொருளும் வினாவும் குறையிலில்; எவனனெனென்னில, அஞ்சு குடி மெனப்பதற்கு அஞ்சுவனத குடி மெனதும் பொருள் பதிலால் ஆழ்வார்கள் பதின்மனையும் இச் சொல்லால் உவந்தவர்களுக் குறையிலில். எம்பெருமானுக்கு என்ன அபாயம் கேருமோ! என்று அஞ்சுநீர் பதின்மனக்கு உவந்தலால் அப்பதின்மனையும் அஞ்சுநீரெனவன் தட்டிலில், ஆதலே ஆழ்வார்கள் பதின்மனக்கும் ஆண்டாளருக்குத்தேவ புதலையாகத் தோன்றியான் என்கிற பரமாததரும் தெரியுமாய் பதனாயிறது. * பூழியா பிதருப்ப: * என்று வேதத்தில் குறிப்பிடக்கொரு கடனும் ஆழ்வார்களுக்கு ஆண்டாளால் திருந்ததென்க.

ஆழ்வார்கள் இவர்களுக்கே ஆண்டாளராய் திறந்து வென்னகமைய ஏழிடங்கெனவெ டேபினுர்கள்; - ஆண்டான் அப்படியல்லாமல் இயற்கையிலேயே பெண்ணாய்ப் பிறந்து புருஷோத்தமனை யதுபவிக்குந் திறத்தில் திறந்த உரிமையுடையவனானதுபற்றி "ஆழ்வார்கள் தந்த செயலில் விஞ்சி நிறகுத் தன்னையுண்ட" என்றாருகிச்செயலாயிற்று. இவன் பருமம் சிவபு லத்தற்கு முன்னே "காவிரிபுட மரமுமவவாயவாகந்" என்பது முதலான பாசனங்களில் தானே பளித்தபடி பகலதமிழ்ததில் அனபு அகிலகைய பெற்றவனாதலால் "பிரசாதப பழுத்தான்" எனப்பட்டான். "அவராயிராயல் தொடக்கி" என்றதும் காண்க. வழுவது துறாதுதித்தல் (உச)

மதுரகவியாழ்வாரின் திருநாள் உருதல்.

எனம்மதுரகவி யிவ்வுலகில்வந்தித்த *
கோருட்சித்திரையில சித்திரைநாள் * பாருகில
மற்றுள்ளவாழ்வார்கள் வந்துத்தநாள்களிலும் *
உறநதேமக்கென்றகேருசேயோ.

(உரு)

வர் ஆர் மகரகலி	{	சிறப்புப் பொருத்திய புதுவாக்கள்	மற்றுள்ள ஆழ்வார்கள்	{	பொய்கையார் முதல்கண் மற்ற ஆழ்வார்கள்
இ உலகில வந்துவந்த	{	திருமயங்கிற் வந்துதோ ன்றபெற்ற	வசது உலகத்த நாண்களி னும்	{	வந்து தொனறிய நாண் களிற் காட்டினும்
சீர் ஆரும் சித்தினாலிற்	{	சிறப்புண்ட சித்தினா பாதுகடும் சித்தினா	சமக்கு உற்றது	{	சமக்கு மிகவும் உபாதிப மரணது
சித்தினா ளார்	{	சிறப்புண்ட சித்தினா பாதுகடும் சித்தினா	என்று கொஞ்சே நா	{	என்று மனமே ! பிரதி பததி பன்னனுமாயாக.
(எப்படிப்பட்டிருக்கின்றது)					
பார உலகில்		புதுவாக்கள்			

*** :—புதுவாக்கள் புதுவாக்கில் அரளாராம் பிரகாசனத்தில் “உண்டபொருள் நுவலாந்நையும் உண்ணாந்நொருநா நுவலாந்நையும் சொல்லுவார் பதறுப்பேருண்டிதே; அவர்கள் பாசாந் நெரண்டார் இவ்வர்தந் மறுநிபிடுவது; அவர்களைச் சிறிதகிருப்பாரொருவருண்டிதே; அவர் பாசாந்நொருநா இவ்வர்தந் மறுநிபிடுவது” என்று மதுரகவிகளுக்கு ஏற்றம் சொல்லப் பட்டிருப்பதால் அதை நோக்கி இப்பாசாந்நம் அவதரித்த தென்க. ‘ஆசாரியனை உபாயம்’ என்கிற ஆர்மதம் இவருடைய திருவியப்பிரபந்தமான கண்ணிறுண் சிறுத்தாம் சிவிலையே அறுநிபிடுவதொருவரால் இவ்வேற்றம் தரும். (உரு)

மதுரகவிகளின் பிரபந்தம் நாலாயிரத்தினுள் சேர்ந்தனைய ஊறுதல்.

வாழ்த்திடும்திரத்தின் மத்திமமாம்பதம்போல் *

சீர்த் மகரகலி செங்கலையை—* ஆர்ந்தபுகழ்

ஆரிடர்கள் தாங்கள் அருளிச்செயல்நடுவே *

சேர்வித்தார் தாற்பரியம்தேர்ந்து.

(உரு)

வாழ்த்த	சமக்கு ஏற்றதான	ஆரியர்கள் தாங்கள்	புதுவாசாரியர்கள்
திருமங்கிரத்தில்	{ அங்கு அங்குமே மந்தி சத்தில்	அருளிச் செயல் நடுவே	{ நாலாயிரத் திருவியப் பிர பந்தங்களோடே
மத்திமம் ஆம் பதம்	{ திருவடிகளினாலான கமல் பதம் போன்றதான	சேர்வித்தார்	{ சேர்ந்த தருவிஞர்மன் ; (எதனாலே பெண்ணில்)
மதுரகலி செய	{ மதுரகலிகள் செய் தரு வின்	தாற்பரியம் தேர்ந்து	{ அந்தக் கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பு பிரபந்தத் தின் அருத்தக நோக் கியாம்.
சீர்த்த கலியைய	{ திருவியப் பிரபந்தத்தை		
ஆர்த்த புகழ்	{ திருத்தது புண்ணியத்து ரான்		

*** :—ஆழ்வார்களுக்கெய்த திருவியப் பிரபந்தங்களெல்லாம் எப்பெருமானுடைய சுவருபருப ருணவியுதி செவ்வடிவகண்ணம் பாக்கப் பேசுவன்; அப்படிப்பட்ட திருவியப்பிரபந் தங்களினிடையே ஆழ்வாரோததுரமான இவரது பிரபந்தம் சேருவதற்கு வியாபகியலையே யென்று சிலா கவனங்கக் கூடுமா தலால் அண்ணவர்கட்குத் தெளிவு பெறுத்துமிப்பாசாம். ஆற வாரங்களின் திருவியப்பிரபந்தங் களெல்லாம் பெருமபாதும திருமங்கிரம் தவயம் சாமச்சேரகம் ஆகிய ஸ்ரீமதையதையத்தின் பொருள்களையே விவரிப்பனவாகும்; அதில திருமங்கிரத்தில் நடுவே புள்ள தாரன் கம்பதத்தில் கம் ஆசாரியர்கள் முக்கியமாக பாசுவத சேஷத்தவர்களை அதுவந்திற் றுப் பொருள்களா. இவ்விஷயம் முழுதும் ப்படியிலும் அந்ந விவரிக்கிடானதத்திலும் விசதம். அப்படிப்பட்ட பாசுவத சேஷதவர்களுடைய கண்கள் பேசுமதான கண்ணிறுண் சிறுத்தாம்பு ஆழ்வார்களுக்கெய்தகண்ணிடையே சேர்ந்து நிகழ்வேண்டுமது அவசியம் என்று கம் ஆசாரியர்கள் திருவுள்ளம் பற்றினார்க ளென்றதாயிற்று. (உரு)

எம்பெருமானார் திருநாள் உறுதுய்.

இன்னவகீர் சித்திரையில் எய்தத்திருவாதினரீகான் *
என்றையிலுமின்றிதனுக்கேற்றமெனதான் —* என்றவர்க்குச்
சாற்றுகின்றேன்கேள்வின். எதிராசர் தம்பிறப்பால் *
நாற்றிசையும் கொண்டாடும்பான்.

(உ.எ)

உலகீர்.	உலகத்தவர்களை !		
இன்று	இந்நாள்	சாற்றுகின்றேன்	விடை கூறுகின்றேன் ;
செவ்வையில் எய்தத்	{ சித்திரை மாதத்தில்	கேண்மின்	கேளுங்கள் ;
திரு ஆதினா நான்	{ பொருத்தம் பெற்ற	எதிராசர் தம்	{ யதிராஜான மடையவ
என்றையிலும்	{ திருவாதினராகத்திரைம்;	பிறப்பால்	{ குடைய
இன்று இன்னுக்கு	{ மற்றுமுள்ள தினங்களை	நான் திருசையும்	{ திருவகாசத்தினால்
எற்றம் வன் தான் வந்த	{ இவ்வாறு காண்கு	கொண்டாடும் நான்	{ காறு திருக்கயிறு முன்
வர்க்கு	{ ஏதெய்வன் கொல?		{ எவர்கள்
	{ என்னுடையவர்		{ கொண்டாடுகின்ற காரன்
	{ கருங்கு		{ மிது.

(இதுவுமது.)

ஆழ்வார்கள் தாங்கள் அவதரித்த நாட்களினும் *
வாழ்வானவள்ளமக்கு மண்ணுலகீர் —* ஏற்பாது
மூய்ய வெதிராசருத்திருளும் * சித்திரையில்
செய்ய திருவாதினா.

(உ.உ)

உலகீர்	மண்ணுலகத்தவர்களை !		
ஆழ்வார்கள் தாங்கள்	{ பொய்யன்கயார் முதலான		
	{ ஆழ்வார்கள்	எழ் பாரும் உய்ய	{ உலகமெல்லாம் உலகுநீ
அவதரித்த நாட்களினும்	{ அவதரிக்கப்பெற்ற நாட		{ க்குமபடி
	{ களைவிட	எதிராசர் உதித்தருளும்	{ எம்பெருமானார் திருவக
மமக்கு வாழவு இவ் வான	{ மமக்கு விசேஷித்து உலு		{ தரிக்கப்பெற்ற
	{ ஜீவன ஹேது வான	செவ்வையில் செய்ய	{ செவ்வையாதத்தில் எதெ
	{ நான்	திரு ஆதினா	{ புடைததான திருவா
	{ (எது வென்றால்)		{ திரையேயாம்.

*** ஆழ்வார்கள் திவ்யப்பரந்தங்களை யாருளிக்கொடுத்த மரத்திரமே; அவதரித்த பல்
படிக்காலும் வளர்த்தருளினவர் எம்பெருமானாரே யாதலாலும், இவ்விஷயத்தை அடியாலத்தி
மேயே “ தரித்தருளினவராயிரமும் என்ற முதல் தாய் சடகோபன், மெய்யப்பால் வளர்த்த மிதுத்
தாய் இராமாநுசன் ” “ எனவன் கதியே இராமாநுச முனிவே! சவுகசு தெடுந், நாண்டவவராசா!
பொக்குபுசுப் மகன்கயர்கொளிந்த மறைபாடிமனைக்கும் தங்குணம் தீயெனக்குந் தா ” என்
படை முதலான தனியன்களால் திருவாசுர் கொளியிடமுருந்தருளும், பெற்றவர்களைக் காட்
டிதும் வளர்த்தவர்களுக்கே பெருமம் பெருந்தமரதல்பற்றி இப்பாசாரம் மிகப் பெருந்தமரக
அடைந்தது.

(உ.உ)

(இதுவுமது.)

என்னையெதிராசர் இவ்வலகிலெந்தமக்கா *
வந்துதித்த நாளென்னும் வாசியினால் —* இந்தத்
திருவாதினரதன்னின் சீர்மைதனைநஞ்சே *
ஒருவாமலெட்டொழுதுமோர்.

(உ.க)

அருளிச் செயல்களுக்கு அவதரித்த வியாக்கியானங்களைப்பற்றிக் கூறுவோமெனல்.

ஆழ்வார்களேற்றம் அருளிச்செயலேற்றம் *

தாழ்வாதுமின்றியவைதாம்வளர்த்தோர் — * வீழ்பாரு

முய்ய அவர்செய்தவியாக்கியைக ளுள்ளதெல்லாம் *

வைவமறியப்புகாவோம் வாய்க்கு.

(௩௪)

ஆழ்வார்கள் ஏற்றம்	{ ஆழ்வார்களுடைய வைவமும்	வீழ் பாரும உய்ய	{ உலகங்களெல்லாம் உறு ஜீவிக்குமாறு
அருளிச்செயல் ஏற்றம்	{ அவர்களுடைய திவ்ய வாழ்க்கையின் வைவமும்	அவர் செய்த	{ அவ்வாசாரியர்கள் அருளிச் செய்த
தாழ்வு ஆதம இனநி அவை	{ ஒரு குறையுமுருதபடி அகற்றி	வியாக்கியைகளை உள்ளது எல்லாம்	{ வியாக்கியானங்களெல் வாவற்றையும்
வளர்த்தவோர் தாம்	{ வளர்த்தவானான பூ கு வ ச சி ரி உ ர் அன்பும்	என்பும் அறிய வாய்க்கு பகர்வோம்.	{ உலகத்தினுள்ளார் அறிபுமாறு பொருத்தமாகக் கூறுவோமாக.

* *—இதில் முன்னுமடியில் “அவர்கள் செய்த” என்றோதுவது பொருத்தது; வெண்
டனைகிறமும். ‘அவர் செய்த’ எனப்படுகத்தபாடம். (௩௪)

ஆழ்வார்களையும் அருளிச்செயல்களையும் கனக்க மதிக்க
வேண்டுமெனல்

ஆழ்வார்களையும் அருளிச்செயல்களையும்.*

தாழ்வா நினைப்பவர்கள் தாம் * நாகில்—வீழ்வார்க

ளென்றுநினைத்து நெஞ்சே யெப்பொழுதும்நியவர்பால்*

சென்றனுக்கக் கூசித் திரி.

(௩௫)

நெஞ்சே	யானோ,	நாகில் வீழ்வார்கள் என்று நினைத்து	{ நாகத்தில் வீழ்ந்த பரி தப்பயார்களென்று கிசகித்து
ஆழ்வார்களையும்	{ பொய்கையார் முதலான ஆழ்வார்களையும்		{ அப்படியிட்ட பாணிகள் டத்தே
அருளிச்செயல்களையும்	{ அவர்களது திவ்ய வாழ்க்கையையும்	அவர் பால்	{ சென்று டிட்ட கூச்சத்தடனிருப்பா உ ர்க.
தாழ்வு ஆ நினைப்பவா கள் தாம்	{ குறைவான எண்ணுகின்ற வாளை	சென்று அநுராக கூசி திரி	

* *—வீழ்ப்பாட்டில் நிகழ்ந்து செய்தபடியே திவ்யப்பிரபந்த வியாக்கியானங்களைப்
பற்றி அருளிச் செய்ததே தவிர வேண்டியது ப்ராப்தமாயிருக்க, அதன்கீட்டு இப்
பாசரம் முந்லாக நான்கு பாசரங்கள் நேறு விஷயமாக அருளிச் செய்வதென்?
எனனில், இவை ப்ராப்தங்கமாக அருளிச் செயப்படுகின்றன. வீழ்ப்பாட்டில், ஆழ்வார்க
ளே தமமுமருளிச்செயலேற்றமும குன்றயாதடி அகற்றி வளர்த்ததருளின ஆசாரியர்களைப்
பற்றி ப்ராப்தாணிகையாலே அப்படிப்பட்ட ஆசாரியர்களை திருவுள்ளம் புண்படுமாறு சில
தாமிடோபநிஷதபாறைய குத்தித்திகள் தோன்றி ஆழ்வார்களையும் அருளிச் செயல்களையும்
கூசித்துக் கொணடிந்ததனால் அவர்களுடைய ஸ்தூலாஸமும் வர்குரியமென்று இப்பாசரத்
திருவருளிச் செய்யப் ப்ராப்தமாயிற்று.

இதில் இரண்டாம்டியில் "தாழ்வாச" எனது பாடம் கழல்கொள்ளாது. வெண்டின் பிறழ்விற்றலால் அது கொள்ளாந் பாஸ்தனது. "நாழ்வா" என்றே நிதி. (கரு)

புரீமந்நா தமுனிகள் முதலான ஆசாரியர்களே நமக்குக் கதியெனல்.

தெருளுற்றவாழ்வர்கள் சீர்மையறிவாரார் *
அருவிச்செயலையறிவாரார்—* அதுள்பெற்ற
நாதமுனிமுதலாம் நத்தேச்சகையல்லால் *
பேதைமனமெய்யுண்டோபேசு.

(நக)

பேதை மனமே	அறிவினாலாத மனமே	அருள் திபற்ற	ஆழ்வாசருவர் கவிச்சுப்
தெருள் பெற்ற ஆழ்வார்	பாதார்த்த ஞானிகளான	நாதமுனி முதலாம்	பெற்ற புதித நாந
கல் சீரமை அறிவார்	ஆழ்வார்களின் பெரு		முனிகள் முதலான
ஆர்	மையை அறிவுமொ		வள்ள
	கல் பார?	எம் தேசிகரை அல்லால்	நம் ஆசாரியர்களைத் தவிர
அருளிச் செயல் சீர்	தீயிற் றாங்கிவிடலின்	நுண்ணோர்	வேறு வாரோறு முனோ?
மையை அறிவார்-ஆர்	பெருமையை அறிவு	பேசு	ஆராயாது சொல்லுவா
	மகர்ச்சை பார?		வாச

* * * இப்பாட்டில் ஸஹவாஸ போகடி எல்லாநாமாகக் கழிக்கப்பட்ட பாவினன் வைத்தன வர்கள் பேரலை காணப்படலும் அவர்கள் புரீமந் நாதமுனிகள் முதலான நம்புருவரகாரியர் களின் பரம்பரையில் படித்தவர்களல்லா, எங்கிருந்தோ வந்து புருத்தவர்கள் என்று கூட்டு தந்தாச இப்பாசு மருளிச் செய்யப்பட்ட தென்க.

இதில் மூன்றாமடியில் "முதலான" என கழங்கும் பாடம் வெண்டினக்கு ஒவ்வாதாந் வரலா எத்த பாடமன்று. "நாதமுனி முன்னு" என்று சிலருடைய பாடமாம். (உரு)

ஆசார்ய பரம்பரையில் எம்பெருமானுக்குள்ளு ஏற்றம்கூறுதல்.

ஓராண்வழியா யுபதேசித்தார்முன்னோர் *
ஏராதேதிராகரின்னதுளால் —* பாகுவதில்
ஆணையுடையோர்க்கெல்லாம் ஆர்பர்கார் கூறுமென்று *
தேசி வரம்பறுத்தார் பின்.

முன்னோர்	உணர்வவர்க்கு முன்னே	ஆர்பர்கார்	ஆர்பர்க்கொர்! (என்று
நர் ஆண் வழி ஆர்	யிருந்த ஆசாரியர்கள்	பார் உளவில்	நம் அடியார்களே
உபதேசித்தார்	ஒருவருள் வழியான	ஆணை உணர்வோர்க்கு	விளித்த (நீங்கள்)
பின்	அந்த விசேஷமாகவே	எல்லாம்	இப்பொண்டைததில்
வர் ஆர் ஏதிராகர்	உபதேசித்துப் போந்		(அத்தாயகள் போக)
இன் அருவார்	தார்தார்	கூறும் என்று பேசின	ஆணையுடையார் சொல்
	அவர்களுக்கும் பிறரு		வராம்கும்
	கிறப்பு வாயத்த மம		உபதேசிப்பற்கண் என்று
	பெருமானார்		நியமித்த
	(தமது) பசமகிருவை		முன்னோர்கள் வைத்தாக
	யிருளே	உமையு அறந்தார	கொண்டிருத்தவொரு
			வரம்பைய போக்கி
			விட்டார்.

• • • சிறப்பாட்டில் "காதழனி முகமாம் நம் தேவகரை" என்று அநுரிச் செய்தவர் எம்பெருமானை விசேஷித்து எடுத்துக் கூறியவையே இப்பாசரமும் மேற்பாசரமும் அநுரிச் செய்கிறார். எம்பெருமானைப் பற்றி ஆராதனை செய்கையில் "மாறவனா செயத தமிழ் மறை வளர்த்தோன் மாழிசைய" என்று இவர் தாழை அநுரிச் செய்கவராதலால் அங்கிலை பெருமானார் தமிழ் மறையை வளர்த்தருளின பிரகாசங்களில் மிக முக்கியமானதொரு பிரகாசத்தை இப்பாசரத்தில் அநுரிச் செய்கார். பூதீமகாபதமுனிகள் முதலான பூருவாசாரி யாகிய திவ்யப் பிரபந்த வியாகரணவகைய இப்பாசர மலகவர்களா யிருக்கும் ஒருவரும் இட டருளியிருக்கிறார்; உபதேசித்து வந்தாராகத்தான், அப்படி உபதேசித்ததனால், பூதீமகாபதமுனிகள் ஒரு பிரகாசக உபதி உபதேசித்ததனால், ஒரு ஆசிரியர் ஒரு சிஷ்யாகுது உபதேசிப்பது என்கிற முறையில் ஓரணவழிபடைவாசியே உபதேசகர் செய்தது வந்தது எம்பெருமானா காலம் வரையில் இவர்களை கூட்டு வந்தாராயிற்று. இதில் குறைகண்ட எம்பெருமானார் 'இவர்களை உரை இரங்குக உரை; இதனால் நம் பூதீ மகாபதமுனியாகும் வயகுறித்தா மெதே உலலது விசிவு பெறுகின்றனவாகும். இச்சுபகமாய் அநுரிச் செய்கோணும்' என்று திருவுள்ளம் பற்றி, பாருகிய ஆணையுடையார்க்கெல்லாம் ஆரீயாகான்! கூறுமென்று பேசி வரம்பமுதகாராய்; அகனாரையே திருவாய் மொழிக்கு வியாபகிபாணவகை விசேஷமாக அநுரிக்க இடமுண்டாயிற் றென்று இப்பாசரத் தினால் தெரிகின்றவாறு.

பிரானே கோனாசர்யா மதலாணு அநுரிச் செய்தவையே உரங்குகளை அநுரிச் செயது அநுரிச் செயல் பெருகிய வளர்த்தருளினதற்கும் இதற்கைய எம்பெருமானார் சிவமனமே மூலம் என பதும் தெரிவிக்கப்பட்டதாகக் கொள்க. ஆசாரியர்களை அதுவருகிப் பரவலாகாரயாகவென் றும் கருவாமாசர பாசரங்காரயவென்றும் இரண்டு வகையாகப் பிரித்து, புழம்புள்ள ஆசா ரியர்களை அதுவருகிப் பரவலாகாரயவென்றும் எம்பெருமானார் கருவாமாசர பாசரங்கா ரயவென்றும் ௨௦ முதலிகள் வழங்கி வருவதற்கும் காரணம் இப்பாசரத்தினால் தெரிகப்பட் டதாயிற்று. (௨௭)

எம்பெருமானார் தரிசனமென்ற வடிக்குக்கு அடி கூறுதல்.

எம்பெருமானார் தரிசனமென்றேயிதற்கு *

எம்பெருமாள்பேரிடே காட்டிவைத்தார் —* அம்புலியோர்

இந்தத்தரிசனத்தை எம்பெருமானார்வளர்ந்த *

அந்தச் செயலறிவைக்கார்.

(௩௮)

இந்த தரிசனத்தை	{ இந்த பூதீ மகாபதமுனிகள் விதநாத்தத்தை	எம்பெருமான்	பூதீமகாபதர்
		இதற்கு	அந்த விதநாத்தத்திற்கு
எம்பெருமானார்வளர்ந்த அந்த செயல்	{ எம்பெருமானார் வளர்ந்த தருளாணமும் மிகுபவன	எம்பெருமானார் தரிசனம் வளர்ந்த பீடம் இடே	{ "பூதீமகாபதமுனிகள்" என்கிற திருவாய் சாந்தி
அம்புலியோர் அறிவைக் குக்கு	{ இயற்கையுடையதென்று வளர்ந்தவருடைய தெரிந்து கொள்ளும் பொருட்டு	எ. டி. வைத்தார்	மதாபித்தருளினார்.

• • • —பூதீமகாபதமுனிகள் எம்பெருமானாரை உடைய திருவாழ்வார்தானம் எவ்வகையதனை அநுரிச் செய்க பரவலாகத்திலே அம்பெருமானார் உடைய திருவாழ்வார்தானமே உடைய பூதீமகாபதமுனிகள் தரிசனத்தை உபதேசித்த தோன்ற பெருமானையும் வெளிப்படுத்தி இப்பாசரமருளிக் செய்கிறார். வலியுறுதியில் திருவாழ்வார்தானம் எவ்வகையதனை அநுரிச் செய்க

விளங்குவருமறின இந்நிதர் தர்சனதனை 'புரீராமாநுஜதர்சனம்' என வழங்கி இருவரனென்? இதர்தர்சனம் புரீராமாநுஜதர்சன துணைமாக இருமிக்கப்பட்டதா என்பது? என்று கொள்கங்கிப்ப துண்டு; அந்நதர்சனங்க்குப் பரிதாபமும் இப்பாசகத்தினால் செயததாதெது. புரீராமாநுஜதர்சன மென்று வழங்குவரும்படி நீடமித்தநுனினைவர் புரீரங்கவாதர்; அப்படி அவர் நீடமித்ததற்குக் காரணம் இந்நர்சனதனை புரீராமாநுஜர் பல்படிக்காரதுடன் வளாததருளிஞ்சென்பது தான். திவ்யப் பிரபந்தங்களை வளர்த்தருளினை இவரு முக்கியமானது.

"அநதக் செயலை" என்று சிலர் ஓதும் பாடலிலு வெண்டின் பிறழமுமாதலால் அது கொள் ளற்பாலதன்று. "அநதக் செயல்தினைகக்கா" எனப்பதே சந்தர்பாடமெனது. (ருப)

திருவாய்மொழிக்கு வியாக்கியானஞ் செய்தருளின
ஆசிரியர்கள் ஐவர் எனல்.

பிள்ளாந்நஞ்சீயர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை *

தேள்ளார்வடக்குத்திருவிதிப்— பிள்ளை *

மணவாளமேயி திருவாய்மொழியைக்காதத *

குணவாளமேன்று நெஞ்சேகூறு.

(ருக)

பிள்ளான்	{ திருக்குறையைப் பிரான் பிள்ளான்	திருவாய்மொழியை	{ (சம்மாழ்வாச நாயர்) திருவாய்மொழியை
நஞ்சீயர்	நஞ்சீயர்	அநத	{ (வியாக்கியான மூகததா மே) காத்தருளின
பெரியவாச்சான் பிள்ளை	பெரியவாச்சான் பிள்ளை		
தென் ஆர் வட்டசூழ்	{ தெனிர்தலானம் மிக்க வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளை	குணவாளர் எனது	மறநாளைக்கொன்று
திருவிதிப் பிள்ளை			
மணவாளமேயி	{ வாதிடுணர் அழகிய மணவாளக் கீயர் (ஆகிய துத்த ஐந்து ஆசிரியர்கள்)	நெஞ்சே	மணமே
		கூறு	{ இவர்களை பெருமையைப் பேசு.

***—திருக்குறையைப்பிரான் பிள்ளான் முதலான ஐந்து ஆசிரியர்கள் திருவாய்மொழிக் குக் செய்தருளின விடாக்கியானங்கள் இன்னினைவையென்று மேல் ஐந்து பாசகங்களாலே விசயமாக அருளிச் செய்யப்படுதலால், அவ்வவ்வாறு இவருக் திருவாய்மொழியைக் காத்த ருணவாளராகக் கூறினது பொருந்தும். வியாக்கியானமியதறுவதும் ஒருவனைதான் கூப்பாட்டின மாதலால் 'காதத' என்னக் குறையிலகில். 'நெஞ்சே கூறு' என்றது! நெஞ்சே கிண்தசெய் என்பது.

(ருக)

வியாக்கியான கர்த்தாக்களின்மீது தன்றிபாராட்டுதல்.

முத்தறவேபிள்ளான்முதலானோர் செய்தருளும் *

அந்தலியாக்கியானங்களின்கில் *—அந்தனை

திருவாய்மொழிப்பொருளைத் தேர்ந்துரைக்கவல்ல

குருவார் * இக்காலம்நெஞ்சேகூறு.

(ருக)

நெஞ்சே முத்தறவே	மணமே, முன்னம்	அநத விடாக்கியானங்கள்	{ அப்படிப்பட்ட வியாக்கி யானங்கள் அவதரித்தநாலிடின இக்காலத்தில் திருவாய்மொழியை (அந்ததங்கள்
பிள்ளான் முதலானோர் செய்தருளும்	{ திருக்குறையைப் பிரான் பிள்ளான் முதலான அவ்வாறானாரியர்கள் அருளிச்செய்த	அன்று ஆகில் நூக காலம் திருவாய்மொழி பொருளை	

தேர்ந்த
உரைந்த கவல்
குரு ஆர்

ஆராய்ந்த
எடுத்தல் கொல்லவல்ல
குரவாய்நுள்

உரை
அந்தோ

கொல்லு :
(ஆனாதக்குறிப்பு)

ஆராயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

தேள்ளாரும் ஞானாத திருக்குருகைப்பிரான்
பிள்ளான் * எதிராசுபேரநுளால் — * உள்ளாரும்
அன்புடனே மாறன் மறைப்பொருளையுணர்ந்து *
இன்பமிகுமாறாயிரம்.

(சுக)

தன் ஆரும் ஞானம்	{ தெளிவுபிக்க ஞானத்தை புண்புணை	அனது	அக்காலத்தில்
திருக்குருகைப் பிரான்	{ பிள்ளா கொல்கிற ஆகிரி	மாறன் மறை பொருளை	{ திருவாய் மொழிப் பொருளை (வியாக்கி)
பிள்ளான்	{ புர்	உரைத்தது	{ அருளிச் செய்த வியாக்கி யானம்
எதிராசு பேர் அருளால்	{ எம்பெரு மானுருடைய பரம் திருவாயினுடைய	இன்பம் மிகும் ஆராயிரம்	{ எல்லம் மிகுந்த ஆராயிரப் படி பென்பதாம்.
உன் ஆரும் அன்புடனே	{ உறார் த் தமரண யிதி பொருடே		

* * * ஆராயிரம் க்ரந்தம் கொண்ட அதுக்கு ஆராயிரப்படி பென்று பெயர். முப்பத்தி
ரண்டெழுத்துக்கு க்ரந்தமென்று எங்கேதம். சிறிது ஏறக்குறைய ஆராயிரம் க்ரந்தமிருக்கு
மென்றுகொண்டு இங்கனே இருக்கமிடப்பட்டது. இப்படியே மெதுவ கொள்க. (சுக)

ஒன்பதினாயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

தஞ்சிரைஞானியாகள் தாம்புகழும் வேதாந்தி *
கஞ்சியர்தாம்பட்டர்நல்லருளால் — * எஞ்சாத
ஆர்வமுடன்மாறன் மறைப்பொருளையுணர்ந்தது *
எரோன்பதினாயிரம்.

(சுக)

தம் சிரை	தமது திருக்குருகைநீர்	எஞ்சாத ஆரவம் உடன்	{ குரவாயாத [பரிபூரண மாண] அன்புடனே
ஞானியர்களை	{ அறிவுடையார் கொண்	மாறன் மறை பொருளை	{ திருவாய் மொழிப் பொருளை
புரமும்	{ டா கின்ற	ஆர்வத்து	ஆராய்ந்தது
வேதாந்தி	{ வேதாந்தியெனது பா	உரைத்தது	{ அருளிச் செய்த வியாக்கி யானம்
கஞ்சியர் தமம்	{ கஞ்சியனை இவ்வாசிரியர்	உன் ஒன்பதினாயிரம்	{ அருளிய ஒன்பதினாயிரப் படி பென்பதாம்.
பட்டார் கல் அருளால்	{ பட்டருடைய பரமபுகு ண்பயினால்		

இருபத்தினுலாயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்

நம்பிள்ளை தம்முடைய கல்லருளாலேனியிட *
பின்பெரியவாச்சான்பிள்ளையதனால் — * இன்பா
குருபத்தி மாறன் மறைப்பொருளைச்சொன்னது *
இருபத்தினுலாயிரம்.

(சுக)

நம்பிள்ளை	{ நம்பிள்ளைமெய் ஞானா கி	சுவியிட	{ தீயமித்தருளா, பிறகு அக த வியமணத் தை உபயோகித்தார்
தம்முடைய கல்	{ சியர் *	வின அதனால்	
அருளால்	{ தமது பரமபுகுண்பயினால்		

பெரியவாசகரான பிள்ளை	மயமரியவாசகரானபிள்ளை சுவரன் ஹபாசரியர்	மஹம்	தயித்தி வதமான திரு வாய் மொழிவினையைய அர்த்தத்தனை (விவரித்தது)
இன்ப ஆவரு பதவி மாறன்	ஆனந்தரூபமாகப் பெரு கிளாதயகலியையுடைய யுரான அமயர்த்துமாரு ளிச் செய்த	பொருளை சொன்னது திருமந்திரஞாலீசம்	அருவிச்செய்த விபாகவி யானம் இருமந்திரஞாலீசரப்படி யென்பதாம்.

*** ஆசாரியர்கள் விவரிக்கையான துல்களை எழுதி யருள்வதற்குப் பலகாரணங்களுண்டு ; பின்புள்ளாருடைய உதூஷணநராதமாதக சிலர் எழுதுமார்கள் ; ஸ்வாசாரியர் உபநிஸித்தருளும் அர்த்தவிசேஷங்கள் பெருங்காறு போலனறிகேது * ஆதிலே தெங்கின மடுக்கன்போலே விளங் கவேறுமென்று சிலர் எழுதுவார்கள் , ஸ்வாசாரியர் எதிர்த்துமப்படி கியமித்தருளா அதுதலே சிலர் எழுதுவார்கள் ; நமமுடைய புலனமண்டிக் காடடினையுடையமென்று கருதிச் சிலர் எழுதுவர் கள் ; இவையெல்லாம் பல வணக்காரிகள், பெரியவாசகரானபிள்ளை விவரித்தபான் மிட்டருளினது ஸ்வாசாரியரான நம்பிள்ளையின் பரமக்ருபாபரபுத்தமான் கியமனதறினால் என்பது இப்பாகர க தினால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இன்பா வருபத்தி மாறன் = ஆத்மாருடைய பக்தியானது ஆனந்த ரூபமென்க. (சக)

சுடு முப்பத்தாறுவிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

தெள்ளியதாம்பிள்ளை செப்படுநிதன்னை *
வள்ளல் வடக்குத்திருவிதிப்—பிள்ளை * இந்ந
நாடறிய மாறன்மறைப்பொருளான்குரைத்தது *
சுடுமுப்பத்தாறுவிரம்.

(சச)

நம்பிள்ளை	நம்பிள்ளை யென்று மாகிரியர்	மாறன் மஹம் பொருளை	திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தனை
தெள்ளியது ஆ செய்ய	தெனியாக அருளிச்செய்த		
கெதி தனை	ஆதி ஆதிவகமத்தை (உட்கொண்டு)	இவற் காடு ஆறிய	இவருலக விமலவரம் தெரித்து கொள்ளும் படி
வள்ளல்	உதாரண	என்கு உரைத்தது	என்கு அருவிச் செய்த விபாகவிபானம்
வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளை	வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளையென்று மாகிரியர்	சுடுமுப்பத்தாறுவிரம்	சுடுமுப்பத்தாறுவிரப்படி யென்பதாம்.

***—நம்பிள்ளையின் உபநிஸித்தத்தைப் பகனெல்லாம் கேட்புருந்து இவரிலே ஓடுபதிகதி வைத்தவர் வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை. இவர் பெரியவாசகரான பிள்ளையையபோலே நம்பிள்ளை யின் கியமனமடியாக எழுதினாஸல்ல ; ஆனதுபற்றிலே இந்ந விபாகவியானத்தை நமபிள்ளை வாய்க் உள்கோ வையகருளியிருந்து பிறகு வகவநியமனத்தாலே பிரசாரத்திற்கு அருளும்படி யாயிற்று. இப்பேராகிரியர் தொண்டாக்கு அமுதான் சுடுமுப்பத்தாறுவிரப்படியை அருளிச் செயதவன்மேயென்திகேது, உலகுகுது தருவாரய சந்திரமயாபுரர்கள் போன்ற 'லோகாசாயர் அமுதியமணவானப் பெருமான் காயனார்' என்னும் இரண்டி புத்தரதனாகையுப் பெற்று உதவி யதுபற்றி "வள்ளல்வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளை" என்றார். (சச)

பன்னிராயிரப்படி பிறத்தனா பகர்தல்

அன்போபுத்திய மணவாளச்சீயர் *

பின்போரும் கற்றறிந்து பேசுகைக்கா — * தம்பெரிய

போதமுடன் மாறன் மறைபின் பொருளுரைத்தது *

ஏதமில்பன்னிராயிரம்.

(சுரு)

அழகிய மணவாளர் சீயர்	{ வாதிசேனரி அழகிய மணவாள முனிவர்	தம் பெரிய போதம் உடன்	{ தமது பெரிய ஞானத்தி னை
பின்போரும்	{ பின்புறமாவதன்ம	மாறன் மறைபின்	{ திருவாய்மொழிக்குப் பத வரை கூறப்படுதல்
அன்போடு கூற அறிந்து பேசுகைக்கா	{ அன்புடன் அழகிய தருவது (பாதுகாசம்) பேசுகைத் தம்பாவகை	பேசுதல் உரைத்தது ஏதம் இவ் பன்னிராயிரம்	{ குறும்புத்தன பன்னிராயிரப்படி வெள் வதாம்.

*** வாதிசேனரிசீயர் திருவாய்மொழிக்கு இட விவாகவிவானம் சித்திபதார்த்தம் ஆகிய
தலைய பதவகரின மேல் பொருளறிந்து கொள்கைதரு இது எனிய உரைபெயர்ப்பு பற்றி
"பின்போரும் அன்போடு கற்றறிந்து பேசுகைக்கா" எனப்பட்டது. "தம்பெரியபோதமுடன்"
என்ற விடத்து ஆற்றி வருதல் ஞானமாம்; அகரவது—வாதிசேனரி சீயர் கம்பிளினையின
உடைய கிஷயபரமபணசரீரே படித்து கேடவவாயிருக்கும் கெசிக கிடவகரின பூவகாரிய
விவாகவிவானசேனரிக்கு மாறன் எழுந்திருப்பது முண்டு. திருவாய்மொழிக்குப் போதமே
திருவிருத்தத்திற்கும் இவர் ஒரு சிறிய விவாகவிவானம் இயற்றியுள்ளார்; இன்னடிதும்
இவருடன் ஸயதகந்தமகக் கெ அந்தகந்தினை இவர் எழுதிருப்பது கொண்டு 'தம் பெரிய
போதமுடன்' என்கை கெண்டியுயர்ந்து. அகரவது தபாதிசேனரி போதமன்றிகெ, தம்
போதம்—கெகதகந்திசமான சேதம் எனப்படி. மேலே * முன்னோ கெழிகை முறைதபபர
கேட்டு * என்கிற பாசாமருளிச் செய்துள்ள மணவாளமாதவிகரின திருவுள்ளம் சிறிது
கண்ணம்படிபுகை இவ்வாயிரியர் உரைபிடிருத்தகனல் இவருடன் அருளிச் செய்த கெகத
போதம். இதை வாதிசேனரியும் ஒரு மறைஞானசாரியே இவர்க்கு ஒரு நுறை உறினதகவும்
இருக்கவெண்ணுதென்கிற திருவுள்ளமும் மரமுவிசுருகது இருத்தகனல், மேலே "ஏதமில்"
என்கிறவிசேஷனம் கொடுத்தது ஒருவரது தழுகிகெண்ணுதென்கை.

... (சுரு)

பெரியவாச்சாண்டிள் னைக்குண்டான தொரு அளிர தாரணமான

பெருமையைப் பகர்தல்,

பெரியவாச்சாண்டிள் பின்புள்ளவைக்கும்

தெரிய * விடக்கியைகள் செய்வால் — * அரிய

அருளிசெய்யுடொருள் ஆரியாகட்கிப்போது *

அருளிச்செயலாய்த் தறித்து.

(சுரு)

பெரியவாச்சாண்டிள் பின்பு	{ பெரிய வாச்சாண்டிள் பெருமையைக்கொ துருவாய்மொழி தவிர மாறஞானதகவிய பிதபதககருத்தும்	அரிய அருளிச் செயல் பொருள் தும்போது ஆரியாகட்கு	{ அருளுணர் தவிர புறப்பொருள்களை விடக்கியை ஆசரியாகருத்து
பின்பு உணவகருத்தும்	{ விளக்கமாம்	அதகது அருளிச் செயல்	{ தெரியுத பதகசனம் பன்னிருத்தருப் பா காரிதம்.
தெரிய விவாகவிவான செயலான	{ வியாகரணகருத் அரு சிக் செயததாரியே	சுயத்தி	

திருவாய்மொழிப்பின்னை ஐந்து ஸ்வரப்பதேச விபாக்கியானமுனிச் செய்திருப்பதாக இதனால் தில் வெளிப்படுவதுமட்டு உணர்வாயின அகவாசிரியர் இடமுனிநதாரி நுதன ஒளசித்பயிலில் அப்படியிருந்தால் இங்கு மணவாளமா முனிகள் அவ்வாசிரியரது திருநாமதயை வெடுத்த நுனிச் செய்பாதிருக்க ப்ரவந்திரிகலை யெனது பெரியார் பணிகளுக்கேட்டி நுதனது, திருவாய் மொழிப்பின்னை வந்ததெனில் பின்புள்ளவொரு மஹாஷபணிததநா யிருக்கவருக்கும் அநத விபாக்கியானம்.

(௨௪)

சுடுமுப்பத்தாருயிரப்படியின் பிரசாரமுறை கூறுவன
இப்பாட்டும் மேற்பாட்டும்.

கீளர் வடக்குத்திருவீதிப்பின்னை * எழு
தோர தமிழேதத்தேனை - * தாகுமென
வாங்கிமுனைப்பின்னை யீடிவண்ணிமாதவர்க்குத்
தாக்கோடுத்தார் * பின்னதனைத்தான்.

(௨௫)

செ. ஆர்	சீர்மை பொருக்கிய				
வடக்குத் திருவீதிப் பின்னை	வடக்குத் திருவீதிப்பின்னை	தாரும நான வாகடு			{ இதை என்னிடம் கொடும' என்று கேட்டு வாயி.
எழுது	எழுதியருளின	பின்			{ அதனைத்தனையு விய மணமண பின்பு
எர் ஆ தமிழ் வேததது சுடு தனை	சிறந்த திருவாய்மொழி விபாக்கியானமுனி குப்பத்தாருயிரப்படி.	அதனை			{ அந்த ஈட்டு ஸ்ரீ கோசதனை
முன் உயிரினை	அகவாகுததில் ஸ்ரீமணியானவர்	சுட்டி ஸ்ரீ மாதவர்க்கு தாம் கொடுத்தார்			{ சுட்டி ஸ்ரீமாதவப்பெருமா ஸ்ரீமணியானவர் யிலே தாதருளினார்.

* * * திருவாய்மொழிக்கு ஐந்து விபாக்கியானங்கள் அகவாசிரியராகக் கீழே வருவிக் செய்தார்; அந்த ஐந்து விபாக்கியானங்களுள் நாம் சுட்டிப்படுகாருயிரப்படி பெனகிற விபாக்கியானமே க.க.கிதாப்பரகாசததிலு முக்கியமான இரந்துவ நுதனது இதைப்பற்றி வரலாற்றை புணர்ந்தவெனும்பின்ன திருவுள்ளம் பற்றின மா முனிகள் இரண்டு பாட்டிலே அநத புணர்ந்தி யருளுகிறார்.

* சுட்டிப்பின்னை கம்முடைய கவ்வுருளானேயெடப் பின் பெரியவாச்சான் பின்னையதனால் * என்று கீழே வருவிக் செய்கபடி கவ்வுருளானின் கியமணத்தினால் பெரியவாச்சான் பின்னை யிட்ட முனின் இருபத்தினுலாயிரப்படி விபாக்கியானம் இருக்கபடி, கம்மினை மற்றொருவினைச திரு வாய்மொழிப்பொருளை உபயோகித்தருளும்போது அனைத்தேட்டிருந்து வடக்குத் திருவீதிப் பின்னை பட்டோலை கொண்டு சுடுமுப்பத்தாருயிரப்படியாங்கி முடித்து கமபின்னை ஸ்ரீமணியிலே கொண்டு பெரிய ஸ்வததருளினார்; அநத அகர் சுட்டிப்பின்னை "ஆனை கோலம் செய்தாப் போலே அழியாதாகில காணுகிறது; ஆகிலும் கமது கட்டினையினறிகே எழுதுகீர்; இருக் கடடும்" என்று சொல்லி அநத ஸ்ரீ கோசதனை உன்னை வடக்கு நுளினா (கமபின்னை); பெரிய பெருமானுடைய கியமணமானுலன்றி கமபின்னை இந்த ஸ்ரீ கோசத்தைத் தந்தருளாமென்று தெரிந்து கொண்டு சுட்டினா ஸ்வதப் பெருமா ஸ்ரீமணியவர், இந்த சுடு விபாக்கியானமே உலகிலே பிரசாரம் பெறவேணும்பெனது ஆவல் கொண்டு அகற்குப் பரங்காக பகவந்தியமணத்தைப் பெறு விக்கவேண்டு மென்று சுருகிப் பகவாலம் பெரிய பெருமானை வலஞ் செய்து கந்தார்; பெரிய பெருமாரும் திருவுள்ள முயந்து இவ்வி கம்மினைக்கு விபரித்த நுளினே, பின் + அநத ஸ்ரீ கோசத்தை அகர் சுட்டினா ஸ்வதப் பெருமானுக்கு சுட்டிநுளினார். இதற்கு மேலுள்ள வரலாறு மேற்பாட்டில் காணத்தக்கது.

(௨௬)

கம்பிளினோசரு தயி } கம்பிளினோசரும் பிரசித்த } மேல் மனமுய வி ய கா } மேலுள்ளவை வெல்லாம்
யாதி } மல் வின்றது } பீடமால் நிலை நன்று
விளங்குதது.

*** முதலியாண்டாளுகைய திருவம்சத்திலே தோன்றி ஆசார்யபுருஷராயம் புலம் பெற்றிருந்த கந்தாடைத் தோழப்பொன்னும் ஸ்வாமி கம்பிளினோ காலத்தில் கோரிலில் ஒரு திருவிதியில் காழகது உந்தார். அந்நாடும் விதவாளுகையே விருந்துப், அந்நாடும் கம்பிளினோ திருவடிவள்ளையே ஆசாரித்து அந்தந்தகளை கேட்டு உந்தார்களை உன்றி அவரிடம் ஒருவரும் வந்து பணிந்தவர்; அதனால் அவர்களு கம்பிளினோயினிது அனாயிப அந்நாடு அனாயிப அனாயிப தாவித்துக் கொண்டு விருந்தார் அந்தத் தோழப்பர். இப்படியிருக்கையில் ஒருநாள் அவர் ஒரு அமுதாபம் தோன்றி கம்பிளினோயிடம் சென்று அபராதசந்தாபணம் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று ஆசாரியனாகி அவர் புறப்படுகின்ற இருக்கையில், 'ஐயோ! மனாருஸ்யாநிதரணம். இந்தத் தோழப்பருகைய திருவள்ளம் கந்துமபடி கால பிறந்தோமே! அவரிடம் சென்று பொறுப்பித்துக் கொள்ளோம்' எனது கம்பிளினோ அதே ஸமயத்தில் அந்தத் தோழப்பருகைய திருமாளிகை வாசலிலவந்து பதுங்கி நிற்றார். தோழப்பர் வெளியே பொருந்தருளினதும் அவரை கம்பிளினோ தெண்டனிட்டு கைமே வேண்ட, இடுதனை ஆச்சரியமான குணம்! என வியந்த கந்தாடைத் தோழப்பர் கம்பிளினோயை மோகி 'ஓ சென்ன லோகாசார்யதேர!' என்று கடுபட்டுக் கூறினாராம்; அது முதலாக கம்பிளினோக்கு லோகாசார்யமென்கிற ப்ரஸித்தி விளைந்ததாம் (இக்)

வடக்குத்திருவிதியினை தமது திருக்குமார்க்கு ஆசார்ய

திருநாமத்தையே யிட்டாரென்பது.

பின்னைவடக்குத்திருவிதியினை * அன்பால்
அன்னதிருநாமத்தையாநித்து —* மன்னுபகற்
மைந்தருக்குச்சாத்தையால் வந்து பார்த்து * எங்கும்
இந்தத்திருநாமமிங்கு.

(இட)

பின்னை	பிறகொரு காலத்தில	மன்னுபகற் மமக	பசுன விபரண தமது
வடக்குத் திருவிதிப்	(கம்பிளினோதிருவடியான)	தருக்கு	திருக்குமார்க்கு
பின்னை	வடக்குத் திருவிதிப்	ஆதரித்து சாத்தான	விருமயிதுட்டபடியிடுக
	பின்னையானவர்	பாச	
அன்பால்	ஆசாரியபகற் வசேஷத்	திருக்கு கங்கும்	இவ்வுலகங்களிலும்
	திருவ	இசை ந முகாமம்	துவத லோகாசாராய இரு
அன்ன திருநாமத்த	அத த லோகாசாராயதிரு		நாமமானது
	நாமத்தை	கந்து பார்த்தது	(அவரது பெயராகப் பர
			விவதாயிற்று.

*** வடக்குத் திருவிதியினை யானவர் கம்பிளினோ திருவடியினில் காலகேசுபம் செய்து போராடிறையில் அபகரு ஒரு திருக்குமாரா ஆசாரயது அதுகாலாநிதநிதனில் தோன்ற, அக்குமாருக்கு ஸ்வாசாரயருகைய திருநாமமையே சாதக கேட்குநென்று திரு வள்ளம் பற்றிய வடக்குத் திருவிதியினை லோகாசார்யசென்று நாமகரணம் செய்துநாப பின்னை லோகாசார்யசென்று அத்திருக்குமாரா உலகமெங்கும் ப்ரஸித்தி பெற்றுவென்றை (இக்)

திருமழிசைப்பிரான், நம்மாழ்வார் பெரியாழ்வார்களின் திருவாவதார
ஸ்தலம் கூறுதல்.

மன்னு, திருமழிசை மாடத்திருத்தருகர் *
மின்னுபகழ்விலலிபுத்தூர் மேதிலியில் —* நன்னேறியோர்
எய்துபத்திரார் ரேழில்மாறன் பட்டாரிரான் *
வாய்நிதுதிததஞர் கள்வகை.

(௩௨)

மேதிலியில்	இதிலிலுலகில்	உல ரேறியோர் வயத்த	வன்மரக்க றிகுடர்க்கள்
மன்னு திருமழிசை	நிதம ஸ்ரீயாச திருமழி	பதநிரார்	சொநம் திருமழிசை
	வசடம்		பாழுவாசெனன்,
மாடம் திரு நுருகர்	மாடமகனா குந்தி திரு	எழில மாறன்	அந் திபு நம்மாழ்வா
	நகரிலும்		சொன்ன
விளநா புகழ் லிலலி	மிளநாபுகழ் மிளநாபுகழ்	பட்டாரிரான்	பெரியாழ்வாரெனன் ஆ
பத்தூர்	ஸ்ரீ லிலலிபுத்தூரும்		இய இம தூவாரும்
	(ஆனிட இம்முள நு	வாய்நிது	இவவுலகத்தகத் தாப
	திருப்பதிசன்)	உதித்த	தஞ்சுப்பொருத்தமா
(முறைமே)		வாய்நிது வகை	அவதரிக்கப்பெற்ற
			திவம் தேசங்களாம்.

ஆண்டாள் மதுர கணிகள்களையவர்களின்
அவதார ஸ்தலங்கள் கூறுதல்

சீகரமல்லிலிபுத்தூர் செல்வத்திருக்கோளூர்*
ஏரார்பெரும்புதாரென்னுமிவை—* பாரில்
மதியாருமாண்டாள் மதுரகலியாழ்வார்*
எதிராக்தோன்றியபூரிங்கு.

(௩௩)

பாரில்	இவவுலகில்	மதி ஆரும் தூண்டாள்	நாணம் நிரம்பிய ஆண்
சீர் ஆரும் லிலலிபுத்தூர்	ஸ்ரீ லிலலிபுத்தூர்	மதுரகலியாழ்வார்	பாணம்
செல்வம் திரு கோளூர்	ஸ்ரீ நவநகரம் ஸ்ரீ மலர்	எதிராக்தோ	மதுரகலியாழ்வாரும்
வர் ஆ பெருமூரார்	இய ஹிருத்தோளூர்		உடையவரும்
வன்னும் இவை	ஸ்ரீ பெருமூரார்	இந்த தேவநிலி	இவவுலகில் வந்து
	என்று சொல்லப்படு	வகர்	அவதரித்த திருப்
	கிற இந்தணங்கள்		பதினாம்.
(முறைமே)			

* * *—ஸ்ரீலலியில் பிரபந்தகரணை யருளிச் செய்தவாகண் விஷயமாகத் தெரிவிக்கவேண்டிய
பாண்—நகரத்தா—அந் தாள் ஸ்தலங்களை இத்தப்பாகத்தேதாடு அருளிச் செய்து நல்க்கட்டினாரா
யிதும். திருவாங்குத்தருதனா ருளிக் செய்த இராமானுச னாற்றநாநியைப்பற்றி இதில
ஒன்றும் அருளிச் செய்யாமைமயரிலே அந்நகர பிரபந்தம் காலாசிரத்தினான் சென்றதக அககா
லத்தில் கொள்ளப்பட்டதிலிலே யென்று தெரிகிறது. ஆனதுபற்றியே அப்பிள்ளை யென்னு
மாமியர் அந்த னாற்றநாநியைத் தவிர்த்தே காலாசிரக கணக்கு இட்டருளினார்போலும்.
மணவாளமாமுனிவர் நாமே ஸ்ரீ நகரநியை நாளாவிர திலப்பர்சயந்தகலிளார்பொப்ப
ஆதரிக்கவேண்டுமெனும், ம் நகரநியைமுதலாகக் கொள்ளும் அகத்யயன் நியமம் இந்த
நகரநிக் கிசுருமசொததுக கொள்ளப்படவேண்டுமெனும் நியமித்தருளினாரென்று பெரி
யார் பணித்தக இத்தருக்கக.

(௩௪)

இது முதல் ஏழுபாசுரங்கள் ஸ்ரீவசந பூஷணத்தின்
பெருமை கூறுவன.

அன்னபுக்ஷம் மும்பை யண்ணலுலகாசிரியன் *
இன்னருளாச்சேட்தகலை யாவையிலும் — * உன்னில்
திகழ்வன கூடணத்தின் சீர்மையொன்றுக்கில்லை *
புகழலவிவவார்த்தை மெயிப்போது. (இரு)

அன்ன புக்ஷம்	அன்புப்பெயர் புக்ஷம்	திகழ்	மிக விளங்குகின்ற
மும்பை	மும்பைக்கு நுவுதிலகாரன்	வசந பூஷணத்தின் சீர்	ஸ்ரீவசந பூஷணத்தின்
அண்ணல் உலகாசிரியன்	எம் உலகாசிரியன்	கூடணத்தின்	கூடணத்தின்
இன் அருளால் செய்த	பரம திருமைய கடியாக	தன்மக்கு இக்கில்	மற்றொரு தாறுக்கும்
கலை யாவையிலும்	அருளில் செய்த	இப்போது இவ்வார்த்தை	இப்போது சொல்லுகிற
உன்னில்	தமைய உலகத்தின்கண்	நா	இத்தகையார்த்தையா
	வாழ்ந்திருந்தருள	புகழ் அரு	னது
	கூராயிடத்த	பெயர்	புகழ்மோகதியை; ஸதம்மனது.

* * * ஸ்ரீவசநபூஷண திகழ்சாஸ்திரமானது * ஸாங்காகில் த்ரவிட வம்ஸக்குதருட வேத
ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹமஹாரஸ வாக்பஜாதம் * ஸாங்கித்யபடிய அருமிய வேண்டு மர்ததமெல்லாம்
அழகாக நிரம்பப் பெற்றநுதலால் இது நிகரற்றதெனப்பது அர்த்த வாதமனது; மெய்யுடையே. (இரு)

ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற திருநாமத்தின் காரணம் கூறுதல்.

முன்னம்துரவோர் மொழிந்தவசனங்கள்
தன்னை * மிகக்கொண்கெற்றோர்தம்முயிர்க்கு — * மின்னணியாச்
சேரச் சமைத்தவரே சீர்வசநபூஷணமென்
பெர் * இத்தகைக்கிடார்பின். (இரு)

முன்னம் துரவோர்	முன்னம்துரவோர் அரு	சேர் சமைத்த	சேர்த்த அணி வகுத்து
மொழிந்த	எரிச் செய்த	அவரே	அவ்வாசிரியர் தாமே
வசனங்கள் தன்னை	ஸ்ரீவசநத்தினையே	பின்	பிறகு
மிக கொண்டு	பெருமபாடும் சேர்த்த	இவ்வாக்கு	இத்தகையதற்கு
மற்றொரு தம் உயிர்க்கு	கல்வியிற் கிறந்தருள	பா வசநபூஷணம் என்	ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற
பின் அணி ஆ	ய ஆத்மாவாக்கு	பெர்	திருநாமத்தை
	அழகிய அவ்வார்த்தை	இட்டார்	இட்டருளினார்.

* * * ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற கச்சுத்திருநாமத்திற்கு விவரணம் காட்டியருளினாரா
யிற்று. மணவாளமாமுனியன் தரமே ஸ்ரீவசநபூஷணவ்யாக்யாக அளநாரினாயில் — "தந
ப்ரகசமாண பூஷண தத்துக்கு தந்நபூஷணமெனது பெராமாப்போனே ஸ்ரீவசநாயர்களுடைய வசந
ப்ரகசமாண அதுவந்தாநாகனாசுக்குள்ளுள்ளுல்லகரமாரி நுகையுலேஇதுந்ருவசநபூஷணமென்று
திருநாமமாயிற்று " என்று அருளரிச் செய்துள்ள ஸ்ரீவசநத்தி இதே அதுவந்தேகம் ஸ்ரீநவா
சாசிரியர் எரின் வசனங்களுடைய [ஸ்ரீவசநத்தினையே] கொண்டு அமைகப்பட்டதாய் முழுக்க
கனின் கண்டுகிற்றுக் கூஷணமாயிருக்கத் தந்தநாள் இத்தகையதற்கு ஸ்ரீவசநபூஷண மென்
தும் திருநாமம் சாலப் பெருந்து மென்க,

இப்பாசாத்திலை "சொவசனபூடணமென்னும் போ" என வழங்கி வருமபாடம் பொருள் நரணர்; அது உதக்கத தககது. என்டோ எனப்பற்றிகே எனனும போர் எனது பொருள். (௯௪)

ஸ்ரீவசநபூஷணாதிதாரிகள் துர்லபர்எனல்.

சூர்வசனபூடணத்தி னுழ்பொருளெல்லாமறிவார் *
சூரதசொன்னேரிலனுப்பிட்பார் --* ஒரொருவ
ருண்டாதி லத்தனைகாணுள்ளமே * எல்லார்க்கும்
அண்டாத தன்றோவது.

(௯௫)

வசனபூடணத்தின்	ஸ்ரீவசனபூஷணத்தி	உணனமே	ஹமனமே
சூர் பொருள் லவனம்	ஹமனமே	ஓர் ஒருவர் உண்டு ஆகில	யாரோஹ மொருவா
அறிவார் ஆர்	உமபீரமான் அர்த்தன்	அத்தனை காண்	தேறினாசில் தெறக்
அது சொல் கேசில	அறிவவல்லாரிகில;	அது	கடிமென்றிதி;
அனுப்பிட்பார் ஆர்	அந்த ஸ்ரீவசனபூஷண	எல்லாரும அண்டாத	அத்தி வயசுந்தரமா
	சாந்தரம் துட்ட தட்	அ அனனே	ஒருவாக்கும் அறிவ வும
	டனாவிலே		அனுப்பிக்கவும் வளி
	அது உதக்க வல்லவா		உ தொன தந்துகான்.
	கருமிவர்;		

* * * ஸ்ரீவசநபூஷண மெனப்பது பெரியதொரு யீமாமனா சாஸ்தரம்; இது ஸாதீதர ரூப மாக அமைந்திருந்தலால் பொருள் நிவது. அரிது; வியாக்கியானங்களைக் கொண்டு ஒருவாறு அறிவப் பெற்றாலும் அதன்படி அனுப்பிப்பது மிகவு மரிது. இப்படி அறிவாம அனுப்புகவ வும் முடியாதபடி அதிகாரிகளாற்றதொரு சாஸ்தரத்தை ஆசிரியர் அருளிச் செய்யலாமே வெணன், ஸாவாத்தமா அதிகாரிகளே பில்கை வென்னப் போகாது, ஒரொருவர் உண்டாகிலத் தனை காண்; * மறுவ்யாஹும ஸதறஸிரேஷு* கச்சித் பாதவி ஸித்தநிய, பததாமடு ஸித்தாராம கச்சித் மசம் வேத்தி தனவத: * என்று கிணையிலருளிச் செய்தபடியே ஒவ்வொரு வரததில ஹம்மொசதிகாரி தேறக்கூடு மெனததாயிற்று.

அதுஷ்டிக்க முடியாதபடி இதில் என்ன விஷயம் கூறப்படாராணெற தென்னில்; "சூத் தம் செவதவர்கள் பக்கல் பொவையும க்ருவையும சிரிப்பும் உகப்பும் உபகாசம்மருகியும் நடக்க வேணும்" என்றும், "விவிதபேசகம் திஷித்த போகம் போலே ஸோகவிருததமுமன்ன, நாகதேஹ துஷமனது; ஆபீருககச் செய்தே ஸகரூப விருத்தமுமாய் வேதாந்த விருத்தமுமாய் விஷடகாந்தித முமாய்ட்சாப்ப ப்ரதிபந்தகமுமாயிருக்கையாலே தயாஜ்யம்" எனதும இங்ஙனே அருளிச் செய்யப் பட்டுள்ள பல்பல விஷயங்களை அதுஷ்டிக்க வரியன என்னுமிடம் கொலஸ்கேஹுமோ? (௯௬)

ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் பொருளையறிந்து அருவ்ஷ்டிக்க விரும்புவதே உஜ்ஜீவதேநாபாய மெனல்.

உய்யகிணைவுடைநீர் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன் *
எவையுருமுன்னம்வாய்மொழிந்த --* செய்யகலை
பாம் வசனபூடணத்தினுழ்பொருளை * கற்றதனுக்
காம்கிலையில் கில்லுமறிந்து.

(௯௭)

• • • இதற்கு நச்சுத்தொழைய அவதரித்தால் அதற்குப் பதரும் விவாகவியாணங்கள் இப்பிற, வ
விருப்பவது இயல்பு; ஆகவே இதற்கு ஸ்ரீவசநபூஷண நியாய சாஸ்திரத்திற்கும் பஸ்பாஸ விவாக
வியாணவகன் அமைக்கப்படும்; அபுந்நையொல்லாம் அதிசுரக்க வேண்டியது; ஆனால் அபுந்நைய
ஸம்பாத்தாய ஸாராவிததுங்களைக் கெடுக்கப்படுமையாக இருக்கவேண்டும்; அபபடிப்பட்ட விவாக
வியாணங்கள் எதற்கு அவதரித்தாலும் அபுந்நையொல்லாம் அபுந்நையபரிசு அபுந்நையவேண்டு
மென்று அபுந்நையகோ ரோகி அபுந்நைய செயதபடி மத்யாயது; எனவும் வடசொல்லு மத்ய
யத்தர் எனது திரிந்தது அபுந்நைய யத்தயர்க்காய எனது தாற்பரியம். (இடி)

ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் பரமபோக்யதையை வியந்து கூறுதல்

ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் செம்பொருளை * சிந்தைதன்னால்
தேறிவமாம் வாயகோண்டெட்டிவமாம் * ஆரியர்கள்
என்றனக்குறாளுந் இனிதாக நின்றதையோ *
உத்தமக் கெவ்வன்பமுளதாம். (இக)

ஆரியர்கள்	ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின்	அபுந்நையபரிசு
செம்பொருளை	தேறிவமாம்	வாயகோண்டெட்டிவமாம்
செம்பொருளை	தேறிவமாம்	வாயகோண்டெட்டிவமாம்
செம்பொருளை	தேறிவமாம்	வாயகோண்டெட்டிவமாம்
செம்பொருளை	தேறிவமாம்	வாயகோண்டெட்டிவமாம்
செம்பொருளை	தேறிவமாம்	வாயகோண்டெட்டிவமாம்
செம்பொருளை	தேறிவமாம்	வாயகோண்டெட்டிவமாம்
செம்பொருளை	தேறிவமாம்	வாயகோண்டெட்டிவமாம்
செம்பொருளை	தேறிவமாம்	வாயகோண்டெட்டிவமாம்
செம்பொருளை	தேறிவமாம்	வாயகோண்டெட்டிவமாம்

• • • மாமுனிகள் தமது ஸாச்யாது ஸந்தான ஸம்பாவத்தினால் இது அநுரிச் செய்கிறார்;
அவபற்றினால் எனக்கே ஸ்ரீவசநபூஷணத்தினால் இனிமம் பரிச்சித்திக்கப் போகிறதென்கி
யே! மதராபராஜருக்களாயுள்ளவர்கள் இதன் போக்யதையில் எவருனதான் சம்பாதிருப்பர்க
ளோ! என்றாயிற்று. முதலடியில் 'செழும் பொருளை' என்றிருந்தது அசத்தபாடம்;
மெண்டினகிறமுடி; 'செம்பொருளை' என்றிருந்தது. (இக)

இது முதல் பதினொரு பாசுரங்கள் ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின்களில்
முக்கியமானவற்றை விளக்குவன.

தன்குருவின் தாளிகைகள்தன்னில் அன்பொன்றில்லாதார் *
அன்புநன்பால்செட்டாறு மம்பயையகோன் —* இன்பமிது
விண்ணொடு தானளிக்க வேண்டியிரான் * ஆதலால்
நன்னொருவர்கள் திருளகி. (இக)

அபுந்நையகோன்	திருமகன் கொழுநன்.	தான்
தன் குருவின் தான்	வாயகோன் பாதாமில்த	விண்ணொடு அளிக்க
திருமகன் தன்னில்	நீக்கின	வேண்டி இரான்
அன்பு நன்பால்	செறிது பக்கியமிக்காத	ஆதலால்
தான்	வாயகோன்	அவர்கள் திருளகி
தன் பரி அன்பு	தன்னிலையத்தில் எவ்வள	நன்னொரு
தாலும்	வாயகோன்	

*** பூதீயசகபூஷணாத்தநகவகரின பசுமபேரகபுரநைப்பக கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்தாபித்த ப்ரஸாபகததிலே, பூதீயசகபூஷணத்தின் உயிராண சில அர்த்தவிசேஷங்களை வெளிவிட்டருளத் திருவுள்ளம் பற்று இப்பாசகம் முதலாக உபகரயினகெழுர், பூதீயசகபூஷணத்தில் "ஸவதக்காரண உபாயபாசகத் தான் பற்றினபேரத்தே இப்ரஸாங்கத்தானுன்றது" என்கிற ஞானனை முதலாக "சுச்சாயணப் பற்றுணை னாணயப்பிடித்துக் கார்வங்கொள் னாடுமோபாதி; ஆசாயணப் பற்றுணை னாலைப்பிடித்துக் கார்வங்கொள்ளாடுமோபாதி" என்கிற ஞானனை மடுவாக, "இது ப்ரதமம் ஸவரு பற்றுதப் பஸ்ஸாநிறமாக்கும், பிண்ப புஷ்பிதமாக்கும், அநந்தரம் பஸ்பர்யந்தமாக்கும்" என்பதிறை ஆசாயநிஷ்டையே சசுமோபாபமென்று மிக அற்புதமாக அருளிச் செய்யப்பட்டிருத்தலால் அவ்வாற்தகையே இவ்ரு நிருபிக்கப்படுகிறது. "தாமரைவை அலர்ந்தக்கடலு ஆகிப்பன தானே கிரைப்பிரிந்தால் அதனை உலர்த்துமோபோலே ஸவருபகிராஸந்நைதப்பண்ணு மீச்சுரன் தானே ஆசாயநிஷ்டைத் தம் குலைதால் அநனை காட்ப்பண்ணும, இத்தை பெரிப யகருத னம்பந்தம் ஞர்லபம்." என்கிற பூதீயசகபூஷணத்தின்புலத்தி இங்கே அருள்கிறதயம்.

அம்புலைய - அம்புலத்திலே [தாமரையிலே] பிறந்த பிராட்டி என்றபடி. பத்மா, கமலா என்கிற திருநாமங்கள் பேரூழ்மிது. (கூ0)

ஞானமனுட்பானமிவை கன்றுகவேயுடைய
 ஞான * குருவைகடைந்தக்கால் —* மாநிலத்தீர்
 தேனாகமலத் திருமாமகள் தொழுக
 தானேவைகுந்தம் தரும். (கூக)

மாநிலத்தீர்	இத்திலுள்ளதல்லாதின		
ஞானம அனுட்பானம்	{ நுணர்மும் அநுந்தா	{ தேன் ஆர் கமலம் திரு	{ தேன்கிரம்பிய தாமரை
இவை	{ னமுமாகிறவரண்டும்		
கன்று ஆக வ உடையன்	{ குறைபற நிசம்பப்பெற்ற	{ மா மகா கொழுநன்	{ மதுராவிலுக்கு வல்ல
ஆன			
குருமல	ஆசாரியரை	தானே	தாருகிலே உகந்து
அடைந்தக்கால்	ஆராய்த்தால்	வைகுந்தம் தரும்	பூதீயசகபூஷணத்தனை உப
	(அப்படிப்பட்ட வதாசார்		கரித்தருள்வன்.
	யணமசையனை முன்ன		
	வர்களுக்கும்)		

*** ஆசாயப்பதி அவசியமென்றது கீழ்ப்பாட்டில்; இதுநா நுத்தாநஸம்பகருணை ஆசாயணப் பணிக்நாணந்திப் பேறு பெற முடியாதெனவிறது இப்பாட்டில். ஆழ்வார்கள் தமது திவ்வியப்பிரசங்கங்களில் "வண்டுக்களை வாயின்" என்றும், "அநுநிறையபடகாராய்" என்றும் பலகாறும் பகழிகளை விரிப்பார்கள்; ஆசாயந்திரையே பகழிகளாகக் கூறுவர்கள்; "உபாய்யமேவ பகஷாப்பாம் ஆகாதே பகழினும் கதி; ததைவ த்ஞாநசுரம்பயாம் ப்ராயதே புருஷோத்தமம்;" என்று, பகழிகளுக்கு இரண்டு சிறகுசுநம குறைபற இரந்தாலன்றி உயர் கதி ஸம்பவிககமாட்டாநாப்போல, ஆசாயங்களுக்குத் தானமும் அனுட்பானமுமாகிற இரண்டு பகஷங்களுமிருந்தாலன்றி உயரகதி நேராடுதென்று காஸ்தரங்கள் கூறும். "சோப்பாசைப் பகழிகளாகக் இஞாநகர்மங்களைச் சிறகென்று" என்ற ஆசாயத்தி நுதயஸவந்தியும் காண்க.

இவ்ரு "தேனாக் கமலத் திருமாமகள் கொழுகன்" எனவது ஸாசிப்ராயம்; பிராட்டியின் புருஷகாரதானே மோகதமவிககவல்லதேனாமபெருமான; ஆழிதும் ஸதாநாந்நர்களை ஆசாயியாதார்த்துப் பிராட்டியின் புருஷகாரமும் பகிக்கமாடாது என்று காட்டியபடி ஆசாய ஆசாய

யணமிருந்தால் பிராட்டியின் புறநகரத்திலிருந்து வராமலாகவே விடு தந்தருள்வனென்று வாட்டத் "தானே வராதருகம் தருக" என்றார். (கக)

உய்யவிரைவுண்டாகில் உங்களுக்குள் தம்பதத்தே
வையம் * அன்புதன்னைவிந்தமாநிலத்தீர் — * மெய்யுரைக்கேன
பைபரவில் மாயன் பரிமபதமுங்களுக்காம் *
கையிலங்கு செல்லிக் கனி. (கஉ)

இந்த மா நிலத்தீர்	இகலிலுலகத்தலாகவே	மெய் உரைக்கேன	{ உள்படி உறவினமேறன் (சேண்மின்)
உய்யவிரைவு உண்டாகில்	{ உறவுவிக்கவேறு மெய் நிறமிருமைய உங்களுள் ரு உளனதானில்	பைபரவில் மாயன்	{ சேகசயனானுளையேச் வாணுடைய தானபரம பதமானது
அன்பு தன்னை	பத்தினையு	பரிமபதம்	{ உங்களுக்கு
உங்களுக்குள் தம்பதத்தே	{ உமது ஆசாரியர்களின் திருவடி வையிலேயே	உகதருவது	{ உதவியாக மென்னவா மபடி விநிதாரும்.
வையம்	செலுத்தங்கள்;	கனி ஆம்	

(அதனால் சேரும் பலனை)

* * * ஆசாரிய பக்தர்களுககுப் பரமபதமானது கையிலங்கு செல்லிக்கனியாமெனறது பரம
பதபொருக்கையெல்லாம் இந்நிலத்திலேயே வாகாததனரிக்கப் பெறாமென்றபடி. * பொன்னுல
கவிரேர புவணி முழுதாயிரேர * என்னும்படி அறங்கும் வழங்குதற்கு உரித்தாய்படி விடுதல
மாகும் என்ற கருத்தும் உபத்துணைத்துக்கது. (ககஉ)

ஆசாரியன் செய்த உபகாரமானவது *
தூய்தாக நெஞ்சதன்னில் தோன்றுமேல் * தேசந்
தாத்திலிருக்க மனத்தூன்பொருத்தமாட்டாது *
இருத்தலினிடேதநியோம்பாம் (ககஉ)

ஆசாரியன் செய்த	ஆசாரியன் பண்ணின	மனம் தான் பொருநத	{ நெஞ்சஇசையவில்லாது;
உபகாரம் ஆன அது	பிறைபகாரமானது	மாட்டாது	{ இக்கனே தத்துவமிருந் தும்
தூய்த ஆக	உத்தமமாக	இனி	{ ஆசாரியனைப் பிரிந்திருத் தற்கு
நெஞ்ச தன்னில் தோன் றும் வல	{ நெஞ்சில் படு மாறு (பிறகு)	இருக்கல்	{ காணாததை
தேசந்தாத்தில் இருக்க	{ ஆசாரியனைப் பிரித்து யெனெரு தேசத்தில் வாழ்க்க	வது	{ வாம் அறியமாட்டோம்.
		யாம் அறியோம்	

* * * இருமனையப் பொன்னுகருமாபிபாஷ ஆசாரியன் செய்த தமதேறாபகாரம் செல்லுதுண்டா
நெஞ்சில் வானுசுத் தோன்றுமாகில் 'வாகுதவயம் ஆசர்ப்பணத்திலே' என்று அந்நயமாய்வாய்
கொண்டு ஒரு கொழும் பொழுதும் விட்டுப் பிரியாமலிருக்க வேண்டியதாகும்த்தனை; ஆகிலும்
பிரிந்திருப்பார் கிலைண்டாகில் அவரிருப்புகு தேறது இன்னதென்று நாம் அறியோம் என்கி
றா. 'பரபகாரபதே தேறது' என்று வெட்டிதாகக் சொல்லுககி 'எது யாம் அறியோம்'
என்கிறார். தேறது என்னும் வடசொல் ஒருவெனத் திரிந்தது. (ககஉ)

தன்னுரியனுக்குத் தானடிமைசெய்வது * அறண்
இந்நாதேன்னிலிருக் தும்மார் — * அந்நே
ரறிஞ்ஞமதிவாகையின்றி ஆசாரியனைப்
பிரிந்திருப்பாராம், மனமேபேசு. (ககஉ)

தன் ஆரியனுக்கு	வங்காசாயனுக்கு	அதில் ஆசாய இன்றி	அந்த ஆசாய எகவகரி
தன் அழகம் பெருவது	கிஷ்யனுடைய தான் எக		யதற்கு ருதி யிலவா
	கவரியம் பண்ணுவதா		மன
	னது		
அவன் இரண்டு தனனின்	அவ்வாரியன் துவவித்ததி	ஆசாயங்களை யிரிந்து	ஆசாயங்களை யிரிந்து
இருசகைய நான்	யில் எழுந்தருளியிருக்	இருப்பார் ஆ	யிதி தேவாரிடத்தில்
	கூடவருமாம் ;		வண்பபாரு முனசோ ?
அ நோர் அறிந்தும்	அந்த நோத்திவைய அறிந்	மனமே பெக	நெருசே . சொல்லு.
	து மவத்தும்		

* * * ஆசாயன் பகவதில் அந்ததங்கள் செட்டுமுளவே அவர்க்குக் கைங்கரியம் பண்ண வேறாம் ; அந்ததம் செட்டுவ துக்கொட்டினவாகிற வேறிடம் சென்று எவருக்கும் வாழறாம் என்று நினைப்பது தருதியன்று ; ஆசாயன் இந்தவிதத்தில் எழுந்தருளியிருக்குமனவும் அது தினமும் கைங்கரியம் செய்கே னாததைப்பெறுவதுமென்கிற காந்தார்த்தம் இதனால் வெளி யிடப்பட்டதாயிற்று.

(கச)

ஆசாயன்சிச்ச னுருயிராப்பெறுமவன் *

தேசாகும் சிச்சன்வன் சீர்வடிவை. —* துசையுடன்

மோக்தமவனென்னும் நண்ணறிவைக் கேட்டுணவத்தும் *

ஆர்க்குமர்கோர் நிர்க்கையரிதாம்.

(கடு)

ஆசாயன்	ஆசாயரானவர்	ஆசாய உடன் கொண்டு	மத்தியோடு பேணக் கூட
கிச்சன் ஆர் உயிரா	கிஷ்யனுடைய ஆதயன்வ	மவன்	வன் ;
பேறுமவன்	ருபத்தை கொள்கிற	என்னும் தன் அறிவை	என்கிற இத்தருப்பமான
	காக்கடவர் .		விசேஷமாகத்தந்தை
தேச ஆரும சிச்சன்	கவருபந்ருதான மாநித	கேட்டு வைத்தம்	(ஸ்ரீகசாபுஷணத்தி களி
	தேஜன்வா பொருந்		ஸே) கேட்டு முருந்தா
	தய சிஷ்யனுடை		றுக்கட
	அவ்வாசாயருடைய திவ்	அ நோர் கிர்க்கை	அவ்வழியில் கிஷ்யை
அவன் சீர் வடிவை	வகவகை விக்கி நவத்		வோடிருத்தவ
	வை	ஆர்க்கும் அரிது ஆம்	எப் பகவத்குடையர்களுக்
			கும் அருமைப்பட்ட
			விற்கும் [வனிதந்து.]

* * * ஸ்ரீவசபுஷணத்தில் மூன்றாம் பிரகரணத்திலும்—“ஆசாயன் கிஷ்யனுடைய எவ ருபத்தைப் பேணக் கூடவன் ; கிஷ்யன் ஆசாயனுடைய தேறுக்கைப் பேணக்கூடவன். இரண் டும் இருவர்க்கும் வண்பமுமாய் பகவத் கைங்கரியமுமாயிருக்கும். ஆசாயனுக்கு தேதராசை ணம் வைரபதாரி ; கிஷ்யனுக்கு ஆதமாசுஷணம் வைரபதாரி” இவ்வாறியாக அருளிச் செய் யப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ இணைத்திகள் ந்கே அதுணக்கேதயம். இவ்வந்த விகேஷக்கனைக் கேட்டுவருந் கேட்டிக்கவும் அநிகாரிகள் உளசேயன்வி அதுபடிக்கவல்லாரொருவருமில்லே பென்று அருமை கூறினாயிற்று.

(கடு)

பின்பழகாரம்பெருமாள்சீயர் * பெருந்திவத்தில

அனபதுவொற்று பிக்கவாசையினால் —* நம்பிளவாக

கானவடிமைகன்செய் யநிலையை நன்னெஞ்சே *

ஊனமறவேப்பொழுதுமோர்.

(கடு)

நடு சொன்னவரை

{ இடைவே சொல்லப்பட்ட
டதுகூடிகாகிறே

நானும் தொடர்

{ ஈப்போதும் அதுவர்த்திப்
பாபாக.

*** ஸ்ரீ மகாபூஷணத்தில் இரண்டாம் பிரகரணத்தில் "அஞ்ஞான மிகுதப்பாவணன் தேவலகாஸ்திகரிப்போலே; ஞ்ஞாகமானுள் மிகுதப்பாவணன் ஆஸ்திகநாஸ்திகரிப்போலே" இதயாநியாக அநுனிச் செய்தது இவ்வீக அநாஸ்திநயம். சாஸ்தரத்தில் ப்ராமாண்ட புத்தி யில்லாமல் தான்கோன்றியாகச் செய்து நிரிமிதவள வெதும் காஸ்திகனைப்படுவன. சாஸ்த ராகிறே ப்ராமாண்டமாக இவ்வர்த்து ஆகத்தினைந்து சொல்லத்தக்கவனும், அந்த சாஸ்தரவரம பிலாடகங்கமல் தேரன்றினபடிபே செய்து திரிவதுபற்றி காஸ்திகனுமனுபுரிரு பவன் ஆகத்திக காஸ்திகனைப்படுவன. ஆகவிறக்ககோ கமக்கு அதுவர்த்தகரீயாகனென்றதாயிற்று. (கஅ)

ஹிதஸ்ஸங்க மஹிமை கூறுதல்.

நல்லமணமுள்ளதொன்றை நண்ணியிருப்பதற்கு *

நல்லமணமுண்டாம்நலமதுபோல் — "நல்ல

குணமுடையோர்நங்களுடன் கூடியிருப்பார்க்கு *

குணமதுவேயாம் சேர்த்திகொண்டு.

(கக)

நல்ல மணம் உ ள ள து } எல்ல வாயினையுடைய
ஒன்றை } சொரு வஸ்துவை
நண்கி இருபதற்கு } அனைநிறுக்கிற பொரு
ளுக்கம்
(புரணாகரணத்தாலே)
எல்ல மணம் உ ள ள து } எல்ல பரிமாணமுண்டா
நலம் அது போல் } குணமென்ற க வ ரு யு
படி.

எல்ல குணம் உ ள ள து } எத்தனைசாலிகளோடு
நங்களுடன் } உத்தமவரம பண்ணி விரு
கடி இருப்பாரிக்கு } க்கும்வாசுநற்கு
சேர்த்தி கொண்டு } அந்த சம்பந்தி வையபத்
தனுள்
அதுவே குணம் ஆம் } அந்த கற்குணமே அந்நா
தும.

*** ஸ்ரீ மகாபூஷணத்தில் இரண்டாம் பிரகரணத்தின் முடிவில் ப்ரபங்கதிகசாயஸை கொரு அழகாக அருளிச்செய்துயருகிடத்து "அதுகூடஸதறவாஸமும் ப்ரபங்குஸதறவாஸ மிம் ருத்தியும் ஸதாசாரபபாஸாதக்காலே வாதநிக்குப்படி பண்ணிககொண்டு போரககடவன்" எனநருளிச் செய்திருப்பதைத் திருவுளம பற்றி இப்பாடலிம மேளித்பாட்டிம அருளிச் செய் யப்படுகின்றன. ஐஞரகாதுஷ்டாஸககிள வனாக்கமலல அதுகூலரான ஸய்துக்ககிள ஒரு கொடிப்பொழுதும விடநிப்பிரியா மலும், ஸ்ரீநாததைக கெடுதகவல்ல பிரதிகூலரான அஸதனாக கிளச் கண்ணெடுத்துப் ப்ராமமலும் வாத்திககவேணுமென்றித ஸ்ரீமகாபூஷண திம்யசாஸகா ரியமணத்தாத வெளியிட்டருளுகிறபடி.

"நயமது போல்" "நலமது போல்" என்பன பாட பேதங்கள்.

(கக)

அஹிதஸ்ஸிஹவாஸித்தின் வர்ணமீயதைதையக்காட்டுதல்.

தீயகந்தமுள்ளதொன்றைச் சேர்த்திருப்பதொன்றைக்கு *

தீயகந்தமேறும்திறமதுபோல் — "தீய

குணமுடையோர்நங்களுடன் கூடியிருப்பார்க்கு *

குணமதுவேயாம் சேறிவகொண்டு.

(கஎ)

தீய கந்தம் உ ள ள து } கெட்டகாதறமுண்டய
ஒன்றை } தான் கொரு வஸ்து
வை

சேர்த்தி இருப்பது ஒன் } அனைநிறுக்கும் தா ன
தானு } கொரு பொருளுக்கு

நியதாதம் ஏதய திறம் அது போன	} தொடர்ந்ததும் பற்றுகிற தென்கிற தியாயப்படி கரு	செறிவு கொண்டு	} அந்தச் சொக்கையினும் அந்தத் தியகுணமே வினாதிரும.
நிய குணம் உடையோ தவகுடைய கடி நிடுப்பாக்கு		அதுவே குணம் ஆம்	
	தஷ்டவஸுவாஸ நுடை வகாவுநக்கு		

*** ஆகலால் துஷ்டவஸுவாஸம் வாஸுபீயம் என்று சேஷபூரண பாகம் கடவது. இப்படி யே குழப்பாடடிதும் உதஸுதவாஸமே காத்தலய மிஷபதாகப் பூரித்துக் கொளவது. (எடு)

பூரிவசநபூவுண தூவத்கர்களின் புன்மை கூறுதல்

முன்னோமொழிந்த முறைதப்பாமக்கேட்டு *

பின்னோக்குதாமதனைப் பேசாதே —* தம்நெஞ்சில்

தோற்றினதேசொல்லி யிதகத்தவபதேசவர்

வாற்றதென்பர் * மூர்க்கராவார்.

(எக)

முன்னோ மொழிந்த	} திருவர்க்கள் அருளிச் செய்தவற்றை	} தோற்றினதே சொல்லி	} தோற்றின தாதோன்றி யகத்த தியகுணமே சொல்லி
முறை தப்பாமக் கேட்டு			
யின் தூத்து	யின்பு அந்த அப்படியே மனனம் உணர்ச்சி	கத்த உயதேச வாயு ஆத தது வாயு	} மூர்க்கராவார் தருத்தவர் கார்
தாம அதனை பேசாதே	தாமதன் அதன் அப்படி யே பேசவேண்டியது பாபபதாயிருக்க அது தாமத பேசாமல்	மூர்க்கராவார்	
தம் நெஞ்சில்	நியது உன்னததிலே		

*** யாதாமகோசமாவன மலினை உயமந்த பூரிவசநபூவுண துவய சாலதாத்கிலே ப்ரதி பததி உதறிக்க பிராப்தமாயி ருக்க, அது செயயாததோடு இகத சாநதராததங்களை தூஷிப்பா ருக்கிலர் உண்டாயிருந்தார்கள். அவர்கள் முன்னோமொழிந்த முறை தப்பாமல் கேட்டவர் களல்லா; முன்னோ மொழிந்த முறைதப்பாமல் பேசக்கவனுமென்கிற விரதம் கொண்டவர்களு மல்லா. எதைநிலைம தாதோன்றியாகச் சொல்லுவார்கள். அவனும சொல்லுயதோடு கில்லா மல தாம வாதாராய பதப்பரைமாகத் தெட்டுப் பேசுவதாகவே பொருசொல்லி உலகை வந்துகிண ட, உலகல்லவர்கள்; அவர்கள் ஸ்தாராயர்களை மூர்க்கரென்று உசாராய தூஷிக்கவும் வலரை; அப் படிப்பட்டவர்களையே மூர்க்கரமென்று விட்டுத் தொலைக்க வேண்டிய தொழிய அவர்கள் து பேசு க்கவருதாய் மறுப்புரைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டிய அவசியம் கமதலென என்று இப்பாடி னுல் தெனியவருளிச் செய்துள்ளாவித்து.

முன்னோ மொழிந்த முறைதப்பாமல் கேட்டுச் சொல்லுகிறவர்களை "தருட பூரிவசநுதோ மூர்க்கர்" என்று தூஷித்தால் அது ஏதற்குமே? பூரிவேய்ய: க்ருதம் பூரிவசநுதம்; த்ருடம் பூரிவச நுதம் யய்ய ஸ:—தருடபூரிவசநுத: -முன்னோரிடம் கேட்டதைப், கிடமாக வைத்துக்கொள்ளு கிறவன் மூர்க்கன் என்று அந்தாங்க அபுகதமாகச்சொல்லி தூஷித்தார சிலர்; அத்தோ! பூரிவசநுதத்தில் சந்தமாவன த்ருடமாக வைத்துக்கொள்பவர் மூர்க்கரல்லா; த்ருவார் களிடத்தில் ஒன்றும்கொள மல தாத்கொன்றியாகச் சொல்லியிட உலகை வந்துகிப்பவரே மூர்க்கர் என்று மிகவும் புக்தமாகவும் வாதமாகவும் அருளிச் செய்தாராயிறது. (எக)

உபதேச திகமனம்

பூருவாசாரியர்கள் போதமனுட்டானங்கள் *
கூறுவார் வார்த்தைகளைக்கொண்டு நீர்—தேறி *
இருள்தருமாருலத்தே யினபமுற்றவொழும் *
தெருள்தருமா தேசிகனைச் சொந்து.

(எஉ)

(அஸ்மதீயர்களை)

பூருவாசாரியர்கள்	{ பூர்வாசாரியர்களுடைய	தெருள்தருமா	{ கலவறியை உபசரித்த
போதம் அனுட்டானங்கள்	{ மூலநாநகரங்களை	மா தேசிகனைச் சொந்து	{ குளவல்ல
கூறுவார்	{ எழுத்தச் சொல்லுவினம்	இருள்தருமா ருலத்தே	{ சிறந்த ஆசாரியரை அடிபாதித்த
வார்த்தைகளைக்கொண்டு	{ மூலநாநகரங்களை	இளபம் உந்து வாரும்	{ இவ்விருள்தருமா ருலத்தே திகை
நீர் தேறி	{ மூலநாநகரங்களை		{ சுகந்தரீர்ப்பதர்களைப் பாழுங்களை.

*** இது பாட்டிலே சொன்ன மூலகங்களைமேல் அப்படிப்பட்டவர்களுள்முதல் கவயங்களை யும் ஒரு பொருளாக மதியாமல், கட்டுமைய பூருவாசாரியர்களை ருளிக்கெய்த அந்தக் கிசேஷன் களையும் அகர்வந்து அனுட்டானங்களையும் எடுத்துவைக்கும் மஹரீயர்களின் திருவாகுதக் களையே நீதியாகக்கொண்டு பூருவங்களுடையின்றியே ஸ்தாசாரியரை ஆசரவித்து வரமுற்பெறிய அலர்களுக்கு இயல்பும் இருள், தருமாருலமாகத் தோற்றது; * கலவறத்தில்லேகார் நாடாகவே தோற்றம்; * இங்கிரசேவகாரமுடக்கலை பெறினும் வேண்டென் என்று பரிமபதனதாபம் வெறுத்து இயங்குகத்தலேவே ஆனந்தமடமாக நெடுகால் வாழப்பெறலா முண்டவாறு. (எஉ)

பயனுரைத்துத்தலைக்கட்டுதல்.

இந்தவுபதேசத்தினமால்தன்னை *
சுந்தைதனிவளமும் சந்திப்பார் — என்னை
எதிராசரின்னருளுக் கென்றுமில்லக்காதி *
சத்ராக வாழ்ந்திவ்வந்தம்.

(எஉ)

இந்த உபதேசத்தின மால்தன்னை	{ உபதேசத்தின மால்தன்னை	என்னை எதிராசர்	{ ஸ்வாமி செம்பெருமானு
என்றும்	{ உபதேசத்தின மால்தன்னை	இன் அருளுக்கு	{ ருடைய
சென்ற தனிவ	{ உபதேசத்தின மால்தன்னை	வளமும் திலகரு ஆக	{ பாமகிருஷ்ணரு
சொதிப்பார நாம்	{ உபதேசத்தின மால்தன்னை	சார் ஆக	{ எதிராசர் பரிதிசொதி
	{ உபதேசத்தின மால்தன்னை	வாழ்ந்திடுவர்	{ ஒரு குறையுன்னறிக்கே
	{ உபதேசத்தின மால்தன்னை		{ செவ்வகம்பெரிய
	{ உபதேசத்தின மால்தன்னை		{ வாழப்பெறுவார்கள்.

*** எம்பெருமானார் திருவுள்ளத்திற்கு உபப்பாண விஷயங்களையே கொடுத்து இயற்றி யுள்ள இந்தச் சொல்லாலையே சுந்தைதனிலே அணிந்து கொள்ளுமவர்களுக்கு எம்பெருமானார் ருடைய பாமகிருஷ்ணரு போருருமென்று பலனருளிக்கெய்து தலைக்கடகுரைசரிந்து.

எம்பெருமானார் எழுபத்திருவாசாரியர்களை விவரித்தருளினவாசாதலால் அந்தக்கணங்கிலே, எழுபத்திருவாசாரியர் பாசாமாக இத்திலியியப் பிரதங்கத்தை இயற்றிபருள வேண்டுமென்று மலையாளமொழிகளை திருவுள்ளம்பற்றியிருந்தாராம்; அப்போதுமாமுனிகளையே தெய்வமாகக்கொண்ட மொருபுறாசாரியர் "மன்னுபிரகாரினதே மணவாளமாமுனியன்" என்கிற உராகதனை உய்ப்பணித்து இவதம்பராகசம் உபதேசத்தினமாலையோடு சொந்தே அதுவாங்கியுபபடு மாறு அருள்புரியவேண்டுமென்று பெரியபெருமானார் திருவடிங்களிலே வணங்கிவழிபட்டுப் பிரார்த்த

திகை, அப்படியே பகவத்கிரியமணமாயிற்றென்று பெரியார் பணிக்குக் கேட்புருக்கை. ஆண்டு உறையே எழுபத் தமுண்டு பாட்டையிலே நலைகூட்டியுள்ளார் மாமுனிகள். அங்கப்பாசைம் அடுத்தவருவது. (எங்)

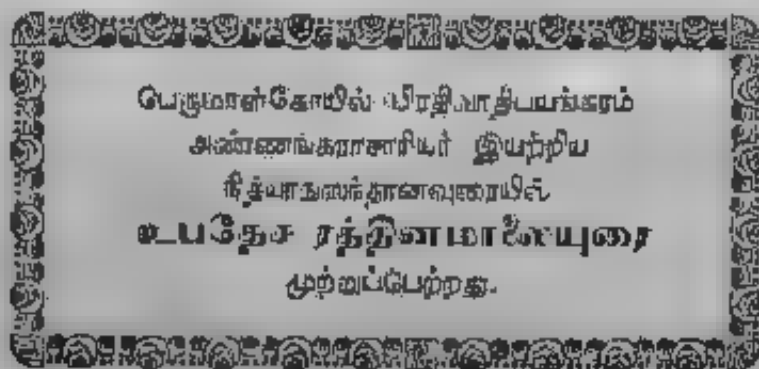
மன்னுயிர்தாளிங்கே மணவாளமாமுனிகள் *
பொன்னடியாரு செங்குமலப் போதுகளை—* உன்னிச்
சிரத்தாலே தீண்டல் அமானவனும் நம்மை *
காத்தாலே தீண்டல் கடன். (எங்)

உன் உயிர்தான் இவகே	முருகன் அசைந்தாரகளை ! இசைந்ததிலே	சொத்தாலே தீண்டல்	தலையிலே வயிதிக் கிபெற்றான்
மணவாளமாமுனிகள்	மணவாளமாமுனிகள் உன் துன்பம்	நம்மை	அப்படிப்பட்ட பாகியம்
பொன் அடி ஆம் செம் கமலம் போதுகளை	திருவடி உள்கிற செத்தாமரை மலர்களை	அமானவன்	அமானவனென்ற தில யபருக்கை
உன்னி	(இவையே நமக்குத் தாய் செய்யும்) பரதிபத்தி பண்ணி	சொத்தாலே தீண்டல் கடன்	தன் துணைகளால் ஸ்தாபிப்பதும் வியர்த்ததாகும்.

*** ஆழ்வாராசாரியர்களின் பெருமைமையப் போவதற்கென்றே பாவகர அபகரித்த இந்து பாவந்தரணத்திலே ஆசார்ய வாரியபொன்மரண நம்மணமர்மா முனிகளின் பெருமை வயப் பகரும் பாசாழம் செங்குத் தூர வேண்டியது அருகிடலாதவாறும், அகில இசை இல்லா திருப்பது பெருங்குறையாகுமாணவனும் கடை திந்து மறையா இப்பாசாநனைச் செர்த்து இப் பிசுபந்தந்தைப் பூததி செயதது மிகப் பொருத்தம்.

இக்கிலத்தில் பந்தம் கீழ்க் முத்தியெறப் போகும் தீவாதமாகுக்கு அகிலே அமானவகாஸ்பர் சம்மேருவதாலும் அதுவே கிந்திய கிந்திச் செவ்வகளுக்கு முலகந்த மெனறும் சரஸகாங்குள கூறும். இக்கிலத்தில் மணவாளமாமுனிகளின் திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்றார்க்கு இதுவே அமா வகாஸ்பர்சத்தினும் மேம்பட்டதாதவால் அவகே தனித்து அது பெண்டர் எவறதாயிற்று. இதனால் மணவாள மாமுனிகளின் வைபவம் ஒப்புயர்வற்றதென்று விளக்கிறது. ஆசார்யங்கு பூர்த்தியுள்ளது இவ்வாகிரிடர்க்கேவாமதனை. (எங்)

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தீவா திருவடிகளை சரணம்.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

கமமாழகாரநூலிச் செய்த திருவாய்மொழியானது தூதுபுகைதன் கொண்டது. ஒவ்வொரு பதிகத்தின் தாற்பரியங்களுக்கும் ஸாரசமாக யெடுத்ததாக தொகுத்த மணவாளமாமுனிகள் என இத்திருவாய்மொழிப் பதிகம் தூதுபாசாரசமாகவும் அகநாதிற் தொடைபாசாகவும் அநூலிச் செய்யப் பட்டதாதலால் இதற்குத் திருவாய்மொழி தூதராகநாதிர்வெனது திருகாமமாழிறது.

உலகில் எதற்குரியோ பிரபந்தங்கள் அகநாதிற் புத்தாலும் இப்பிரபந்தத்திற்கு நிரான தொன்றிலலை யென்பது மாச்சரியமற்ற அதுபுகாசனிகாசனின் ஸித்தாகந்தமாதும். அல்லும் பகலும் இப்புகாசனியார் தங்கருகருக சொல்லும் சொந்தம் தொகுத்துரைத்தான கலக மணவாள மாழாரியன் எனது இப்பிரபந்தத்திற்குத் தனியன் அமைத்தது எல்லாம் பொருத்தமும் சொல் கோங்கும் பொருள் கோங்கும் தொடை கோங்கும் மறது எங்கேகாங்குமகாண இலையெவ்வாய்வும் இலககணமாகவும் அமைத்தது இத்திருவாய்மொழிப் பிரபந்தம்.

திருவாய்மொழியின்றுள்ள ஒவ்வொரு பதிகத்தினுடையவும் முதற் சொல்லாக அமைக்கப்பட்டனது; அதுவுமல்லாமல் அந்நாதிற் தொடைபாசாகவும் இது பாடப்பட்டிருக்கின்றது. பாசாநாதேனும் நீம்மாழ்வாருடைய திருகாமமும் ஸுதியுடன் அமைய மேனும்மண்பதம் இதில் ஒரு சிபம்மாகக் கொள்ளப்பட்டது.

கமமாழகாரருடைய திருவாய்மொழியும் அகநாதிற் தொடைபாசாமாகத்தெயாவினும் ஒவ்வொரு பாசாநாதையும் முடிப்பது அகருடைப் புகாசப்பட்டியே இருக்கிறது. இன்னசொல்லித்தான பாசாநாதன் முடிவிலே அமைக்கவேண்டுமென்றே கிப்பந்தம் எந்த அகநாதிப் பிரபந்தத்திற்கும் இல்லையென்கிற. முடித்த சொல்லியே மேற்பாட்டில் முதலாக அமைக்கவேண்டுமென்றே கிப்பந்தம் மாத்திரமேயென்கிற அகநாதிப் பிரபந்தங்களுககு உள்ளது. இதை துற்றாதவி அவ்வளவிலே உன்றில்கே ஒவ்வொரு பாட்டின் முடிவருக சொல்லினும் கிப்பந்தமுடையதாகிற்று. ஆகவே இப்படி அகசுடமாயிருக்க பிரபந்தமொன்று இதவரை கோவநியதாமிகலை, இனித் தோவறவுவகாண முடியாது. திருவாய்மொழியின் பதிகங்களுவ்வொன்றுக்கும் உயிரான கருத்தை யெடுத்து அமைத்திருக்கு மூன்று பாசாநாதனோ அது கெஞ்சால் நினைப்பிரதால்.

இத்திருவாய்மொழிப் பிரபந்தமானது எவ்வளவு விரிவான விபாகவியானதனதபுட கொள்ளும். ஏனெனின், திருவாய்மொழியின் ஸாரசமாக அமைந்த பிரபந்தமாதலால் அதில் அடங்கியுள்ள பொருள்கள் பொருட்பாடும் இதில் விவரிக்கத் தராமாதலால் ஆளுதும் கெஞ்சில் எளிதாகத் தேக்கிக்கொண்குரியதாமபடி பதவுகாயும் பொழிபடையாயும் எழுதப்படுகின்றன.

ஸ்ரீ :

நியதி திருவடிகளே சாணம்.

மணவள்ள மாமுனிகள் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

(ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய
பதவுரை பொழிப்புரைபுடன் கூடியது.)

(தாரியர்கள்.)

அவ்வும்பகலு மணுபவிப்பார்த ங்களுக்குச்
சொல்லும் பொருளுக் தொகுத்துரைத்தான்—ஒவ்வ
மணவள்ள மாமுனிவன் மாறன்மறைக்குத்
தனைவர் நூற்றந்தாதி தான்.

அவ்வும்பகலும்	{ திரவம பகலுமாயிய எப் பொழுதும்	மாறன் மறைக்கு	{ நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த தமிழ் வேதமான திரு வாய் மொழிக்கு
அணுபவிப்பார்	{ (கொஞ்ச ருளிரும்படி) அணுபவிசன் கிறும்பு மலர்சட கால,	தனைவர் நூற்றந்தாதி	{ மிகவும்பொருத்தின் துத் றந்தாதிமைய
தங்களுக்கு	{ (இனிமையான) சொந்த கையு பொருள்களை யும்	தொகுத்து உரைத்தான்	{ எவகிரகமாகி அருளிச் செய்தார்.
சொல்லும் பொருளும்	{ என்மைபொருந்திய மண வான் மாமுனிகள்		{ (இதுவேயங்குத் தஞ்சமெனக்)
நல்ல மணவள்ள மாமுனி வன் தான்			

மன்னு புகழ்சேர் மணவள்ள மாமுனிவன்
தன்னுள்ளா ளுட்பொருள்கள்தன்னுடனே—சொன்ன
திருவாய் மொழிநூற்றந் தாதியாக் தேனை
ஒருவா தருந்துறெஞ்சே யற்று.

கொஞ்சே	மணமே.	சொன்ன	அருளிச்செய்த
யன்னு புகழ் சேர்	{ கலைபெற்ற கீர்த் திணை புகழையாரான	{ திருவாய்மொழி நூற்றந் தாதி ஆம் தேனை	{ திருவாய்மொழி நூற்றந் தாதிபொருத தேனை
மணவள்ள மாமுனிவன்—		ஒருவாது	நுடையிடாமல்
தன் அருளால்	நிமது திருவாயினுலே	உற்று	யன்னதி
உள பொருள்களை தன்	{ ஆழகதி ஒருதலுக்கள் அமைபுயம்படி	அருந்து	பருளிக்கடனாய்.
னுடனே			

பிரபந்தாரம்பம்

உயர்வே பரன்படிமைய உள்ளதெல்லாந்தான்கண்டு *
உயர்வேத நெர்க்கொண் ணேரத்து * —மயர்வேதும்
வாராமல் மாணிடரைவாழ்விக்கும்மாறன்சொல் *
வேராமவே வினாயும் வீடு.

மயர்வு ஏய் பரன்	உயர்த்தி பெருந்திய பரம்பருஷனுடைய	உரைத்து	அருளிச்செய்த,
பழ னுள்ளதை எல்லாம்	{ எவ்வாறு அவையாகவார யிருப்பவற்றை உடன கதவம்	மயர்வு ஏதும் வாராயல்	{ சிறிது அழகுநாளும் தலைகாட்டாதபடியாக
தான் காங்கு	தாம் ஸாஷாத்தகரிது	மாணிடரை	மணிதாக்கோ
உயர் வேதம் வேர்	{ உயராத பதமாணா"பிய கருகியின் சா உ ய	வாழ்விக்கும்	உலுஜீயிப்பித்தருளின
யிளாண்டு	யாவே	மாறன்	கம்மாழகாருடைய
		தொல் வேர் ஆக	ஹிஸ்துத்தியடியாக
		வீடு விளையும்	மோகமுண்டாகும்.

* * *—முதலி திருவார்தமொழியில் எம்மொருமாயனுடைய பரத்துவம் பிரதிபாதிக்கப் பட்டது. * ஆமைய யாயவையாய், நின்றவரை * எவையும் * முழுதுண்ட பாபரன் எனதும் அளிப்பொன்றாயநின்ற பரன் எனதும் பரதருமேயாயிற்று இதில் சொன்னது.

மயாவு ஏதும் வாராயல் = ஆதவாருடைய மயர்வை எம்பெருமான் போகதினான்; எம்மொரி கருடைய மயர்வை ஆதவா போக்கினார் என்க. அடியோடு ஞானமே நிலவானமயும், ஒன்றை வேடுருளருக அறினாகயும், அதுவே இதுவேவென்று எங்கேதென்கொள்ளுநதும், தெரிந்ததை மறக்கொழித்துமாடுத இவையெல்லாம் மயர்வு எனப்படும்; அது மாணிடர்க்கு வராயல் பழிவாக்கிக்கொள் தந்தருளி ஆழவார் வாழ்வித்தாராயிற்று.

மாறன் தொல்வேராகவே விளையும் வீடு = வேர் இன்றி விருகைம் கிளம்பாதவாறுபோல, ஆழவாசு நுனிச்செயலின்றி மேகாகும் விளையாடுதெனது காட்டினபடி. (ச)

வீடுசெய்து மற்றவைபயம் மிக்கபுகழ் நாரணன்தான் *
நாடு நலத்தாலடைய கன் துரைக்கும் *—வீடுபுகழ்
வண்குருகர் மாறன் இந்த மாகிலத்தோர் நாழ்வாழ் *
பன்னபுனே பறையருள் பத்து. (உ)

வீடு புகழ்	பெரு ம பு கழையுடைய நாடு	மற்று எனையும்	{ (பகவதவியுபகதவிச)மற் தெவ்வரவற்றையம்
வண்குருகர்	{ வண்புத்தலையுடையதிரு நலியில் திதவருவன் சித்தவருடைய	வீடுசெய்த	விட்டு
மாறன்	மய்யாவார்	புகழ் புகழ்	நிருத்த புகழுண்டய
இந்த மா கிலத்தோர்	{ இப்பெரிய பூமியினான் வர்கள்	நாரணன்	நாராயணன்
நாம்	உலுஜீயிப்பதற்காக	தான்	திருவழக்கோ
வாழ	திருண்பயுடனே	நாடு	உலுஜீயித்தாகவாரும்
பன்னபுனே	பாடியருளின	நலத்தாலடைய	{ பத்தியுடன் ஆசாயிக்கு யாது
பாடி அருள்	{ (வீடுவின்முற்றவென்று தொடங்கியுள்ள) பத	நன்றி உரைக்கும்	கன்றாக உபதித்திக்கும்.
பத்து	தம்பாசர்வகாளானவ		

* * * எம்பெருமானைப் பழிப்பதற்கு இடைக்கூறும் அறங்கார தேவது வாராயுள்ள எல்லா வந்தையும்கூட, கல்யாண நுணங்குள் நிறைந்த பழிவகாரகாயணனுடைய திருவழக்கோ உலுஜம் முழுவதும் ஆசாயித்து உலுஜீயித்துமாறு கம்மாழவார பரம விருண்புடன் உபஜீயித்த பதக்கம் * வீடுவின் முற்றவென்பதாம் என்றவாறு. (உ)

பத்துடைமோர்க் சென்றும் பானேளிய னும்பிறப்பால் *
முத்திதரும் மாரிலத்தீர் முண்டவன்பால் *—பத்திசெய
மென்றுரைத்த மாறன்தனின் சொல்லாற்றேமாம் * கேடுகச்
சென்ற பிறப்பாமஞ்சிறை.

(ங)

பாசா	வாய்மொழியான்	பத்தி செயும்	{ (அவன் பக்கலிலே) பத்தி
பத்துடைமோர்க்கு	பத்திமாண்களுக்கு		{ வாய்ப் பண்ணுந்நோன்;
வண்டம	வந்தாநாய		{ என்ன வாய்ப்பெடுத்த
பிறப்பால்	அவதாரத்தினால்	என்று வண்டதன்	{ தருளின
வளியன் ஆம்	வாய்ப்பெறுவான்	மாறன் தன்	{ ஆழ்வாருடைய
முத்திதரும்	{ மொழிதருதரும் தந்தரு		{ இனியவையான அருளில்
	{ குறவன்	இன் சொல்லால்	{ செயலான இக் திரு
	{ (ஆதலால், அவன்		{ வாய் மொழியினால்
	{ துவதரிப்பவற்குரிய)	கேடுக சென்ற பிறப்பு	{ கீளமாத தெரடர்ந்து
மாணத்தீர்	{ (இந்தப்) பெரிய நிலைய	ஆம் அம சிலறு போம்	{ வந்த பிறவி பாகிய
	{ உத்திலுள்ளவர்களை		{ கடுகு சிறைநிலையும்
முண்ட அன்பால்	{ இளங்கடுகுதக ப்தோமத்		
	{ துடனே		

***—எம்பெருமான் பத்திமரீன்களுக்கு அவசியக் க வசியதைப் முத்திப் பாரிப்பானு
வையான அவன்கிடந்தப பத்தி புரியுங்கே நொன்று உபயித்தித்தே பத்துடைபடியவார் திருவாய்
மொழியை அதுவந்திதப்பெறுதல் அந்நதியான வையா சபந்தத்தில்லினதும் கீடுகெதற்கு
மென்றாயிற்று. முத்தி—முத்தி. "முண்டு அவன் பாசா" எனதும் பிறப்பாரானார். அவன்
பாசா அவனாதமித்து என்னப்படி.

... (ங)

அஞ்சிறையபுட்கள்தனம் ஆறிடானுக்கு * நீர்
என்செயலைச் சொல்லு மெனவிரந்து *—விஞ்சு
நவங்கியது மிமாறனின்கே நாவகளைத்தேடி *
மலங்கியதும் பத்தி வளம்.

(ச)

மாறன்	மாமாழ்வார்	இரகத்	கொண்டிக்கொண்டு
அம் சிறைய புட்கள்	{ அழகியிரகுநீர் உடைய	விஞ்சு	விசுவம்
தனம்	{ (நான் முத்தியி) பற	நவங்கியதும்	நவங்கியதும்
	{ வையான நோக்கி,	துவ்கே	துவ்கே
நீர்	{ நீங்கள்	நரபகளை	{ நரபகளை எய்யெழு
ஆழியானுக்கு	{ உதிர்ப்பிதாதன் புகக்கி	தெடி	{ தெடி
என் செயலை	{ என் உழைய	மலங்கியதும்	{ மலங்கியதும்
மலங்கியதும்	{ தெரிவியங்கள்	பத்தி வளம்	{ பத்தியின் பெருமை
என்	என்று		

***—இப் பாகசத்தினால், * அஞ்சிறையபுட்கள்தனம் என்னு மிதிநிறையபுட்கள்தனம்
பாசியைக்கொடியும் இக் திருவாய்மொழியில் ஆழ்வாரா பிபண்ணியவை நெய்க் க து நவங்கியுட
மைக்கு உரிய உபபத்தியையும் சொன்னு அருளில் செய்காமாநிறை.

(ச)

வளமிக்க மால்பெருமை மன்னுயிரின் தன்மை *
உளமுற்றங் கூடுருவ வேளாந்து *—தளர்வற்ற
நீங்கலினைமாறனைமால் நீடிவகுசிலத்தால் *
பாங்குடனே சேர்த்தான் பரிந்து

(ரு)

கனம் மிக்க மால்	செல்வத்தால் மிகுந்த எம்பெருமானுடைய	தீவக கிளை	{ எம்பெருமானின் விட்டு நீ க்க தே வ னுமென நினைத்த
பெருமை	{ (நிதியனாடுநிதர் ததவம் மு தலிய) பெருமைபும	மாதனை	ஆழ்வாசர்
மண் உயிரின் தன்மை	ஆதமாவின் னுடைய	மால்	வாவேல்வான்
உளம் உற்று அல்ல	வெள்ளையமும்		{ கெடுகி விளங்குப்தான் (தனது) செலுணத் தினன்
உருவ ருந்து	திருவாளாதிலபட,	தீடு இலாகு சிந்தநால்	{ ஸ்ரோமத்த கனஞ்ச
தளர்வுற்று	அப்போது		அனைத்துக்கொண்டான்
	{ உப்புக்குந்த ஆசாய்சி	பரிசுது	
	செய்து	பாருடனே	
	தளர்ந்து	சொத்தான்	

*** “பெருமையில் தலைநின்ற அப்பெருமானைச் சிறுமையில் தலைநின்ற நாமோ அதுநாகு
வது!” என்று தளர்ச்சியுண்டாகி எம்பெருமானைவிட நினைவு மரக்கார ஆழ்வார்; அப்போது
அவர்க்கு எம்பெருமான் தனது சிறந்த சிலகுணத்தைக் காட்டி, அந்த குணத்திலிடுபட்டு ஆம்
வார எம்பெருமானோடு பொருந்திப்படியைப் பேசின “வளவேழுலகு திருவாய்மொழியின்
ப்சமேயநதை இப்பாடிகளுள் வெளியிட்டாசாயிற்று.

உளமுற்று—எச்சத்திரிடி; உளமுற என்றபடி. “செவ திரியினும் பொருள்திரியா
வினைக்குறை.” (இ)

பரிவதி லீசன்படியைப் பண்புடனே பேசி *
அரியனல னுமாதனைக் கேன்று * —உரிமைபுடன்
ஓதியருள் மாறன் ஒழிவித்தா னிவ்வுலகில் *
பேதையர்கள் தங்கள் பிறப்பு * .

(க)

பரிவதி இல் நான்	தேவபுருஷமற்றவருடன் எம்பெருமானுடைய	உரிமைபுடன்	ஒளிக்கயத்தோடு
படியைய	{ ஆராதிப்பதற்கு வளி யன னன்கிற) பா காததை	ஒதி அருள் மாறன்	அருளிச்செய்த நமமாழ்வார்
பண்புடனே பேசி	அழகான அருளிச்செய்து	இ உலகில்	இவறுவகத்திலுள்ள
ஆராதனைக்கு அரிவன்	(அவன்) ஆரதிப்பதற்கு	பேருதயானை தங்கள்	பாடாரணியுடைய
அனை என்று	அருமைபாயாவ வல வன் என்று (இவ்வுலக யத்தை)	பிறப்பி ஒழிவித்தான்	பிறவினை தொலைத்திட்டார்.

*** ஸர்வேசுவரன் அவர்ப்பத ஸம்ஸ்தகாமனாகையாலே நாம் இட்டதுகொண்டு நின்றவவேண்
டியவனலலகுதலால் அன்போடு நாம் இடுவது அதுவளவேவராதினும் அதுகனையேனென்று
பதம் தருப்தயைடகிருமென்பதைத் தெரிவிக்கின்ற முகத்தால் எம்பெருமானுடைய ஆராதா
னென்காட நடைகூழுவார் * பரிவதினிசையென னும் திருவாய்மொழியினுளினசெய்து இத்தனைய
திருவாய்மொழியை உபகரித்ததனானுக்கம போன்ற அறிவினெனின் அறிவித்துண்பதையும் போக
கியருளினாசாயிற்று என்பதாம். (க)

பிறவியற்று நீள்விகம்பில் பேசினப் முய்க்கும் *
தீரமளிக்குஞ் சீவத் திருமால் * அறவினியன்
பற்றுமவர்க் கேன்று பகர்மாறன் பாதுகே *
உற்றதுனை யென்னுளமே யோடு.

(எ)

உள்ளே	தெருதே	பறந்துவருகரு	தண்ணீரைது பணிபுறமா
பிறவி அற்று	நூன்மலம்மலத்திறந்து		கூட்டு
கிள் கிளப்பில்	பரமகாட்சிமௌனத்தே பரம பதத்தின்	ஆத் இன்பிபன் எனது	மிசவும் போகயனுயிருபவ தென்னது
போர் இன்பம் உய்க்கும்	பாமகாந்த மதயலிக்குந்	பகா	அருளிச்செய்த
திறம்	திறநனை	மாறன்	நமமாழகாரருடைய
அளிக்கும் சிலம்	ஆறுகாறுகிவலல்லி வல்லு	பாதிமே	திருவடிவிலை
திருமால்	பார்முத்தைய	உற்ற துணை எனது	(நமக்கு) ப்ராப்தமான
	எமபெருமான்	துடி	துணையென் றுகொண்டு கவ்வான் துணைது பணி

[illegible]

ஒமேனத் செய்கையுரை ஒன்றிகில்லாதாருளே
கூடினெமோ ஸடிஷம்கொள்ளுநிலை — நாடநிய
தூங்கியுன்றன் செம்மை உரைசெய்த மாறனென
வெங்குநிற்கும் வாழ்வா யினை.

(4)

தமிழ்	இதராலிவதபகங்களில்வினா	அடிமைகொள்ளாரும் நிலை	அடிமைகொள்ளாரும் நிலை
மனம்	கது ஒடுகின்ற	நாடு அழிய	நாட்டார் அழியுமாறு
செய்வை	செருகிய	ஓர்நீது	ஆராய்ந்து
உரை	காயமும்	அவன் தன் செய்வை	அப்பெருமான் தூயியல்
	வாகுதும் (நூலிப் துணிய)	உரைசெய்த	ருளாங்கு குணத்தை
	ஒருவழிப்பட்டு	மாறன் வன்	அருள்கசெய்த
	பெருந்	வாழ்வு ஆம் இணை	ஆழவாய் என்று அருவம்
	பொருத்திய	வயித நிற்கும்	இததவனாலிலே
	ககோரடு		ஸ்வரூபா நுரூபமாண்
	சொகந்		வாழ்ச்சிதன்
	வாயுவெசுவான்		பொருத்தி கிலாவித்கும்.

* * * ஸம்பெருமாண ஆசாபிதகுமவரின் மனமொழிநிமங்கரில் வேறுபாடுடையவர்க ளாகச் செவ்வையி னெடரான் ஸம்பஸாரிகளானவராலே அவர்களைநி யமிடாதுவது ஸம்பெருமந் துவகு இயதுமீமா என்னிற சுவைநின்றுமுளது, நீர் ஏறந் தேடுகளில் எளையேறுவது செய்து நீசேறதுமபொலே இவர்களுடைய செவ்வைய்க்கேடு தானே தனக்குந் செவ்வைய்க்கேடு அ வர்களைநேடேகடிப்பரிமாறும் நுணுக்கத்துணத்தை * துமிப்புன் திருவாய்மொழிமுதல்வராலே வெளிபிடருளின நம்மாழ்வாரை அருளநதிகளவே நான் வாழுகி லிலைநிறகு மென்கை. (ம)

இலையுயிர்நீதோர் தும்மலாலிசு ஈசனுலந்தாற்ற *
 அலையுலங்கள் தோறுமணையுத்—கலையுதனைப்
 பெற்று * ஆர்வத்தால் காறன பேசினசொல்பேச * மால்
 பொறுநள் நஞ்சென்னி போரும்.

(七)

இறைவன்	{	செய்திருநாள்மேலாழி	அநிர்வாதா தம் அடியின்	அநிந்தலர்க்களின்பகலையின்
		எனின் அபலிக்கப்ப	நசுண்	மீயெட்டுமாநா
		பட இருக்குண்கலீர்	உலர் அ	கிருஷ்ணமூலா

ஆற்ற	பொறுக்கப்பொறுக்க	மாறன்	துன்பார்
அவயவநின் தோறும	(ஒவ்வொரு அவயவமாக)	பேரன்	அருளிச்செய்த
அனைபுண்	மகல்ல அவயவநின்னிலும்	வொன்	(இந்த திருவாய்மொழி
செவ் ஆதலா	மகலு சொந்தத்தொண்ண	பேன்	யாகிற) பூரீஸாதிக்கணிய
பெற்றது	பேரன்	மாலை	(மறம்) உச்சரிக்க
ஆர்வத்தால்	சலந்தது	பொன்ன தான்	ஸாவேசகர ஸூரியைய
	அடைந்தது	சம சென்னி	அழுவிய திருவடிக்க
	(அவ்வாய் அடைந்த)	பொருட	மமது தலைத்து
	இருளினமயிழை		வந்துசேரும்.

“ * * * — இவை என்னது மேலுயர்வொரு திருவாய்மொழியிலும் அதுபணிதரு குணங்களை யவம், பரன்மம், பரமேயமம், சொல்லாயம், அபாரதஸ்துதமம், ஸௌசிவமம், ஆராதனைக் கோரிமை, பரமபோக்யதை, ருஜு, மயம் என்கிற திருக்குணங்கள் சித்தத்திருவாய்மொழிகளில் முறையே ஆற்றாரால் அதுபணிக்கப்பட்டன மாதலால் அக்குணங்களை இவை எனது நீர்த் தேகிகவிறபடி. அக்குணங்களை அறிபுமவர்களிறததிலை எம்பெருமான் வந்தவந்தமுற்ப் பொறுக்கப் பொறுக்க ஸகல அவயவங்களிலும் எம்மச்சேவிப்பன் என்று ஒன்றுண்டே, அப் பேற்றை ஆழ்வார்பெற்றது அதுகுணத்தான் ஆனந்தம் புதுவள்ளமிட்ட சொல்லாகிட இவைவு மனவாய்ம திருவாய்மொழியை ஒதுவாது செனனித்திடில் ஸாவேசகரஸூரியை திருவடிக்க வந்து சேருமென்றாயிற்று.

“ இவையறிந்து ஓர் தமையலே ” எனப்பிரித்து இவற்றையறித்து ஓர்சென்ற [ஆராய்ச்சி செய்கின்ற] தம்மையலே என்று முறைப்பாடுனா. (அ)

பொருமாழி சங்குடையோன் பூதலத்தே வந்து *

தருமாறே ரேதுவறத தன்னை — திரமாகப்

பார்த்துரைசெய் மாரன் பதம்பணித வென்சென்னி *

வாழ்த்திகே வென்னுடைய வாய்.

(அ)

பொருட	{ (பணகவர்த்தி) கோர்ச் புரியாதித்தி	திரம ஆக	ஸ்திரமாத
ஆதி	திருவாய்மொழி	பார்த்து	ஸாக்ஷாந்சரித்து
சங்கு	சங்குடைய	உரை செய்	அருளிச்செய்த
உடைபோன	{ (திருகணகல்) உடைய எம்பெருமான்	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
பூதலத்தே வந்து	இப்பழமின் வந்தவந் ரத்த	பதம்	திருவடிக்க
தா வது அற	ஒரு தோதுவியில்லாமல் [சிவமோதுமாக]	என சென்னி	எனதலை
தன்னை தரும் ஆறு	{ (அழியார்செய்) தன்னை (அதுபணிக்க)தருகிற படி	பணிக	வணங்குக
		என்னுடைய வாய்	எனது வாய்க்காணது
		வாழ்த்திகே	{ (அத்திருவடிக்கஞ்சே) மனகளை சாவணனுச் சங்க.

* * * சித்தத்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான வந்து வந்தவந்த எம்மச்சேவித்த செய் நருளிவரபடி ஸா அதுவந்திதது ஆழ்வார் இப்பேற்றுக்குத் தருகியாக தம்மால் செய்வக்கடிய உபாயம்சம் உண்டேனா? என்று ஆராய்ந்துபார் தருவனில் தூறுவா தருமயின நிலை நிரதேறுதற்காக விசேஷ கரணத்தே செய்தருவானே எம்பெருமனது உடைய இவ்வடி என்பதைத் தண்டலித்து அவனிடையத் தருப * பொருமா நீன்புடை வென் தரு திருவாய்மொழியிலிருளிச்செய்து செனநாயிற்று. (அ)

வாடித்திருமால் மன்றையிற் * ஆற்றுகம
போய்விஞ்சி யிக்க புலம்புதலாய். --ஆய
அறியாதவற்றோ டீணத்தமுத மாறன் *
செலிவாணை நோக்கத் தீணிந்து.

(五)

[illegible]

* * *—மேன்மை கீர்மை ஸ்வபுத்த ஆகிய மூன்றுமே குறையின்றியே உண்டாய், அவ்
தாழ்ந்த நிலை பிற்பட்டவர்களு டிழைக்க வண்டாறியடி. ஸாந்திரநிதிக்குக்கொண்டு கிறதெ ஸ்தல
மான அச்சுரவகாச நிலங்களுட கிறதகதான் திறுக்குருக்குப்பிலே அதுபணிக்கு ஆகசப்படடுங்
கொடபாமைபாசில கண்ணுஞ்சுழியிடடு. காசை அன்றில கடல் வாண்ட வானம் மகி இருள
கழி விளக்கு முதலான உலகப் பெருநூர்களுந், சமனைப்பெரிலே பகவத் விபலுந், தூரிலே நேரவு
படுதெனவாங்குகொண்டு அவற்றுக்குமாகத் தூம் நேரவுபட்டுச் செலலுதெபடினாய் பெரினது
* வாயுந்திரையுட, இருமன்கி திருமாய், ருதி. இவ்வாமை விலகலுண்டான நிலைமையையுடைத்த
நம்மாழ்வார் அடியார்களை பகவத் விசுவரூப நேராதபடி பரிபூரண தடாகத்து செய்தருளவ
சொனதகாயிற்று. (கக)

(கக)

திண்ணிதா மாறன் திருமால் பரத்துவத்தை
நண்ணி யவதாரத்தே நன்குரைத்த— வண்ணமறிந்து
அறபுர்தன் யாவர அலராடிக்கே பாங்குவாடால்
உற்றாரை மேலிடாதுன்,

மாநன்	நம்மாழ்வார்	அந்நிதது	தெரிந்ததுதொண்டு
திருமால் பதந்தவந்தனாதி	அங்கொருமொழியைப்படி பாதுவந்தனாதி	அவர் அழகிபிளி	அவ்வாழ்வார் திருவழி வேறிட
அவதாரத்தே நவனவளி	அவதாரத்தினால் அதுவளி ந்து	அந்நூர்களை யாவார்	நாடுபட்டிருப்பவார் யாவனவோ,
திண்ணதி அ	திருமாளையும்	அவ்வாழ்வார் நின்றாடா	அவ்வாழ்வாரிடமிருந் திருப்பவர்களைந
வணரு	வணருநயும்	வண	தெய்வநம்பந்தம் செய்தது.
உலகத்த	அருளினிச்செய்த	மீமலாது	
வண்ணம	நீதிவைய		

[illegible]

ருதற்கு * அபயாசகத்தேவநல்லரி * என்றார். விபவாஸதாமாநுஸநிற் பொலிந்த பரந்நவநைதுப் பேசினது * திணைநல்லிடுதப்பதிகமென்க. ஆங்கு—அஃச. “அபயாசகத்தே அற்றாசுன் பரவம்” என்று, கொண்டு கூட்டுப்பொருள் தோன்ற. ... (கஉ)

ஊனமறவேவந்து உள்கவந்த மாலினிணம்
யானது * அனுபவித்தற்காந்துணைய *—வானில்
அடியார் குழாங்கூட ஆசைபுற்ற மாறன் *
அடியாருடன் நெஞ்சே வரடு. ... (கங)

நெஞ்சே ஊனம் அற வந்து உள் கலந்த மால் ஜீவிரைம ஆனது அனுபவித்தற்கு ஆம் அணை ஆ	மனமே ! குழையற வந்து அந்நீரவ்வமரகக் கலந்த ஸரவேச்சுநுணைய கணியின் பதனது அனுபவித்தற்கு அதுகூடமான் ஊழமலா ஸம் அபிபசிதமாக,	வானில் அடியார் குழாங் கூட ஆசை உறந் மாறன் அடியாருடன் ஆடு.	பரம்புதததினான் அடியார்களுள் நித்ய முக்தாக்கினுடைய வினாகடியிலே ஆர்வமிக்க குதாறவல்கொண்ட கம்பாழ்வாருடைய பகதாக்கொடு உடி அதுபவித்தபரவா.
--	--	---	--

* * —இத திருவாய்மொழியில், ஆழ்வார்தம்மோடு வகதத்துவமென்னுமபடி எம்பெருமான் வைமக்கிலெழிக்க, அதனால் பரமானந்தம் பொலியின்ற ஆழ்வார் அந்த எம்பெருமானது பரம பொய்யகதையைத் தனியே அநுபவித்து தருத்திபெருமாட்டாமல் உசாத்நுணையேண்டிப் பரமபதத்தில நித்ய முக்தாக்கினுடைய திரளோடே அர்வமிக்கப்பெறவேணுமென்று ஆசை கொண்டார்; அன்னவரது பக்தாருளுடனே நெஞ்சே ! நீ கூடிக்களிப்பாயாக—என்று சாதித்து. ... (கங)

ஆடிமகிழ வானில் அடியார்குழாங்களுடன் *
கூடியினபமேய்தாக் குழையறநால் *—வாடியிக்
அன்புற்றார் தம்நிலைமை ஆய்ந்துரைக்க மோகித்து *
துன்புற்றான் மாறனந்தோ. ... (கச)

மாறன் ஆடி மகிழ வானில் அடியார் குழாங்களுடன் கூடி இன்பம் எய்தார் குழைந் அதனால் நில வாய் தம் நிலைமை	ஆழ்வார் (யந்தர பகவததபவத் தாலே) கூடந்தாடிச் சுளிக்ருமிடமான பரம பதத்தில் (நித்ய முக்தாக்கனாரிற்) அடியார்களுடன் திர ளோடே என்குது ஆனந்திகப்பெருந்த குழையறநாலே மிகவும் வரடபமடைந்து (அப்படியிப்படி) தமது நிலைமையை	அன்பு உற்றார் ஆய்ந்து உரைக்க, மோகித்து அன்புற்றான் அந்தோ	அன்புண்ணா நிரமதா க்கி போல்வார் ஆராய்து சொல்லும் படியாக [அதாவது; தம் கவனம் செலுத்து கிற மாகா மன்றியே வேற்று வரபாற்சொல றுகிற பாசர்மாய்படி யாக] மொழுவடைத்து அவ்விததார; கூடியா ..
---	--	--	--

* * * இழந்திருவாய்மொழியில் “அடியார்களு குழாங்களை உடன் கூடுவதென்றுகொலை” என்று பொலிந்த ஆழ்வார் அவ்வண்ணமாகவே பரமபதத்தில் நித்யமுக்தர் திரளிலே சென்று சேர்ந்து அநுபவிக்கப்பெருத குழையினாலே மொழுவடைந்தார்; அந்த மொழுவம் எப்படியி

பட்டதென்னில் தம வாயாலே பாசாம் பேசுமொண்ணுமே தாய்ப் பாசாமாக வேற்றுவாயாலே பேசலாம்படியாயிற்று. அப்படிப்பட்ட வயமை * ஆடியாடிமென்கிற திருவாய்மொழியிலே நிகழ்ந்தது—என்றதாயிற்று. (க௭)

அந்தாமத் தன்பால் அடியார்களோ டிறைவன் *

வந்தாமத் தான்கலந்த வண்ணமயினால் *—சந்தரபர்

தீர்ந்த சடகோபன் திருவடிக்கே நெஞ்சமே *

வாய்ந்தவண்ணப் நாடோறும் வை

(க௮)

கெஞ்சமே	மனமே!	நூர நகர த வண்ணமயி	{ பரிபூரண ஸம்சலேஷம்
அம் தமத்த அன்பால்	{ ஸ்ரீ ஸை கு ண் டதவிதி	நூல்	{ தத்த ஒள தார்பத் திணை
	{ பண்ணும வி ரு ப்பக	சந்தரபம் தீர்ந்த	{ தாயம் நீங்கப்பெற்ற
	{ தோட்ட	சடகோபன்	{ ஆத்வானுடைய
அடியார்களோடு வாய்	{ (அன்புதர ஆடினாதினா	திரு அடிக்கே	{ திருவடிவளிலேயே
	{ யுள்ள) நிதம ஸாதிர்க	வாயாத அணவை	{ பொருத்தமான் பக்தியை
	{ னோடு கூடி ப்பவர	நான் தோறும் வை	{ எப்போதும் செ ளுத்த
	{ பதததின்னின் தும்)வந்த		{ வாயாக
நிறைந்தவன் தான்	எம்பெருமான்		

*** திருவாய்மொழி உள்ள நித்யஸூரிசுளோடே கூடி அதுபவிக்கவேண்டுமென்று பார்த்த ஆழ்வாருடைய மனோரதத்தை ஒருவாறு தீர்க்கக்கூடியதாய் இருவாறு பரமபதத்தில் அனைத்துள்ள விருப்பத்தை ஆழ்வார் பங்களிலே பண்ணி, திருவாய்பாண திவ்யாயுதங்களாகிற நித்யஸூரிசுளோடே தானே இங்கிலத்தினு திருநகரிலேயே எழுகருளி ஸமச்சலேஷரஸம், சக் தருகரினாடியவைய * அந்தாமத்தையுபகித்தாலே பேசி வாயுத்தம தீரப்பெற்ற ஆழ்வாருடைய திருவடிவளிலேயே பக்தி பண்ணுமாறு திருவுள்ளத்திற்கு உரைத்தாராயிற்று. (க௯)

வைகுந்தன் வந்து கலந்ததற்குள் வாழ்மாறன் *

செய்கின்ற னாகச்சியத்தைச் சிந்தித்து *—ரைகின்ற

தனமைதனைக் கண்ணோனைத் தான்விடே னென்னுரைக்க *

வண்ணம் வடைந்தான் கேசவன்.

(க௯)

வைகுந்தன்	{ பரமபத நாதினான் எம்	கொதித்து	{ (எம்பெருமான்) விசார
	{ பெருமான்		{ மனையா
வந்து கலந்ததற்குள்	{ வந்து (தமமுடன்) கலந்	காணின்ற தனமை	{ சித்திசூக்திபடிவையு
	{ த பிறகு	தனை கவையு	{ பார்த்து
வாழ்	{ ஸத்ததைப்பெற்ற		{ உண்கை நான் விடமாட்ட
மாறன்	{ ஆழ்வார்	உண்கை விடேன் என்று	{ டேன் (ஆ த வ ா ல
செய்கின்ற	{ ஸபகிற	உரைத்த	{ கவையப்படவேண்டா)
			{ என் னு தெரிவிக்க
வைக்சியத்தை	{ ஹைசியாறு வந த ராணத்	கேசவன் தான்	{ எம்பெருமான்
	{ வைகுந்தத்து	வண்ணம் அடைந்தான்	{ (கவலை சீயகி) நிலவிலெற்று
			{ கின்றான்.

*** ஆடியாடி மென்கிற திருவாய் மொழியிலே பட்ட வயமை தீர * அந்தாமத்தன்பில் எம்பெருமான வந்து ஸமச்சலேஷிக்க அருளுவ தாய் தீர்த்து வந்த ஆழ்வார் "அந்நாயி" என்ற மம "என முடிவு காணுதே" என்றம ஹைசியாறுவந்ததாய்க்கூறி பண்ண, அது கண்டாம்பெருமான் "இவா கமலைக்கிட்டு அகன்றுபோயா தானே நுகறீரீதே" என்று அதிசயமாகவொன்று, அலிதநிகர ஆழ்வார் "சொன்னே" உண்கை பொருந்தாம விடமாட்டேன்" என்று உறுதியாகக் கூற அது கேட்டு எம்பெருமான் கவலை தீர்க்கதானுஞ் * வைகுந்தமணிவண்ணமயில். (க௯)

கேசவனு லென்தமர்கள் கீழ்மே லெழுபிறப்பும் *
தேசடைந்தா ரென்று திறந்தரைத்த*—விகுபகத்
மாறன் மலரடியே மன்னுபிரக்கெல்லா மூய்கைக்கு *
ஆறென்று கெஞ்சே யகிண.

(கௌ)

கெஞ்சே	கெஞ்சே	கீழ் புகழ்	எங்கும் பரவின
தன் தமரன்	தன் தமரன்	மாறன்	புகழை உண்டாக்கும்
கீழ் மேல் மரு பிறப்பும்	கீழ்மேல் மேலமுண்டான	மலர் அடியே	ஆழ்வாருடைய
கேசவனுய	எம்பகன் எம்பக திகள்	மன் உயர்க்கு எல்லாம்	நூலாடித் தாமரைகளே
தேச அமைத்தார்கள்	வரையிலும்		நிலை நின்ற ஆதமன்
தெருவெழுந்த	எம்பெருமானுடைய	கய்கைக்கு ஆறு வந்து	கருங்கெல்லாம்
	கீழ் பெற்றார்கள்		உருத்திரோபாய மென்று
	என்று	அகிண	கொண்டு
தெருவெழுந்த	கண்ண அருளிச் செய்த		அந்திருவடி களை, ஆசை
	வரும்		யிப்பாயாக.

* * * இருபத்தொரு தலைமுறை யவனாகவுள்ள எண்ணிக் கொந்தமர்கள் யாவரும் எம்பெரு
மானுலே விஷயமாகிய பெற்று கீழ் பெற்றாகனாரினர் என்று * கேசவன் தமரில் நன்கு
அருளிச்செய்த ஆழ்வாருடைய திருவடிகளை யசுவாசிக்கும் உயவுபாயம் என நன்கறிந்து. (கௌ)

அணந்தமர்கள் தம்முடனே ஆயனருட்காளாம் *
நுணத்தினையே கொண்டேலகைக்கூட்ட *—இணந்தமிக
மகிழ்ந்தேசம்செய் மாறன் மலரடியே *
விகுபகமெம்மா வீடு.

(கௌ)

தம்முடனே அணந்தமர்	தம்முடனே அணந்தமர்	மிக இணந்த	மிகவும் பெருந்த
கண்	கண்	மாற இவ உபதேசம்	குதறமற உபதேசம்
ஆயன் அருட்கு	ஆயன் அருட்கு	செய	தைச் செயற்குணின்
ஆள் ஆம்	ஆள் ஆம்	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
நுணத்தினையே	நுணத்தினையே	மலர் அடியே	பாதாசயித்தமே
கொண்டு	கொண்டு	கீழ் புகழ்	எங்கும் பரவின புகழை
உலகை	உலகை	எம்மா வீடு	புண்டியதாய்
கூட்ட	கூட்ட		எல்லாம் படி உராயும்
			மேன்மை உண்டாய்
			தான் மேலாகும்.

* * * ஆழ்வார, தம்முடைய எம்பகத் தம்பகத்தினும் எம்பெருமானுடைய மகிழ்ச்சியைத்
திற்கு இலக்காக உலகுக்காகப் பெறுவிறப்புகையென்று, எல்லா எம்பகாரிகளையும் கம்மோடே
கொத்துக் கொள்ளுகொண்டு ஆணைப்பட்டவராய் அந்த உலகமாரிதளுக்கு நல்ல உபதேசங்களைச்
செய்தருளினார் * அணந்தமரின் திருவடியெழுதியில், ஆயனருடைய திருவடிகளின் கீழ்
வாழ்வதே கருவாகு மோகந்த புருஷ ரீதம் ; அன்றி, வேறு கிடையாது என நன்கறிந்து. (கௌ)

எம்மாவீடும் வேண்டா என்றனக்குள் தாளினையே *
அம்மா அமைபுமென வாய்த்துரைத்த *—கம்முடைய
வாழ்முதலாம் மாறன் மலர்த்தா ளினையே *
கீழ்மேல்பெற்று கெஞ்சே கிளர்.

(கௌ)

அமமா	{ 'எம்பெருமானே!'	நமமுண்டைய வரமு முதுக	{ நம்முண்டைய வரமுமுதுக
என் னா வீடும வேண்டா	{ எப்படிப்பட்ட திறந்த	கிம் மாறன்	{ காரணமுத ரு மா ன
என் தனயரு	{ அடியேனுக்கு	மனா தான இளை	{ ஆம்வாருண்டைய
உன் தான இளைபே	{ உன்னுடைய உடைய	ருடி	{ உடைய தாரவிதகலனை
அமைபும்	{ பாதங்களே	சிழ்மை அறிது	{ கிரஸர வலித்த
என்	{ போதம்	மெருகு	{ அதமபருதார கதல
ஆங்கு உலகத்த	{ எனது	கொ	{ களிக விருபமறது
	{ ஆராய்ந்து அருளிச்		{ மனமே!
	{ மசுட தவரும		{ மென்மேதும மகிழ்வா
			{ பாசு.

*** எம்பெருமானே! உன்னுடைய திருவடித் தாமசாதன எப்போதும் என்னுடைய சென்னியை விடும் வேதாதபடி நினைப்பிடுவதுமாகில அதுவே வொங்குப் பசம் புருஷார்த்தம். வேறு எப்படிப்பட்ட மோஷமும் எனக்கு வேண்டா என்று நினைக்கிறது * எம்மாலிடைய பதிகம் அருளிச் செய்திருக்கும், நமமுண்டைய உத்தியனத்திற்காகவே திருவடிகளிடையிருமாண ஆழ்வாருடைய திருவடிகளை நமக்குத் தந்தும்; அந்தத் திருவடிகளின்கீழ் நாம் வாழப் பெறுவோமாகில் நமக்கு யாடுதாரு குறைபுமிராது என்றாராயிற்று. (கங)

கிளரோளிசேர் கீழரைத்த பேறு கிடைக்க *
 வளரோளிமால் கோலை மலைக்கே *—தளர்வறவே
 நெஞ்சைவைத்துச் செருமெனும் கீடுபெழ மாறந்தான் *
 முன் செலுத்துவோமெம் முடி. (உய)

விளர் ஒளி சேர்	{ அநிகழமான வேண்டை	தளர்வறவே	{ தளர்ச்சியில்வாமல்
சேற உலகத்த	{ பொருந்தியதம்	மேருகை வைத்து	{ திடமளி
பேறு	{ சித்திருவாய்மொழியில	சேரும் எனும்	{ மகங்கை வைத்து
கிடைக்க	{ செயல்பெட்டதுமான	கீடு புகழ் ஸ்ரீமன்	{ போய்ச் செருகனை
	{ புதுவார்த்தம்	தான் முன்	{ கண்ட உபதேசித்த
	{ கிடைபதறாக,	எம் முடி	{ மற்றா யசன்யியான ஆம்
வளர் ஒளி	{ மென்மேனும் வளர்ந்து	செலுத்தவோம்	{ வானுடைய
மால் கோலை மலைக்கே	{ வருகின்ற ஒளியை		{ திருவடிகளின் முன்பே
	{ உண்டை தான		{ நமது தலைமைய
	{ திருமாலிருஞ் கோலை		{ ஸமர்ப்பிப்போமாக.
	{ மலைக்கே		

*** எம்மாலிடைய திருவடிகளில் நினைப்பிடுவதுமாகில அதுவே வொங்குப் பசம் புருஷார்த்தம் கிடைக்கவேண்டுமென்ற நமதுபுண்டரிய! அதும்கால வேறொரு கோச விரிசையும் தேடிப்பிடுவாகவேண்டா; இவ்விதத்திலே பசம் வொங்கும்கால திருமாலிருஞ் கோலை மலையிலே எல்லா அடிமைகள்த கொள்வாணு அப பெருமானே முத்தருளி நியமபகிதி பண்ணி யிருக்கிறானாகையாலே அகத்தி நமலையிலான சென்று செர்ந்து அதுபகிதப பாருகோள்— எனது * கிளரோளி வளமையில உபதேசித்தருளின ஆழ்வாருடைய திருவடிகளுக்கே நமது தலைமைய அகம் வுபதேசித்திருக்கை மகம்மாறுக அர்ப்பணம் செயலோமென்றாராயிற்று. (ஙஉ)

முடியார் திமலையில் முன்னேற்ற மாறன் *
 அடிவாரத் தன்னி லழகம்—அடிவழகைப்
 பற்றி * முடியு முடியும் பதிகனனும் *
 முற்று மண்பலித்தான் முன். (கக)

முடி ஆர்	கொடுமுடி ஆன் கிவறகத	முடி ஆம்	கொடுமுடி
திருமயிலை	திருமயிலை	அடி ஆம்	செய்யுள்
முனைநிலை	மனைநிலை	படி கண்ணை	திருமேளியிலுள்ள மற்ற
மாறன்	ஆழ்வார்	முற்றம்	ஆபாணகருமாய
அடிவாசல தன்னிலை	திருத்தாழ்வாரையிலே	முன்	முற்றமடம்
அடிவா	அழகுருடைய	அனுபவித்தான்	முற்றமடத்தில்
வடிவ அழகை பற்றி	திருமயிலை மனைநிலை		அனுபவித்த துபயிடுகிறார்.
	செய்யுள் தாயதனைப்		
	பற்றி		

* * * இளநொளியின்மை பென்றிற் கிழ்க்கதிருவாய்மொழியினால் திருமயிலை நுஞ்சொல்லில்
யிலை எடுப்பாதி கொணர்ந்த ஆழ்வார், அகதிருமயிலை 'அடிவாசலதில்' எழுந்தருளியுள்ள
அழகுருடைய வடிவத்திலே ஊனறி தியாயவயவ கிழ்ப்ப புகழ்நகர்களை நனகு அனுபவித்து
அருளிச் செய்த திருவாய்மொழி * முடிச் சொற்கள் பென்பது எனறதாயிற்று. (உக)

முனை மழகரெழில் மூத்தும் தருகையர்கோன் *
இன்னவன் பென்ன வேணக்கரிதாடத்து -- என்ன *
காணக் குறையின் கலக்கத்தை * கண்ணன்
ஒருமைப் படுத்தா நெழித்து. (உஉ)

முன்னம்:	{ முத்திய, திருவாய் மொழியில்	கண்ணன்	எம்பெருமான்
அழகர்	{ திருமயிலை நுஞ்சொல்லு கருடைய	கண்ணம் குறையின் கலக்கத்தை	{ (ஆழ்வார்க்கு) காண என்பதால் திபாறன் மென்று உணர்வான் கலக்கத்தை
எழில்	வடிவத்திலே		
முற்றம்	ஆழ்வாரைப்பற்றி		
குருகையர் கோன்	ஆழ்வார்	ஒழித்து	பொக்கி
இவன் அனகு என்ன எனக்கு அரிது ஆய்ந்து என்ன	{ இது இவ்வளவு பென்று யரிச்செய்து என்னுள் முடிவாய்மொழி எனது தனாசெய்யுடைய	ஒருமைப்படுத்தான்	ஆசுவஸிப்பித்தான்

* * * முடிச்சொற்களால் என்கிற கிழ்க்கதிருவாய்மொழியில் திருமயிலை நுஞ்சொல்லு
டைய வடிவத்தில் ஆழ்வாருடைய ஆழ்வார் 'அந்தோ! இவ்வழகு முத்தியவற்றை காம பரி
பூர்த்தியாக அதுபவிக்க முடியவில்லையே, இதற்கு என்ன காரணமிருக்கும்; காமமடைய காரண
காமவகன் எவருநிதககனாயிருக்கையாலே அது காரணமாகவன்றோ பூரணநபயம் செய்ய
முடியவில்லை; அந்த காரண வகையாக இவ்வாழ்க்கின்ற நீதய முத்தியவற்றில் ஒருவனாக
கவனிருக்கால் பரிபூரணநபயம் பண்ணலாமே' என்று அகபகதிருக்க, அதுதண்ட எம்பெரு
மான் 'ஆழ்வார்! கண்ணம் பரிபூரணநபயம் செய்ய முடியாமைக்கு காரணம் கண்ணவகையாக
மன்று கண்ணம்; அனகுநிதமாண காரணவகையாகவடையகன தாமும் கண்ணம் பரிபூரணந
பயம் செய்வது அருமைமே; விஷயம் மற்றக்காரணவாலே பூரணநபயம் செய்யப்போகிற
தில்லையென்பொழிய வேறு காரணமன்று' என்று தெரிவித்து ஆழ்வாரைத் தெற்றுவித்தபடியால்
* முத்தியவற்றை திருவாய்மொழி சொல்லிநுஞ்சுத்து என்று அருளிச்செய்தாராயிற்று. (உஉ)

ஒழிலிலாக் கலை முடனாகி மன்னி *
வழிலா வாட்செய்ய மாணகு * -- ஒழிகா
வேங்கடத்துப் பாரித்த கிக்கலஞ் சொகாறன் *
புங்கழலை நெஞ்சே புகழ்.

(உஉ)

ஒழிவு துணை காணும்	எதற்காலமும	எழு சொல் வேங்கட நீதி	ஒய்க்கென்கொண்டினை யுடைய வ திருமொழியில் மருளு ரதித்த
உடன் ஆகி மன்னி	உடையேயிரியாதபொருள்	பாரித்த	
மாறுக்கு	திவிருந்த	மிக்க கலம் சேர மாறன் பூ கட்டை கொஞ்சே புகழ்	மறனாகுண் சாலியான ஆழவாருடைய பொல்லுறற திருவடிக்கி மணமே போற்றுவாயாக.
கரு துணை	வாயுவெசுவரத்து		
ஆன செயல்	வழுவினநிகழ்ச்சி		
	அடிமை செயல்புறது		

*** ஒழிவில் காலமெல்லா மென்கிற திருவாய்மொழியில் திருமொழியிலபபணுக்கு அகல
தாம் ஆத்தாணிச செயல்கம செயல்வேறுமெனது மிக்க மருளுதம் கொண்ட தெருத நற்குணங்
கன் நிரம்பிய ஆழவாரது திருவடித் தாமரைகளைத் துணுக்குமாறு தெருதக்கு உணரத்தாரா
பிற்று. மூன்றாமடியில் 'பாரித்து' எனது பாடமும பொருத்தம. அப் போது, 'மிக்க கலம்
சேர்' எனபதற்கு 'மிருத்த ஆனந்த மடைத்த' என்று பொருள். (உரு)

புகழொன்றுமால் எப்பொருள்களுந் தானாய் *
நிகழ்ச்சிநா நேர்காட்டி நிற்க *—மதிர்மாறன்
எங்கு மடிமைசெய இச்சித்தவ வாசிகமாய் *
அங்கடிமைசெய்தான் மொயம் பால்.

(உரு)

புகழ் ஒத்த மால்	{ சீர்த்தி பொருத்திய வன் வேங்கடரன்	அடிமை செய இசுதித தெரண்டசெயல் கீழ்மயி	
எப்பொருள்களும் தான ஆய் நிகழல்கள்தோ காட்டி நித்த	{ வகல் பதார்த்தமாகருந் தானையுட இருத் கின்றமடிமைவர்காட்டி நின்றவனாய்	கொல்லுபுலகல்	{ மயர்வற மதிநலமுறைய் பெற்ற சோமயினுடைய
மதிர் மாறன்	{ (அதனால்) மதித்தல் கொண்ட ஆழவா	வாசகம் ஆய் அடிமை செய்தான்	{ வாய் மொழியினாலைய கைககரிவத்ததைச் செய்தார்.
வரும்	எவ்விடத்தும்		

*** தீழ் *ஒழிவில் காலமெல்லா மென்கிற திருவாய்மொழியில் கைககரிய மருத தங்கொண்ட
ஆற்றவாருடைய பாரிப்புசொரு தருவியாக எம்பெருமான் தானே எங்கும் எல்லாம் பொருள்கருந்
மால் நித்தின்றபடியை ஆழவாக்கு னெனவ. வாத்பபிக்க, ஆற்றவாரும எம்பெருமானுடைய
விசுவகியான எட்டகுகரிலெல்லாம் காயிக கைககரியம் செயலாயிருப்பி, அது செய்ய இயலாமல்
எம்பெருமானுடைய வாகவாதம்பாவுததைப் பேசும் முகத்தால் வாகிக கைககரியத்தை * புகழ்
கல்லொருவன் திருவாய்மொழியில் செய்தருகினார் எனதுதாயிற்று. (உரு)

பயிலுந் திருமால் பதத்தன்னில் * நெருகம்
தயலுண்டு நிற்கும் ததியர்க்கு *—இயலுடனே
ஆளானாக் காளாகும் மாற னடியதனில் *
ஆளாகார் சன்மம்முடியுட.

(உரு)

பயிலும்	{ அடியவர்களோடு கலந்து படித்து தன்மைமறண்	ஆள் ஆரும மாறன்	அடிமை செய்யப் பெற்ற ஆழவாருடைய
திருமால்	எம்பெருமானுடைய	அடி அதனின்	திருவடிக்கலில்
பதம் தன்னில்	திருவடிக்கலில்		
கொஞ்சம் தயலுண்டு	{ மனம் படித்த நித்தி நிற்கும்	ஆள் ஆளா	{ அடிமை செய்யப் பெருதவர்களுடைய பிறவி
ததியர்க்கு		சன்மம்	
இயலுடனே ஆள்	பாகவதர்களுக்கு	முடியா	{ (ஒருகூறுமொழி உடைய மட்டிதா.
ஆனாகு	முறைய அடிமைபா		
	மிருத்தவாருக்கு		

*** எம்பெருமானது திருவாய்களில் ஹாதமயம் அகலாதவிதிநிர்நுகப்பெற்று பாகவதர்களுக்கும் தாஸாறுநாஸாஸாகி தபஸை அநாபநதித்து * பமிதுஞ்சு சுடரொளிப்பதிக மானிய கம்மாழ்வாருடைய திருவாய்களில் அடிமை பூண்டாநாகும் பாகவத மத்தவர்களுடைய பிறவித்துயா ஒருநாளும் முடிவு பெறமசெடாது, அவாதா நிதய ஸம்ஸாரிணாஸகிலே நிகழ்வர்கள் என்றபடி. (உஎ)

முடியாத வாஸகமிக் முற்று கரணங்கள்*

அடியார்தம்ஸமஸிட்டஸன்பால்—படியா *

ஒன்றென்றின் செயல்விரும்ப உள்ளதெல்லாம் தான்விரும்ப *

தன்னியதே மாறன்றன் சொல்.

(உஅ)

முடியாத ஆஸக மிக	ஆராதகாதல் அபிசயிக்க	உள்ளது வல்லாம் தான் விரும்ப	{ கரணங்களின் விடாய முழுவதையும் ஆழ வார திசு மு ண ட ய ராதனை மிகும
முற்று கரணங்கள்	வல்லா இசுதிரியங்களும்		
அடியார் தமமை விட்டு	பாகவதாஸகிலே	மாதன் தன் சொல்	{ ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தி (வகுத்ததனினால்) நெருக்க முற்றது.
அடியா பால்	{ அகலெம்பெருமான பகவதிலே		
படியா	படியாது	தன்னியது	{
ஒன்று ஒன்றின் செயல் விரும்ப	{ ஒரு கரணம மறவருரு கரணத்தின் மருத் திணை ஆஸகமட்ட		

*** செயல் தாமதாக்கணானென்றிற் திருவாய்மொழியில் “என்று கெல வண்கள் காண்பதுவே” என்று கொளநது ஆஸக * பமிதுஞ்சுடரொளியில் தணியாதே அதுகரிகை, பதமும ஆப்பகதரம என்னும் வாசுபினதிகிலே ஸகல கரணங்களும் * எம்மையாளும் பரமா * எம்மையாளுடைநாதா * எம்மையாளுடைபாசனா * எம்பெருமங்கள் * எம்மையாளிக்கும் பிராக்கா * எம்மைச சன்மசன்மாநதரக் காப்பர் * எம்மை நானுயயக் கொள்கின்ற கம்பா * எம் தெரமுவுவந்தாங்கள் * அடியா செமமடிகள் * அடியார் தமமடியாசடியோவகள் * என் திப்படி ஸகல பகவததானும் சேஷிகளாக அதுஸக்திகைப்பபட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைவிட்டு எம்பெருமான பகவதிலே பவகாஸித்தது, [கரணங்களும் தாமத ததவிஷ்டத்திலே பரவளராய்] ஓர் இந்நிரியத்தினுடைய வகுத்தினை மறனா வித்திரியகருநுமரகைப்பபட்டு அஸவ யெல்லா வறநினுடைய ம்ருத்தினியபடி தாமாஸைப்பபட்டு ஆழ்வா அவளாததேநாடே அருளிச்செய்யும் படியாபிற்று * முடியானே யென்கிற திருவாய்மொழி என்றபடி.

“முடியாதவாஸகமிகு” என்றும் பாடமுண்டு; அப்போது கரணங்களுக்கு அண்ட மொழியாக அக்வயிக்கும். படியா—செய்யா யென்னும் வாய்பாடிறத்தகால வினை யெச்சம்; படியாது என்றபடி. ‘துணையது’ ‘துணையது’ என இருவகையான பாடமும் காண்கிறது. பொருள் ஒன்றே; நிரமேதக மிகவது என்றபடி. (உஅ)

சொன்னாலில் வாழ்புலவர் சொறு கடறைக்காக*

மன்னுத மாஸிடரை வாழ்த்துதலால்—என்னாகும் *

என்னுடனே மாதவனை எத்துமெனுங்குருசுடர் *

மன்னகுளால் மிறுஞ்சன் மம்.

(உஅ)

காலின் சொஸ வாழ புலவர்	{ கரணிலே நுணிய கலி மொழிகள் வள்ளைப் பெற்ற பவடி தர்களை	சொறு கடறைக்கு துக் மன்னுத மாஸிடரை	{ சொற்றுக்கும் துணிக்கு மாக நிகலுண்டு தீயிதிறுக்க மாட்டாத மனிசாகளை

வாழ்த்துநல்லால்	காண்பாடிப் புத்தையுதறால்	ஏத்தும்	ஏத்துவதனை
என் ஆரும	{ என்ன பயனுண்டாகும் ? (ஒருவாயிசையோம்)	என்று	என்று உபதேசித்த
என்னுடனே	என்னுடன் கூடி	ஒருநகர் மண்	{ திருநகரிகருத நல்லால்
மாதவனை	திருமலை	அருளால்	சான்ற ஆவாரமுடைய
		சன்மம் மரணம்	திருமலையினுளை
			- பிறவித்துயர் தொகையும்.

* * * வாக்கிலே கவனசாதுரிய முடையவர்களாராய், அந்தக் கவிக்கிறமைமைய பகவந்தவிகற்பத் திலே செலுத்தாமல் அப்பாயுதலாகக்கொள்ள நீச மாணிக்கநரிடத்தில் செலுத்தி * காசமறைய புடைக்கூறாதுக்குமகிதீர் நறையகரு மாணசாதினால அலர்களைத் துறித்துக்கொண்டு திரியும் புலவர்களை விவரித்து, அந்தீசர்! நீங்கள் இவ்வளவு பயனற்றவசெய்கைச் செய்து திரிவது தவிர்த்து என்னைப்போல எம்பெருமானைத் துதித்து வாழ்கவா என்று * கொன்னால் விசேசாதப் பகிசத்தில் ஆழ்வார உபதேசித்தபடியையர் கூறி, அப்படிப்பட்ட ஆழ்வாருடைய திருவருளுக்கு காம் இலக்காகப் பெற்றிருமையில் கமமுடைய பிறவித்துயர் நீங்குமென்று அருளிச்செய்தா மாயிற்று. (உ.க)

சன்மம் பலசெய்து தானில் வலதளரிக்கும் *
கன்மையுடை மால்குணத்தை காடோறும் * இம்மையிலே
ஏத்துமின்பம் பெற்றே னெனுமாறனை யுலகீர் ! *
காத்தழும்பு வேத்துமொரு நாள்.

தான் பல சன்மம்	{ தானாகவே பல திருவடி	காள் தோறும்	அதுபண்ணும்
செய்து	{ தானாகவேப் பண்ணி	ஏத்தும் இன்பம்	{ புகழ்த்து பேசும்படியான
திருவரு	இவ் வலவந்தனை		இன்பத்தை
அளிகரும	எந்த தருவருவையாகிற	பெற்றென எனும்	{ பெற்றெனென்று அரு
கன்மம் உடை	{ கன்மமைய உடையவ		ளிச்செய்த
மால்	ஒரு	மறனை	ஆழ்வார
	எம்பெருமானுடைய	உலகே	உலகாகனே!
குணத்தை	{ திருக்கலையான	ஒரு நாள்	ஒருநாளாகிலும்
இம்மையிலே	இப்பிறப்பிலே	கா தழும்பு	காக்குத் தடிக்கும்படி
		ஏத்தும	கோளை துடிப்போனாக.

* * * எம்பெருமான டல் திருவாய்காசவகளைச்செய்து இவ்வுலகத்தைக் காத்தருளினொரு னென்பது முற்றான ஆவணுடைய திருக்கலையுண்குண வம்ருத்தியை இம்மையிலேயே வாயாப்புகழ்ந்து பேசும் பாகவியத்தையான் பெற்றேனென்று பேரானந்தம் பொலிய * சன்மம் பலபலவென்னுக் திருவாய்மொழியில் நுளிக்கெய்த கம ஆழ்வாரை, எம்மவர்களோ! நீங்கள் ஒருநாளாகிலும் நனகு துடிப்பது நனவு என்றருளிச்செய்தாமையிற்று. (உ.ம)

ஒருநாயகமாய் உலகுக்கு வாதேனார் *
இருநாட்டி லேறியிரு துமின்பம் - திரமாகா *
மன்னுயிர்ப்போகும் தீது மாலடிமைபேயினிதாம் *
பன்னியிவை மாறனுரைப் பால்.

(ரு.க)

உலகுக்கு	இவ்வாய்க்கெவலாம்	வாதேனார் திரு நாட்டில்	{ தேவாளுடைய விசால
ஒரு நாயகம் ஆய்	{ யகாதிபத களாயுத்	வறி உலகு மஇன்பம்	{ மாண கவாக்கெபரகத்
உலகருட	கொண்டு		திற சென்று அதுப
துன்பம்	அதுபலிக்கின்ற	திரம் ஆகா	விக்கும் ஆனந்தமும்
	ஆனந்தமும்		கலை நற்கமடடா.

மன்	திருமாரை	மாதவர்	ஆழ்வார்
உயிர் போனம்	{ ஆத்மாவைப்போல வைவஸ்யமானது	பண்பு	விடுவார்
திரு	{ எவ்வருபதற்குச்	உணர் பால்	அருளிச் செய்ததனால்
இவை	{ சேராதது; என்கிற இவ்வார்த்தையை	மால் அடிமையே	{ எம்பெருமானுக்கு அடிமை செய்யவோ
		இனிது ஆம்	போக்யமாயிருக்கும்.

* * * இவ்வரும முழுவதையும் ஏகச்சக்தாதிபதிகளாய் ஆண்டு அநுபவிக்கும் இனபழம், ஸாவர்க்கலோகம் புக்கு அநுபவிக்கும் இனபழம் ஸுதிர என் நிறமொட்டாதனம்; வைவஸ்ய மோக்ஷபாகித ஆத்மாவைப்போலானது ஸுதிரமாயிருக்கக்கூடியதாயினும் உபபாற்றமாதுபலத்தைப் பற்றச் சுற்றினபமாயிருக்கும், ஆதலால், பகவத் விஷயத்தின் செய்யும் அடிமைவொன்றே இவ்வியதானம்—என்று ஆழ்வார் * ஒருவாய்நிலை விடுவார் அருளிச் செய்தாரென்றதாயிற்று.

திரம்—ஸுதிரம் எனது கூட்டுசொல் விசாரம்.

(ருஉ)

பாலரைப்போல் சீழ்சிப் பரளளவில் வேட்கையால் *

காலத்தால் தேசத்தால் கைகழிந்து * -சால்

அரிதானபோகத்தில் ஆசைபற்றுணைந்தான் *

குருகூரில் வந்துதித்தகோ.

(ருஉ)

குருகூரில்	திருகூரில்	பான் அளவில் வேட்கை	{ எம்பெருமான் பகவதி
வந்து உதித்த கோ	{ வந்து அவதரித்த ஸ்வா மியான ஆழ்வார்	யால்	{ உள்ள ஆசையாலே,
	{ (விரும்பின பொருள் உடைய கைப்பட	காலத்தால் தேசத்தால்	{ எவ் தேசங்களினால் கை
பாலரை போல்	{ வேண்டுவென்று அழு கிற) விடு பிள்ளை	கால அரிது ஆன	{ கழிந்த போனதனால்
	{ கைப்போல்	போகத்தால்	{ மிகவும் ஆலமான்
பெருகி	விண்ணி	ஆசை உற்று	{ அநுபவத்தின்
		வருதலால்	{ ஆசை அதிகரிக்கப் பெற்று
			வருகின்ற.

* * * ஆழ்வார் "பாலரை" என்கிற திருவாய்மொழியில், சிறுபிள்ளைகள் ஏகேகனமொரு வஸ்துவை ஆசைப்பட்டு அதுவே வேண்டுகின்ற விடுவாதம் பிறத்துக் கதறுமாபோலே, எம் பெருமானுடைய புராற்றனங்களான அபதானங்களின் ஆசையைத்து, காலத்தாலும் தேசத் தாலும் அபிதங்கனாயும் அபதானங்களாய்மிருக்கிற போகங்களை விருமப் பிவற்றைப் பெறு வதற்காக ஆற்றுவவப்பட்டாரென்றதாயிற்று.

(ருஉ)

கோணனவீசன் குறையெல்லாதீரவே *

ஒவ்வதகாலத் துவாதிதனை *—மேலிக்

கழித்தடையக்காட்டிக் கலந்தகுணமாறன் *

வழுத்துதலால் வாழ்த்தித்த மண்.

(ருரு)

கோ ஆன வண்	{ ஸர்க்கேவியான மயபெ ருமான்	அனாய	{ (நீது அபேஷித்த அப தானங்களை) மெல்
குறை வல்லாம தீர	{ கல்லாக் குறை கரு ம் திருமபடி	காட்டி	{ லாம்
துவாத காயத்து உவாதி தனை	{ விசேசத்தினால் கடந்து செல்லுகிற காலத்தின் உபாபதியை	கலந்த குணம்	{ வேண்டி வாழிப்பித்து
மேலி கழித்து	{ தமையோடு சேர்ந்து கழி த்து	புதறன்	{ தம்மோடு கலந்த குணத்
		வழுத்துதலால்	{ காத
		இந்த மண்	{ கமழுவார
		வாழ்த்துது	{ கழித்ததனால்
			{ இவ்வருமம்
			{ வதனை பெற்றது.

*** சித்ததிருவாய்மொழியில் தேசகால விடயக்ருஷ்டம்எனான தன்படிசனோ அதுபடுகின்ற வேறுமென்று அனைத்தப்பட்ட ஆதவார்த்து, எவ்வகைசுதாநான்கயாலே காலேலாபாதினைக் கழித்து நிகழ்காலம்போலே ஆக்கிக்கொடுத்தது, இவர் சம்பமுடைய ஸதங்கையே தனக்கு எவ்வா யாபட்டி யிருக்கிற தன் ப்ரணயிதவி குணத்தையும் அதுதவியிடுக்கவே எல்லாம் பெற்றாராய் இந் தப்ரணயிதவி குணத்தை * கோவைவாரியாள் பதிகத்தில் பாராட்டிக் கூறினவிதனால் இம் மண்ணுலகம் உய்யப் பெற்றதென்றபடி.

காலேலாபாதினைக் கழிப்பதாவது—இதற்கு ராலததில் விழிந்துபோனவற்றையும் தற்காலத் தின்போலே ஸாக்ஷாத்நிரிக்ரும்படியானதே செப்துணைவர்க்கு.

“கலந்த குணமாறன்” என்றவிடத்து, குணம் கண்டதை மாறனுக்கு விசேஷணமாகி, சிறந்த குணசரஸியான நமமாழ்வாரர் என்று பொருள் கொண்டு, கலந்த மாறனை வழுத்துகலால் இந் தகுணம் கிழங்கு என்று என்று உணரப்படுமாறா. வாழ்கிறது—கலந்தும் என்று எதிர்காலப் போருள் கொள்ளவும் நகுதியுண்டு, மிணங்கப் பற்றிய வழுவுகலாது. (ந.க.)

மண்ணுலகில் முன்கலந்து மால்பிரிகையால் * மாறன்
பெண்ணிலைமையுட்க் சாதல்பித்தேறி *—எண்ணிடல்முன்
போலிமுத லான பொருளையவ னாய்நினைந்து *
மேல்விழுந்தான் மயல்தன்னை விறு. (ந.ச)

மரவி	எம்பெருமான	முன் போலி முதலான	எண்ணெதிரோ தென்படு
மண் உலகில்	இவ்விழித்திலே	பொருளை	நிற பகவத் ஸ்தருச
முன் கலந்து	{ முன்னோ கலந்து பிரித்த		வந்துள்ள முதலான
பிரிவாக்காக	{ தனல்		வந்ததை(க்கண்டி)
மாறன்	ஆதவார	அகன் ஆய் கிளைந்த	{ அதை பகவானு கையே
பெண் நிலைமை ஆய்	{ நாயகி எய்தாதினைய புணட	எய்தல் தனின் வித	{ அமரத்தை நிறைத்த
	{ யாரட		{ விவாமோதம் மிருதிவி
சாதல் பித்து ஏறி	{ பத்தியாலே வித்து விதி		{ னால்
	{ கரிந்து		{ அவற்றிலே அதை ஆத
வணங்கியது	எண்ணியிடத்தின்	மேல் விழுந்தான்	{ மம் காட்டினார்.

*** “புணர்ந்தொறுமென்னச் கலந்து பிரிந்து நுநாகபத்திகளை வளர்த்தது நான்குநாழிபடக் காணு பெருக்குநதுயம் பாலேசுடகாணி போலுநட் பறப்புகையும் போலே ஆற்றகல்ல மரபிபாகச் சிவலாகை” என்று ஆசார்ய துற்றாயநதிகுநாழிக் செப்தபடியே, ஸமசிலைவந்ததுணண்டான ஆணந்தரஸம்ஸா உமிப்பதற்காக எமசிய நமமா அது தவாரணிடதிப் பிரிந்திருக்க, அகதப் பிரி மாறாஸமயினால் ஆசுவார் கணாணல்கண்ட பொருள்களை வெல்லாம் அந்த எய்தியருமானாகவே நிறைத்து யருந்தினார் * மண்ணோடு நுந்து துதாயியில் என்று சொல்லிற்றாயிற்று.

முன்னுடையிலே, முதுலாண் என்றதனால் எம்பெருமானுண்டய உமபகதம் பெற்று பொருள் கள் கொள்ளுத்தகணம். (ந.ச)

விற்றிருக்கு மால்விண்ணில் பிக்க மயல்தன்னை *
ஆற்றத்தறகாத் தன்ருருமை யானதெல்லாம் *—தேற்றவந்து
நன்று கலக்கப்போற்றி கன்குகந்து வீறுணரத்தான் *
சென்றதுயி மாறன் தீர்ந்து. (ந.க)

விண்ணில் வீற்றிருக்கும் மால்	பரமபதத்தில் சுழந்தருளி யிருக்கின்ற எம்பெருமான்	நன்கு கலங்க	தமமோடு சன்ருகக் கலங்க (அவர்கள்)
மிகக் கடினத் தன்னை	(செத்தருவாய் கொழி யில் ஆழ்வராக் குண டான) மிகுந்த வியா மோவந்ததை	பாறன் பொற்றி நன்று உகந்து	ஆழ்வரா வாயரா வாழ்த்தி மிகவும் களிப்பண்டிது
ஆழ்வந்தரு ஆ	தன்னிலைகள்காசு	சென்ற துயா தீர்ந்து	நிகழ்ந்த அகக்கந்த ஒழி யப்பெற்று
தன் பெருமைய ஆறுதி வலிவாய் தோற்ற வந்து	தன் குண விக்ரமோடு வைப்பவர்க் கெல்லவாம் பரமபதமுடைய இவ செய்தது	வீறு உரைத்தான்	உயர் வினாத்திலும் தாம் வாசி பெற்றவரான பெருமையை அரு ளிச் செய்தார்.

*** இஃது * மண்ணையிருந்து துழாயியில் அளவுகடக்க வியமோதமுதானது பண்டித
ஆதாரமுடைய அந்த வியமோதமுதானது தன்னியச் செய்யும்பொருட்பெ பரமபதநிலையான
எம்பெருமான் இருப்பவியாழ்வந்தருளியில் பெருந்தருளிக் கிணறுண்டய அளவாடாருகாததென்க
காட்டிகமொடுத்து எம்மக்கென்க. அளவால் ஆழ்வார் உள்ளங்குளிர்த்து வாயாசுவாழ்த்தித் துலர்
திரப்பெற்று, உயர்விலுமியிவாய் தமக்கு நிகரிலவாண்டபாதிரு தமது பெருமென்மையை * வீற்
திருந்தெழுந்தரு இருவாய்கொழியில் அருளிக்கொண்ட சென்றதாயிற்று. (நக)

தீர்ப்பா ரீவாதமயல் தீரக் கலந்தமயல் *

ஓர்ப்பாது மினந் யுடன்பிரிய — நோக்க

அறிவந் தற்றாரு மறக்கலங்க* டெர்கேட்டு

அறிவுபெற்றான் மாறன் சீலம்.

(நக)

தோபன் துணை	தீர்ப்பவர்கள் இலவாத [ஒருவராலும் தீரக்க முடியாத]	உற்றாரும்	தாயமார முதலிய உற வினரும்
மயல் தீர	பெரியகாதல் தீரும்படி	அற கலங்க	மிகவும் கலங்கி விபரீத பாவருத்திகன் பண்ண (அவ்வாறையிலே)
கலந்த	(செத்த் திருவாய்கொழி யில்) உந்துகடின	மாதன்	ஆழ்வார்
மால்	எம்பெருமான்	பெர் கேட்டு	தொழிலார் சொன்ன திருளாமல்களை (மாத ருக்கிமொகக்) கேட்டு
ஓர்ப்பு ஆதம் இனந்	(ஆழ்வாருடைய பாகருதி யைச்) செந்தம் ஆரா யாமல்	அறிவு பெற்றான்	மோதும் தெளிந்த உணரத் திபெற்றார்,
உடல் பிரிய	உடனே பிரித்தவளவில்,	செல்	இது ஆழ்வாருடைய குணமாயிருக்கது
செர்க்க	முன்னிலை கர்ப்பிவ யிதென்கமாக		
அறிவு அறிந்து	வாழ்வாய் அறிந்ததனால்		

*** மண்ணையிருந்து துழாயியில் ஆழ்வார்த்து உண்டான மயலானது எவ்வளவு தீரப்
பொறுது! வரலாலை தீரப்போகிறது; என் னும்படியாயிருக்கிறது; அப்படியப்பட்ட மயல் தீரும்படி
யாக * வீற்றிருந்தெழுந்தரு வந்து கலந்த வாய்வுசுவரன் பிண்ணம் பிரிந்துவளவிலே முன்னிலையு
காட்டின அதிகமாக வயமோதமு தலையெடுத்தது; அப்போது தாயமார் முதலான உறவினா ரும
புகழாய்க் திருபணம் பண்ணமாட்டாதிரு கலங்கி ஏதோ தவறான வழிகளில் சில பரிஹார
முறைநடைமீனைச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆழ்வராயில், ஆழ்வாருடைய உறங்குகியை
பற்றித் தொழிவர் வந்து அறவே! குடிகெட்டேகி மறந்தும் புறக் கொழாதாரில தலைவரான
ஆழ்வாரக்கு இப்படியும் சில அதிகபாக்குத்திகள் செய்வது தகுதியோர் பகவத பாகவதபாரு
மன்றோ செய்ய அடிப்பது என்னு சொல்லிவரும்போது மயம்போர்த் தேர்ப்பாதுகள் என அழி

மதுவார் துழாபுழை மாயப்பிரான் எனதும உலகேழும் விழங்கியமிழர் திட்ட பேருந்தேவன்
என்தும் கவளககடாக்களிற்றுப்பிரான் என்தும் மணியிலணிநிறமாயன் என்தும் மாயப்பிரான்
என்தும் வீண்டுணர் பேருமான் என்தும் கண்ணபிரான் என்தும் வண்துபுறாபதிமனைன்
என்தும் சில திருநாமங்களைச் சொல்லாபடியானில் அந்தத் திருநாமங்களைக் கேட்கப் பெற்றது
ஒல ஆழ்வார் மயக்கத்தெளிந்து அறிவுபெற்றார் என்தமாயிற்று. "கமலம முக்கலனும் கேட்க
கரகில நீணராக் கேட்க, நரகமே சுயர்க்குமாரும் காமங்களுடைய கமலி" என்ற திருமாரிப்
பாசைம் இங்கு ஒரு புடை ஸ்மரிக்ந்தது.

இப்பாசை தருண முடிவில் சிலம் எனதே பாடம் வழங்கிய நுனைத்து. சீலன் என்றிருந்த
பாடம் எப்போதோ இவ்வளவ மாதியிட்டிடுகெனது அழகிய மனவாசைச் சீயர் அருளிச்செய்த
கேட்டிருக்காக, சீலன்—சுமாரகாபராரன், மாறன்—ஆழ்வார் எனதபடி. "சீலன் மாறன்
பேரகேட்டு அறிவு பெற்றான்" என்று அருமைய காண்க. (ந.௬)

சீலமிது கண்ணன் திருமாத் தாலுணாந்து *
மேலவன் தன் மேனிகண்டு மேவதற்கு * -சூல
வருந்தி யிரவும்பகலும் மாறாமல் கூப்பிட்
டிருந்தனனே * தென்குருக நோய்.

(ந.௭)

சீலம் மிகு கண்ணன் திரு காமததான உணர்கது	வாசிலுள்ள கண்ணபிரா னுடைய திருநாமத் தினும் மேலாறு ந தெளிந்த	சூல வருகத் இரவும் பகலும் மாறாமல் கூப்பிட்டு இருந்தான்	மிகவும் ஆயாசப்பட்ட அதேனாராதாமும் இடை விடாமல் கூப்பிட்டுக்கொண் டிருந் தார்
மேல	அருமைய தெளிவுபெற்ற பிதரு		
அவன் தன் மேனி கண்டு மேவதற்கு	அப்பெருமானுடைய திவ்ய மகன்களையிற் வந்ததை கேடுகண்டு கிட்டியதுபணிப்பதற்கு	(யாரோனில்) தென் குருகர் வரு கமமாழ்வார்.	

... .. சீழ்த்திருவாய்மொழியில் மோதுவது அறிமுகத்து கிடந்த ஆழ்வார், தேவநிமார்
கள் தாயமாசை கேட்கிக் சொல்லிக்கொண்டிருந்த வாரந்தவகையிலே எம்பெருமானுடைய
திருநாமங்கள் பஸ்வதனையும் ப்ரஸ்தாவிதத்தினால் ப்ராஸங்கிகமாக அக்கத் திருநாமங்கள்
செய்யித்படவே சீமாத்ம நீங்கிக் தெளிவுபெற்றார்; சீவாத்முனை அருகமாக வருத்தந்
தொடங்கியது. அகனல் அப்பெருமானுடைய திருமேனியை மானஸாகஷி காரமாக
வந்திக்கே ப்ரத்யக்ஷமாகவே ஸாக்ஷாத்கரிக்கே உண்டமனகிற தமது கிருப்பக்கை வெகிரிட்டு
இடைவிடாது கூமிக்கொண்டிருந்தார் * சீலமியலாக்கிறியனில் என்திறது. (ந.௮)

ஏறுதிருவுண்டய எகணுக்கிட்டு *
வேறுபடிவேணனுடைமை மிகவுயிர் -தேறுக்கால் *
என்றனக்கும்வேண்டா வேணுமாறனதானொருஞ்சே *
கந்தமக்குப்பெருக நன்னு.

(ந.௯)

ஏறு தரு உண்டய	தமது திருமேனியில் ஏறி வீற்றிருக்கின்றமேய பிராஸங்கியாக உண்டய ஒருவர்	வேறுபடி என உடைமை மிகு வயிர் கீததுகாரல்	வீழ்ந்தமார்தம் மணியாமைய முதலிய ஆதமியங்களும நுகற்றியைய உயராத ஆதாமியும ஆராயுமடத்து
நதன் உடையரு	எம்பெருமானுடைய வேணுதெயுருகு		

என நனக்குய மெய்வட்டா எழுவ	{	எனக்கம் வேண்டிய தெய்வமொரு தெய்வத்துரைத்த ஆழவர்க்குமேயு திருவழிகளை	செருநீச சம தமக்கு பேறு ஆக எனது	மனமொ சமக்கு பாப்பமாக விரும்புவதாக.
மாறன் தாரன்				

*** சித்தியாறுவைத்தானம் மாழியில் கூறியிருக்கிற செருநீசத்தில் கண்ணபிரி கொள்கின்ற எப்பொழுதும் கண்ணபிரி கொண்டு ஆகியது உரித்து துவாந்து காணியாவும் கணபகலும் தவமிட்டடைதலுக்கதறினமீட்குமீழும் எமமே நுமான் உந்து மகனகாட்டாமையாலே "பொய்தனாட சிலவானாய்விதிரகிவிவாக விழங்குகுந்தவலலுது" ரிதகனன்ற அயன் இந்த நிலைமையிற்றும வந்து மகனகாட்டாநது இத்திலையா வேண்டி அமைப்பானதிறு; அயனாகு மேனாடாக ஆய மாக்கியவகன எனக்குத காண வதுகுரு" எனது பெறுதல அயற்றில் கணபகலம் அடிமை * ஏழுநாதி கமதேயானிலேயேயின் உரையுருசுறுடைபு உகலினை நீய உகருப் பரம் அந்நாசுத கமென்ற காயிறது. (நக)

கண்ணாறுது மாவடினைய கணிலத்தே வல்லினையால் *
எண்ணுரைத் தன் மூறு மிவடியர்கள் *—தண்ணிமைமையக்
கண்ணருக்கு மாட்டா மற் கண்கலங்கு மாறனருள் *
உண்ணுமக் குறதுகளை யொன்று. (நக)

மான் அடிமை	{	எமபெருமகனது திரு வடிவைய	கண்ணு இருக்க மாட்டாமல்	கட்ககிந்து ஆறியிருக்கமுடியாமல்
கண்ணாறு		இட்டாமல்	கண் கவகமும்	திருவானம கவகப
காலங்கதே		இப்படியிலே	மாறன்	பெற்ற
வல வினைபாடு		கொடிய பகவல்களினால்	அருள்	ஆழ்வாருடைய
என் ஆர ஆண்பம்	{	அவதற் துச்சலகை	சமக்கு	சருவனயானது
உதும் இ உயிரண		அதுபலிசிற இயைந்த ளக்கதுண்டைய	உதற ஆண ஒன்று	சம்போல்வாருரு
தண்ணிமைமைய		கிதிரை தண்ணிமைமைய	உண்ணு	அதெதொரு ஆண் யாக இரகின்றது.

*** ஆழ்வார் இந்த மொகலையாமல்களிலே கண் செறுகதி ஆராய்கது பார்த்தவாதே ஒவ்வொருவருட எமபெருமகன பகவலிலே கிழகார்ப்ப பாலமேசெய்து பாவினைய அளவு கடந்த துக்கங்களை அதுபலிசிறுக்கொண்டிருக்கிற படிவையகனாடு இயக்கா கடுகிய தாம இருக்கமாட்டாமலும் அவரகன படுப்பாட்டைக் கண்டு ஸதவித்திருக்கமாட்டாமலும் * கண்ணாறுதர் பதிகத்தில் கதறினா; அப்படியாட்ட ஆழ்வாருடைய அருளை சமக்குத தகரும் என்ற தாயிற்று. [எண்ணுரை] எண்ண + ஆர எனதும் ிரிக்கலாம்; எண்ண முடியாக வெண்ண. (நக)

ஒன்றுமிகத் தேவு இவ்வுலகம் படைத்தமால் *
அன்றியேன ஆரு மறியலே *—எனருக
முதலித்தட் பேசியருள் மொய்மகிதோன தாள்தோழிலே *
காதலிக்கு மெண்ணுண்டைய கை. (சு)

இ உலகம் படைத்த	{	இருத லோகவகன புண் டாகின	பேசி அருள்	அருளிசெய்த
மான் அனறி தேவு		மாவிலக்காரிகைத் தவிர தெய்வம்	மொய் மகிதோன	பெருமைதவிய வருளா
ஒன்றம் இல் னை	{	வேறொன்றுமில்லை	தான் தொழி	பரணாட்டைய
ஆறம் அறிய கணருக முந்தியிரு		யொன்று யாருமுதல்பு கணனைய நன்கு கிருப்பது	ஏன்ஒருடைய கை காக்கலுக்கும்	திருவடிகளை சொகுடி அஞ்சல் செய்வதன் ஸ்பாருட்டே
				எனது எககன் ஆகையபடுகின்றன்

* * * இதே * நன்னாறார் முறுவளிப்பனிலே * கொடுவனும் காட்டேனென ந ஐயுறவர்க்கு இங்லெதென இருப்பு ஒருவாறு போய்மொழிகளாகக் காண் காம்பெருமான் ஸ்ரீ ஸுவம்ஸைததிரள மலிகதிருத்தும்படினை இங்கே காட்டிநகரெடுக்க, அதுகாண * பொலிசுபொலிக வென்றுபோற்றி யும், இன்னமும் திருத்தாத ஸம்ஸரிகளை உபதேசகவனாரிலே திருத்தியும் அவர்பணித்த திருப ஸலத்திகளே கம்முடைய மனனகமலங்களை ஆழிப அருமருந்து என்னதாயிற்று. (சஉ)

மாசறு சோதிக் கண்ணன் வந்து கலவாஸமயால் *

ஆசைமிருந்து பழிக்கஞ்சாமல் ஏசுறவே *

மண்ணில் மடலார் மாற னெருமித்தான் *

உண்ணெடுங்கித் தான்பிறந்தவர்.

(சரு)

மொழி அது. சோதி	}	நிர்மலமான சோதியை
கண்ணன்		புகழ்ப்பு
வாறு	}	எம்பெருமானை
கலவாஸமயால்		கொருவன் வந்து
மாறன்	}	ஸம்ஸலேப்தம் தர்சனம்
ஆசை மிருந்து		பிணுகை
பழிக்கு ஆஞ்சாமல்	}	ஆழ்வார்
		ஆசைமீதாசப்பெற்று
	}	(வெள்ள தாயார் முதலான
		ஞானுடைய) பழிக்கும்
		மன் வானகாமல்

மொழி அது	}	மொழி விலை கடந்து,
தான் பிறந்த ஊர்		தாம்பிறந்த திருக்காரியி
நடுவக	}	ஓளனாரெல்லா ரும்
மண்ணில்		கருங்குமபடியாக
மடல் வரை ஒருமித்தான்	}	இவ்வலகத்திலே
		மடலாருணையிலே துறை
		கொள்.

* * * இது * பொலிக் பொலிகளிலே * மலியுரு கூடுவாரி முற்றி மாயப்பிரான கண்ணன் தன்னை * என்று வடிவமுடைய குணங்களையும் னொளவியத்தையும் அதுவருதித்த இப்படிப்பட்ட எம்பெருமானோடு ஸம்ஸலேப்தகப் பெறவேறுமென்று கோலிக் கையை நீட்ட அப்பெருமான் அகப்படாதே கைமுறிந்து கிற்க அத்தாலே ஸலகை மட்டுலெடுகையிலே கை வலத்தாராழ்வார் என்கிறது.

ஏசுறவே என்றவிடத்து 'ஏசுலே' என்றும் பாடமுண்டென்று விவாதிப்பான் த்ந்திரகாணகிறது.

ஊர நினைந்தமடல் ஊரவு மொண்ணுதபடி *

கூடுருள்சேர் கங்குலுடன் கூடிநின்று—பொமல்

நீதுசெய்ய, மாறன் திருவள்ளத்துச் சென்றதுவர் *

ஒதுவதிங் கொள்ளையோ.

(சச)

வா நினைந்த	}	தான் வலத்தாக நினைத்	}	உபத்திரவம் செய்வ,
மடல்		அத் தொடக்கின		(அதனால்)
வாரவன் ஒன்றித்தபடி	}	மடலில்	}	ஆழ்வாருடைய
கூர் இருள் செக் கருங்		வாரமுடியாதபடியாக		திருவள்ளத்தில்
உடன உடி நின்று	}	மிகுந்த இருள் செறிந்த	}	சொந்த
		இரவான்து		தூபரத்தை
பொமல்	}	தன் பரிவார்கதோடே	}	இருகு எடுத்த துரைப்ப
		சேர்க்குநின்று		தாண்டி
		தொலையாமல்		கங்குலு முடியும்?

* * * இது திருவாய்மொழியிலே மடலாருணதாக ஒருப்பட்ட ஆழ்வார் அது செய்யமுடியாத படிக்கு இந்நர் செறிந்த இரப்பொழுது வந்து இடைநுதுக கிளறது : அதுவுமல்லாமல் மிக்க

அன்புந் தாய்முனைடு பணனிற்து; அந்நாள் அன்பமுற்ற ஆழ்வாருடைய * ணசெல்லாந்துந்நியில்
நிலைமை வாய்மொண்டி பிசெவொணனாது, தாயி நுந்த தென்கை. (சச)

எங்ஙனே நீமுனிவ தென்னையினி நம்பியமுது *
இங்ஙனே தோன்றுகின்ற தென்முன்னே * —அந்நான்
உருவெளிப்பாடா வுரைத்த தமிழ்மாறன் *
கருணமவர்க் கிணபக் கடல். (சச)

நீ	தோழியரும் தாய்மாரு மாண நிலை	உருவெளிப்பாடு ஆ	உருவெளிப்பாடு உன் னும் பரிசிலே
இனி என்னை எவயின முனிவது	இனி என்னெச் சிறவாரு மோ?	உரைத்த	அருளிச் செய்த
கயி அமுது	திருக்குறுகுடி கயி யின வடிவாழகானது	தமிழ் மாறன்	நாலிட வேதப்ரவாதத் கரண சம்மாழ்வார்
என் முன்னே	என் அணனெதிரில்	கருணமவருது	தமனைச் செதிப்பவர்க் கருக்கு
இவ்வினே தோன்றுகின் றது அந்நான்	இதோ பிசெவொணாய்த் தோற்றுநன் ற தெரி, என்று	இன்பக் கடல்	அருளாத வாகாநயிரும் பா.

* * * இந்நகுறுவந்து கம்பியின இவ்வாய்வெனந்தாயும், இவ்வாய்வென வெளந்தாயும்,
இவ்வாய்வெனந்தாயும் ஆவிய அமுதுகளிலே கொஞ்சபிறியுண்ட ஆழ்வார் அநவாதமும் அவந்
வையே வாய்வெருவாரிறக, அதுகண்ட தாய்மார் சிறி கிசுதிக்கப்படுக, * நான் நிலைந சிசுதிக்கு
மளவிலே சிறினைதெனிலையே, உருவெளிப்பாட்டிலே கம்பியின அமுது என் முன்னே வந்து
தோன்றுகின்றதே, இனி என்னை நிலைந பகவத விரியுகளின் விளையும் தீட்சுப்பாரப்பது பய
வந்ததெனயாரும் * என்று தெரிவித்ததனை * எங்ஙனேயோ திருவாய் மொழியின பாரே வயம்.

இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார்க்கு இன்பமுறம் துன்பமுறம் அங்கு உண்டாவிற்று, அப்
பயப்பட்ட ஆழ்வாரசை செதிப்பவர்களுந்நீதா வெனனின், அந்நகுறும் அன்பமுண்டாகப்பரணகி
யிலும், இன்பமொழும் என்று வாகிப்பித்தருளினாராயிற்று. (சச)

கடன்கூலத் தீசனை முன்காணுமல் நொந்தே *
உருகு வனுகரிக்க வற்று * —திடமாக
வாய்நதவனாய்த் தான்பேகம் மாற னுரைத்தனை *
ஆய்ந்நுரைப்பா னாட்செய்கிறார். (சச)

கடல் ஞாலத்து	கடல் குழந்த நிலைகைத் தில்	அவன் ஆய் தான் பேசும்	அவனாகவே தாம் அனு கரித்தப பேசின
சசனை	எம்பெருமானை	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
முன் காணுமல்	கண்முன்னே காணப் பெருமல்	உரை அந்நான்	முனிவர்க்கினை
தெனது	செனப்பெரு	ஆபசுது உரைப்பாரா	வைபவமறிந்து அந்நான் திப்பவர்கள்
கடன் ஆ அனுகரியகய உற்று	அவனைத்தாம் அனுசரித் துற தரிக்கப் பார்த்து	ஆன் செய	ஆழ்வார்க்கு அடிமை செய்ய
திடமாக வாய்ந்து	திண்ணிய அந்நயவலா லம் கொண்டவராய	கோமறன்	கோணடி கோற்றவராவார் கன.

* * * இந் * எவ்வளவேயொருவன் அந்நகுறுவாய்மொழியில் உருவெளிப்பாடாய்க் செனநதிருதனை
போக்கி வாகுதா தநாதுக் காணப்பெற்றதிலையே; அந்நாள் ஆழ்வார்க்கு கலைசம் மிக்கதாயிற்று.

அந்த மீதிலசுத்திய எவ்வழியாகிலும் போய்க்கொள்ளலாமென்று பார்த்த ஆழ்வார் "அனுசரித் துத்திரிதரில்லா என்ற ஸ்வாமி" என்று திருவுணரம்படறநி அப்படியே தற்போது பாவனை கொண்டு சேபிஞ்சுராவிற்று * கடவு ளுலத்தில். அப்படிப்பட்ட ஆழ்வாருடைய அருளிச்செயல் களைத் தரமறிந்து ஓதவல்லவர்கள் யாவரே அய்யாசு ஆழ்வார்க்கு நித்யகைலாசியம் பண்ணி ரேரன்பு கோற்றவர்களுடைய கொள்ள தற்குவர் என்றதாலிற்று. (சுசு)

கோற்ற கோன்பாதிவிலேன் உன்றனைவிட் டாற்றகில்லேன் *
பேற்றுக்துபாய முன்றன் பேருளே—சாற்றுகின்றேன்*
இங்கேன் விசேபென்னும் எழில்மாறன் சொல்லல்லவா *
அங்கமரர்க்கு காரா வழுது. (சுஎ)

கோற்ற	ஸாதனாநுஸந்தானம் பண் ணிப் பெறுபட்ட	காற்றுகின்றேன் இவரு	அணிந்திருக்கின்றேன் ; இவரின்வயத்தின
கோன்பு ஆதி	கருமியோகம் முதலான வற்றை	என் நிலை என்னும்	எனதுண்டை உறுதி
இலேன்	உடைபுகுநிலை ;	எழில் மாறன் சொல் வல்லவர்	இதுவாயிருக்கும் என் தருளிச் செய்தவரான அழகிய ஆழ்வாருடைய திருவாய் மொழியை ஓதவல்லவர்கள்
உன தனை விட்டு	தாசனையு போய்விடு விகுக்கிற வுன்னை விட்டு	அவரு	திருநாட்டுக்குச் சென்ற பின்பு
ஆற்ற கில்லேன்	தீர்த்திருக்க சகதனைவ லென்;	அமரர்க்கு	நித்யவாசிகளுக்கு
பேற்றுக்கு உபாயம் உன தன் பேர் அருளே	பருகியார்த்த ப்ராப்திக்கு சாதனம் உதவுவாண்டய பரமகிருபையே (என்று)	ஆரா அருது	ஆரா அருதமையிருக்கப் பெறுவா.

* * * எம்பெருமானே! உன்னுடைய நிர்ஜஹதக விஷயிகாத்திற்கு இடைநூறு உபா யாக்தவகவரில் நான்யிதி உடைசேனல்சென் ; *உனதுண்டை நிர்ஜஹதக கருணையே ஸாதனம்' எனவிற மதறாவிச்சுவாஸமுடையேன் ; இதுவாயிற்று எனதுண்டை நிஷ்ணை—என்று நம் உன தினம் * கோற்ற கோன்பிலேன் என்கிற தருவாய்மொழியில் விண்ணப்பன் செய்தவரான ஆழ வாரூடைய திவ்யஸூர்த்திகளை ஓதவல்லவர்கள் இவ்விஷயியில் ஸாம்ராஜ்யக்களையதுபவித்த பின்பு பரமபதத்திலும் நித்யமுக்தர்வராலே மிகவும் கொண்டாடப் பெறுவர் என்கை. (சுஎ)

ஆரா வழுதாழ்வா நாதரித்த பேறுகளை *
தாராவையாலே தளர்க்கு மிக *—தீராத
ஆசையுடனாற்றுகை பேசி யலமந்தான் *
மாசறுசீர் மாறனெம்மான். (சுஉ)

எம்மான்	ஆலமநஸ்வா ரிபும	மிக தளர்க்கு	மிகவும் நெஞ்சுகிதிவப் பட்டு
மாச ஆறு சீர்	குற்றமற்ற திருக்குணை களை புடையவரு மான்	தீராத ஆஸையுடன்	அருபவத தாலவ்வுத தீர மாட்டாதஅபிவிசேசத் தாலே
மாறன்	ஆழ்வார்	ஆற்றுகை பேசி	தம்முடைய ஆற்ற ளைவெளி விட்டு
ஆதரித்த பேறுகளை	(திருக்குடையிலே) தாம் ஆஸைப்பட்ட பேறுகளை	அலமநதான்	வருகதினார்.
ஆராவழுதாழ்வார் தாரா வையாலே	ஆராவழுதப் பெருமான் அருள் செய்யலாம் யாகே		

* * * திருக்குடந்தை யெம்பெருமான்பகவதிலே ஆழ்வார விரும்பின பேறுகனாவன—
ருசிரகோகுதல், ருசலம்சன்ம பண்ணுதல், தாழுவதல் முதலியன. அவற்றை ஆசாவமுதன் தன்
தருளாரணியிலே ஆழ்வார மிகவும் துள்ளித் தம்முடைய ஆற்றுகைமையினைப் பேசினாராயிற்று * ஆசா
வமுதே வெண்ணம் திருவாய்மொழியில். திருக்குடந்தை யெம்பெருமானுக்கு 'ஆசாவமுதாழ்வார்'
என்றே ஸமயிரகாயதகிருநாமம். "ஆசாவமுது, ஆற்றவாரகரித்த பேறுகளைத் தரவல்லவாய்க்கே"
என்று சிலப்பிரித்துப் பொருளகூறுவது சிறிதும் பொருந்தாது. (சுடி)

பிறந்துலகங் காத்தளிக்கும் போருட் கண்ணு * உன்
சிறந்தகுணத்தா லுருகுஞ் சீவத் திறந்தவிாந்து *
சோந்தனுபலிக்கும் நிக்பு செம்பென்ற சீர்மாரான் *
வாய்ந்ததத்தே மனமே வைகு.

பிறகுத உலகம் காத்து அளித் கும்	பல பிறப்பும் பிறகுத உலககளைச் சங்கித் தருளா சினற பரிமதியாளுவான் கண னபிரானே !	சொகுத அனுபலிக்கும் நீயே செய் கனற சீர் மாறன்	பொருகி அனுபலிக்கும் படியான நிலைமையை செய்துள்ள வேணு மென்று பிராத்தித்த ஆழ்வானுடைய பாபதமான் திருவடி களிலேயே சொஞ்சே சீ பொருந்தி யிரு.
பொ அருள் கண்ணு உன் பிறகுத குணத்தால்	உனது உயர்ந்த திருக் குணங்களால்	வாய்ந்த பத்ததே	
உருகும் சீவம் திறம் தவிர்த்து	சொகுத உருகும்படியான தன்மை நீயி	மனமே வைகு	

* * * விபவாவதாரகுண சேஷத்தவகளைச் சிந்தை செய்யப்புகுந்த ஆழ்வார் அவற்றைச்
சிந்தை செய்ய முடியாமல் கெஞ்ச உருகிப்போகவே, அந்த எம்பெருமானையே கோகதி
'மிரானே ! இப்படி உருகிப்போனாமல் தரித்து நின்று அனுபவிக்கும்படியாக நீயே கருபை
பண்ணி யருளவேணுமென்று * பிறந்தவாறுமென்கிற திருவாய்மொழியில் பிரார்த்தித்தார் ;
அவருடைய திருவடியுளே கிங்கித்தந்தககண—என்றாராயிற்று. (சுடி)

மாநலத்தால் மாறன் திருவல்லவாழ் புகப்போய் *
தாளினைத்து விழந்தவ்வூர் தன்னுதல் *—மேல்நலங்கித்
துன்பமுற்றிச் சொன்ன சொல்லு கற்பார தங்களுக்கு *
பின்பிறக்க வேண்டா பிற.

மாறன் தான் மா கலத்தால்	ஆழ்வார் மிகுத ப்ரேமத்தோகிட திருவல்லவாழியில் சென்று சேரப் புறப் பட்டு	துன்பம் உற்று சொல்ல சொல்லு சம்பரா தவகளுக்கு	வருகி யருளிச் செய்த பூரணநுகறிகளை
திருவல்லவாழ் புற போய்	அந்தவந்தின் ஸமீபத் தில்	பின் பிற	சத்ருகவர்களுக்கு இனி மேலும் வேறு பிறப்புகளை
அவ கவர் தன் அருகில் இளைத்து விழந்து மேல்	தளர்ந்து விழுந்து ஆதற்கு மேலே (தொழியருளைய நீலத்தவகண்களால் துணி கவிஷயட்டு	பிறக்க வேண்டா	பிறக்கவேண்டியவாறு (ருக்கிலாமராலுப காணும்).

* * * திருக்குடந்தையிலே தம்முடைய மகோதக வித்திபெருத ஆழ்வார் திருவல்ல வாழ்
காரிவாவது சென்று கவிப்போகென்று அங்கேதம் செல்லப் புறப்பட்டு முட்ட முடியப் போகப்
பெருமே புறச்சேகலையையிலேயே தளர்ந்து விழந்து ஆற்றுகை கரைபுரண்டு அருளிக்கொடுத்த

* மாதேவதேவாநுததி நுமாய்மொழியைக் கற்பாசகநுதகு இவரி யொருநாளும் பிறவிததுன்பம் நேராமே பேரின்பம் மய்தலாகும் என நதாயிற்று. (சக)

வைகல் திருவண்ணந்தர் வைகு மிராமனுக்கு * என்
சேயகைத்தனைப் புள்ளினங்காள்! சேப்புமென * —கைகழிந்த
காதலன் தூதுவரும் காரிமாறன் கழலே *
மேதினிமீர் நீர்வணங்குமின்.

புள் இன்னவாள் திருவண்ணந்தர் வைகல் வைகும	பறவைக்கட்டைகளை திருவண்ணந்தரிலே கப்போதும் கழுகுநுதரி யிருக்கின்ற	கைகழிந்த காதலனுடன் தூதுவரும் காரி மாறன் கழலே	மிசுப்பெரிய பீரமத துபனை அகநப பறவைகளைத் தூதுவிட்ட கூடுகாருடைய திருவடி களைவிட பூமியிலுள்ளவாகனே ! நீங்கள் வணங்குகோள்.
இராமனுக்கு என செய்கை தனை செய்யும் என	பூரீராமமிரானிடத்திலே எனது செயற்கையைச் சொல்லுகோ கொண்டு	மேதினிமீர் நீர் வணங்குமின்	

* * * பசுவிகளை விரித்து நீங்கள் திருவண்ணந்தரிலே சென்று அங்கு எழுக, நுமிருக
கின்ற விடவத்திருக்கோலமான பூரீராமமிரானுக்கு என்னுடைய விரஹேயதனையுத் தெரி
வித்து அங்கிருந்து நல்ல சடாகாரம் கொண்டுவரவேணும் என்று * வைகல்பூங்குறி வரையிலே
சொல்லி அந்தப்பறவைகளைத் தூதுபாக்கிட்ட ஆத்மாருடைய திருவடிகளை வணங்குவதே
மானிடத்தவர்களுக்கு நலமென்றதாயிற்று. (ருக)

மின்னிடைவார் சேர்க்கண்ணன் மெத்தெனவந்தா னென்று *
தன்னிலை போயப்பெண்ணிலையாத் தான் தள்ளி * —உன்னுடனே
கூட்டுனென்றும் குருகையர்கோன் தாள் தொழவே *
காட்டோறும் நெஞ்சமே! நல்கு.

மின் இடைவார் கோ சண்ணன்	மின்னிடைவார் தண்ணி கூட்டைய புடைபவ தான் ஆய்ச்செய்கோடு செரித்த பொருத போக கின் கண்ணப்பாள்	பெண் நிகழும் தான் தள்ளி உன்னுடனே கூட்டுன் கண்டு பாடும	வந்த பாகினை வடைத்து அப்பெரும் சிறைத் தாம் தாங்களித்த உன்னோடு சேரமாட்டே என்று வடிவன்
மெத்தென வந்தான் என்று	(அதனால்) தாமதத்து வந்தானென்றென்னி (ஆழ்வார்)	குருகையர்கோன் தான் தெரிந்தே	சட்டிகாபருடைய திருவடிகளைத் தொழு மாறு
தன் கிலை போய	தாமான் தன்மை தவிரப் பெறது	நெஞ்சமே !	மனமே !

காத்தோறும் நல்கு என்பதோடும் அருளசெய்வாயாக.

* * * சேர்த் திருவாய்மொழியில் தூது விட்டவாதே எம்மொருமான ஓடிவர, இப்படி நாம்
தூது விட்டதைக் வேண்டிப்படி தாமதத்திற்கு என்னதாரண மிருகருமென்று ஆராய்க்த
ஆழ்வார், இவன் வேறு பெண்ணோடே வலங்கி நுந்து போதுபோகவி யிருந்தானதனை என்று
கருதி பரணா கோஷத்தாலே நீ எங்களை நோக்கியில் வரலாகாது, உன்னோடு நான் கூட்டமாட்
டேன் என்று கதவடைத்துத் தள்ளிப்படியாக கூடும் * மின்வினாபிடவார் திருவாய்மொழி.
இங்ஙனே வினாசனங்கொண்டபடின ஆத்மாருடைய திருவடிகளை சாணமென்றதாயிற்று. (ருஉ)

நல்லவெத்தால் நம்மைச் சே. த்தோன் முன் நலனானை *
வெல்லும் விருத்தலிபுறியெனென்று * — எவையறத்
தானிருக்கடிந்தும் தரிதமாறன் சொல்வல்லார் *
வானவர்க்கு வாய்த்தருவர்.

நல்ல வலத்தால்	{ (பந்து பறித்தல் - நுதல் விய) நல்ல வன்மை யால்	எல்லோர் அறி	முடிவிலீனாம்
கம்மை செந்தி னாளா	{ (காட்டில் நீக்கி) கம்மைச் சொலிட்டுக் கொண்ட வன்	தான் இருந்த வரிழித்தல்	{ தாமிருந்த ஸ்தோத்தம் பண்ணின
முன்	முன்னம்	தமிழ் மாறன் சொல் வலம்பார்	{ ஆழ்வாருடைய முழிஸ்திக் திரைய ஆதிகரிக்க வல் வவர்கள்
கண்ணாறு செல்லும்	{ பண்பாடுகளை வென்றது. னாய்	வானவாகு	நித்யமவ துரிசுஞ்சு
விருத்த விபூதியை என் னு	{ ஒன்றோடொன்று செலாத விருத்த விபூ திகளை உடையவ னென்று பாக்கப் பேசு	அருந்தி துருவக்	{ பொருத்தமாய் குருக்க ளாவர்.

*** கவனம் பூண்டிவரவேண்டும். இது துவிட்டுவண்ணுவடி எ னபெருமான் தாமதித்திருந்ததனைப் பாரணயிரோகும் தலையெடுத்து உன்னேறிக் கூடமாட்டேன் என்று உறுதிக்கொண்டிருந்த ஆழ்வாசர் எம்பெருமான் கல்லவலத்தால் செந்தறுவகொண்டான் ; கல்லவலம் யது — பந்து கழல் முதலிய ஸ்தோபகரணங்களைப் பறித்துக்கொள்ளுதல், பலவகையால் வாக்துவாதங்கள் செய்தல் முதலியனையாம். அனை வித திருவாய்மொழியினை விசுவம். இங்ஙனே கல்லவலத்தால் கூடு கிதறுகொண்ட பெருமான், முன்னே மஹாபலசாலிகளைப் பென்றவனாகலால் அப்போதான கம்மை நிலவறுதல ஆயனாகுது பவரிடேர் என்றிருந்த ஆழ்வார்க்கு எம்பெருமான் தன்னு டைய விருத்த விபூதியாகத்தைக் காட்டிக்கொடுத்து இவையும் பாரீர் எனன், அகவனமே பார்த்து வாழ்த்தின * கலஞ்சக, மெளற திருவாய்மொழியை இவ்வல்லவாகள் வானவராயும் கொண்டாடப்பெறுவர்கள் என்றதாயிற்று. (ருங்)

குறவை முதலாம் கண்ணன் கோலச்செயல்கள் *
இரவுபக லென்னுமல் என்றும் * — பரவுமனம்
பெற்றேனென்றேகளித்துப் பேசும்பரவஞ்சுசந்தன் *
சொல்தேனில் நெஞ்சே / துவள்.

(ருச)

கண்ணன்	கண்ணபிரானுடைய	பரவு மனம் பெற்றேன்	அ நவலிக்கும்படியான
குறவை முதல் ஆம் கோலம் செயல்கள்	{ சாஸகரிடை முதலான ஆழ்விய செவடித்தல் கண்ண	என்றே களித்து பேசும்	{ நெஞ்சு படைத்தே னென்ற களித்தரு ளிச் செய்த
இரவு பகல் என்னுமல் என்னும்	{ இரவு பகல் என்னுந் து வானியின றங்கே கக காவுறறுதலம்	மாரஞ்சுள் தன் சொல்தேனில்	{ நம்மாழ்வாருடைய முழிஸ்திக் திரையிற் மது விசே
		நெஞ்சே துவள்	{ நமனமே ! கீ சடுபட்டி ரு

*** கண்ணபிரான் செவடித்தருளின சாஸகரிடை முதலான திரையிச்செவடிக்கவனரிடே ஆவேமா ராற்ற விபாகமம் எப்போதும் சம்பாதி ஆலம்நறியே ஆறுபாசிக சும்படியான நெஞ்சு பெற் றேனோ என்று மிகக் களிப்புடின் * குறவையாய்ச்சியா பகைம பேசின ஆழ்வாருடைய முழிஸ்திக் திரையிற் கமக்குப் பாமரீபாகமம் என்றதாயிற்று. (ருச)

துவளறகீர் மால்திறத்துத் தோன்னலத்தால் * நாளும்
துவளறதன் கீலமெல்லாம் சொன்னான் * — துவளறவே

முன்னமனுபவத்தில் அழகியின்றி மாறன், அதில்
மன்னமுபவப்பால் கெடமாஸ்.

(100)

முன்னம்	தீழ்த்திருவாய் மொழி		
அறுபவத்தின்	எம்பெருவானை	தவன் அறு சீர் மால்	குற்றமற்ற கல்வாண
தூய அற	4. ஊடம் சூதகதிகத் திவ	திறத்த	குணங்களை உடைய
முதல் திரை மாறன்	ஒரு குணமையின் திகதே	தொல் நலத்தால்	எம்பெருமான மரித்த
	பரிசுரை பாச அவனா		யதநில
	மிகக் கட்டு மடத்திருவத	மாறும் தவன் அறு	இயற்கையான பத்திய
	ஆழ்வார		நல்ல
அதில் மறு முடி உலா	அவ்வனுபவத்தில் பொரு		நிதம் நிதவந்தமா
பல கந்த யால	கதி கிறப்பிவற்ற	தன் சிலர் எல்லா	விருக்கின்ற
	ஆனந்தத்தால் உண்டான	தொன்னுள்	
	வியாழமொழித்தினுள்		தம்படி களை செய்வார
			அருளிக் செய்வார்.

*** தூயவரின மாபவரி மாடக திருவாய் மொழியானது ஆழ்வார் தம் முதலாய் படிக்கின்ற தாழை தெரிவித்து என்னு னுடைய நுழிச்செய்தபடியே இங்குமருளிக்கொடுக்காரா. "மாறன் தன் சேவியல் லா ம செவனவன்" என்கிறார். தீவையுணர்ச்சி மிக மிளந்திகே ஸமஸ்த கல்காண குணங்களுள் எம்பெருமான் மரித்த துறிய பத்திபடியாகக் கமக்குண்டான படிக்கின்றவெல்லாம் இத்திருவாய் மொழியில் ஆழ்வார் அருளிக்கொடுத்தார். அகமருத் தாரணமென்னவென்னவிய, கிழை தாறுவாய் மொழியில் விளக்கத் துடையதே என்றதொழிற்று.

(101)

மாஸ்டனே தான் கலந்து வாழப்பெறுமையால் *

சாலமென்று தன்னுடைமை தானடையக் - கோலியே *

தானிகழவேண்டாமல் தன்னிலிடல் சொலமாறன் *

ஊனமருசீர் நெஞ்சே யுண்.

(102)

மாஸ்டனே	பாய் புதுவதேனும்		
தான் கலந்து வாழ	தாய் கூடி வாழப் பெறு	தன்னிலிடல் சொல	அவை தன்னடையே
பெருமையால்	மையானே	மாறன்	முற்றோல்த தவமக்
சால் மருந்து	தீகவும் தளர்ந்து		கட்டவா விடாது
			சொற்படிவை அரு
தன் உண்டமை தான்	தருமையே ஆத மாறிய		ளிக் செய்த ஆழ்வா
அடைய	யன்களை பெயலலாம்	ஊனம் அறு சீர்	ருடைய
			குற்றமற்ற திருக்கை
கோலி தான் இங்கு	மலையாயதது பூங்கமாத		யாண குணங்களை
வேண்டாமல்	விட வேண்டாமல்	நெஞ்சே உண்	மாறமே நீ அனுபவிப்பா
			பாய்.

*** ஆழ்வார் தான் சம்பெறுவதேனும் கூடி வாழப்பெறுமையால் திகவும் தனாகசி யடைந்து ஆறுமையெல்லாம் தமைய விடல் ஆகனத படியாய் * மாறுகுணவாய் காத திருவாய் மொழியில் அருளிக் கொடுத்தார் என்றதொழிற்று. கிழை தாறுவாய் தில் * வறுமருமையெல்லாம் என்ன கிற திருவாய் மொழியில் காட்டினார் இத்திருவாய் மொழிக்கு மாசிட நுழிச் செவ்வதற்காக * தீவாணியே தானிகழ வேண்டாமல் என்கிறார் சொல்தான் அகத்திருவாய் மொழியில் ஆத மாறியையாகக் களவாடவருவதால் ஆழ்வார் கைவிட்டார்; இத்திருவாய் மொழியில் அருளான மனநிகழ்ச்சி அருவ தன்னடையே விடப்பெறுகின்ற மடல வாசி வென்க.

(103)

உண்ணுஞ்சோறுதி பொருழன்றி மெம்பெருமான் *
கண்ணுன்னன்றே நீர்மங்கிக் கண்ணினினதன் * மண்ணுலகில்
மண்ணுதிருக்கோனூரில் மாயனபால் போம்மாறன் *
பொண்ணடியே நத்தமக்குப் பொன்: (௫௭)

உண்ணும் சோறு ஆதி ஒரு மூன்றாம்	{ உண்ணும் சோறு முத லான தாசக போஷக போக்யமாகள் மூன் றம்	மண் உலகில் மண்ணு	{ திரவிலுலகில் திர்பெற் றிருக்கிற திருக்கோனூரில் உள்ள கலகதமர நிதிபெருமா லரிடம் செல்லப் புறப் பட்ட	
எம்பெருமான் கண்ணன் என்றே		மாயன் பால் போச		{ ஆழ்வாருடைய அழகிய திருவடிகளை நமசித்தும் தனமாகும்.
கண் இணைகள் நீர் மலகி		மாறன் பொன் அடியே கம் தமக்கு பொன்		

* * * “வாஸுந்தேவஸ் ஸர்வம்” எனது படியே சோறு நீர் வெற்றிலைகளாகிற தாசக
போஷக போக்யங்களெல்லாம் கண்ணனென பெருமானே வென்றிற் அதுவலகாயம் நிரம்பப்பெற்
றிருந்து கண்ணனைக் கொண்டு நிரூபணியான ஆழ்வரா * உண்ணுஞ்சோறு திருவாய் மொழி
யில் திருக்கோனூராக்ஞ்ச செல்லப்பறப்பட்டார். அவருடைய திருவடிகளை கமக்குத் தஞ்சம்.
(௫௮)

பொண்ணுலகு மிடெல்லாம் புள்ளினங்கட்கே வழங்கி *
என்னிடரை மலுககிப்பம்பென்— * மன்னுதிரு
நாமுதல் தாது கல்கிலிமம்மாறனையே *
நீலகிர் போய்லணங்கும் நீர். (௫௯)

பொன் உலகு பூமி எல் லாம்	{ கிதய விநுதி ஸீலாவிபூதி யாகிய எல்லாவற்றை பூம.	மன்னு திரு காடி முதல்	{ கிதயவைருண்டம் முத லான இடங்களில் (பகிதகித) தாசக விருப்பிப் போகவிட டருவின
புள் இணைகட்கே வழங்கி		தாது கல்கி வீடும்	
என் இடரை மாலைக்கு இயலவும் என		மாறியையே நீடு உலகிர் நீர் பேரய வணங்கும்	

* * * உபபு விநுதிவைபும வழங்குவதாத வாக்களித்துப் புள்ளினங்களை விளிக்து “திரு
நாட்டிலே அந்தர்யாமி நவததினே என்கேபுரவது எம்பெருமானை மண்ணுதிருதது நீங்கள்
எனது பிரிவாறநுமைமைய அகலுக்கு அறிவிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிப் * பொன்னுலகாளி
சோபதிகத்தில் தாது கிட்ட ஆழ்வாருடைய அனைவரும் வணங்க வேணும்பென்றே சாயிற்று. (௫௯)

நீராகிக் கேட்டவர்கள் நெஞ்சறிய * மாவுக்கும்
ஒரார்விகம்பி லிருப்பரிது — * ஆராத
காதலுடன் கூப்பிட்ட காரிமாறன சொல்லை *
ஒதிடவேயுப்பு மூலகு. (௬௦)

கேட்டவர்கள்	(தமமுண்டைய ஆரத்த நாதத்தனாகக்) கேட்ட வர்கள்	திருப்ப ஆரிதா	எழுத்தருளியி நத்தன் ஆவரதயமாம்படி உரக்கவும்
சீர ஆரி தெஞ்சு அநில	சீராய்க் கண்ணாந்து கொஞ்ச சீதல வாரி நபடி ஆம்	ஆராத எாதலுடன் கூட்டி	பரிபூரண ஆனாமேயுரு ஆகவேக் கூலியனாழ்த்த மமமாழ்வாருண்டை அருளரிச செபவே
மாறம்கும்	வெர்வேசவதா ருதம	காரி மாறன்	நினை வனவிலே
எர் ஆர் லீசம்பிய	செய்வக மிருகத பரம பதத்தினே	செகஸ்கே நுயல்சே உன்கு உய்யம	உலகம் உறுநீவிக்கும்.

*** கேட்டவர்கள் தெஞ்சுருளிக் கணையம்படியாகவும் எம்பெருமானாகுங்கூட ந திருநாட்டில்
தரித்திருக்க முடியாதபடியாகவும் பெருமிடறுசெய்து * சீராய நின்றுப் பதிகத்திற் கூப்பிட
படைத்த தூதரவருண்டை திம்பலபடுகதினா. அத்திகரிககில உலகம் உறுநீவித்ததாகும். (ருக)

உலகத்யய மால்நின்ற உயர்வேங்கடத்தே *

அலாமகளை முன்னிட்டு அவன்தன்—மலரடியே *

வன்சரணுய்ச் கோந்த மகிழ்மாறன் தாளிணையே *

உன்சரணுய் நெஞ்சமே உள்.

(கூய)

மால	வரவேசவரன்	வன் சரண ஆய	திண்ணய உபரமமாகப்
உலகு உய்ய விளந	வனக் கோவண்களும் உஜ் ஜீவிக்கும்படியாக கின்ற	கோந்த	பத்தின்
உயர் வேங்கடத்தே	உயர்ந்த திருவேங்கடே	மகிழ் மாறன்	வருளார்பாணதான் மம மாழ்வாருண்டை
அவரீ மக்கள் மூன் எரிட்டு	பெரிய பிராட்டியாவைப் புருஷகாசமாக மூன் எரிட்டுக் கொண்டு	தான் இணையே கொஞ்சியே	உயர்ப்பாதவகையே, ஓ ணமே!
அவன் தன் மலர் அடியே	அப்பெருமானுண்டை திருவடி ததாமரை கையே	உன் சரண ஆய உள்	உனக்குப் பகலாக பாதிபத்தி பண்ணு.

*** “காணமும் னாணமும் வேடுமுடை வேங்கடம்” என்கிறபடியே இன்னாரிணையா சொன்
கிற வானியின்றிங்கே ஸகஸப் பிராணிகளும் உறுநீவிகுதும்படியாகத் திருமணியிசே பெருந்தருளி
விருத்திவந்த திருவேங்கட முடைபாணுண்டை திருவடிக்கிணப் பிராட்டி புருஷகாசமாகப் பத்தின்
படியை * உலகமுண்ட திருவாய் மொழியிலருளிச் செய்த நடமாழ்வாருண்டை திருவடிகளே
மமக்குத் தஞ்சமென்றாயிற்று. (கூடு)

உண்ணிலாவைவருடனிருத்தி இவ்வுலகில் *

எண்ணிலாமாயன் எனையலிய—எண்ணுகின்றான் *

என்று நினைந்தோலமிட்ட இன்பகழ்சோமாறனென *

குன்றிலிடுமே பவக்கங்குலி.

(கூக)

என் இலக மாயன்	எண்ணிறந்த ஆசாரிய குணசேவகடி தனக்கி டிண்டபுருஷ எம்பெரு மான்	என் ஓடுகிறான் என்று நினைந்து	திருவள்ளம்பற்றிலிட்ட சென்செண்ணி
இ உலகில்	இவ்வுலகத்தில்	துவம் இட்ட தூன் புகழ் சேர்	முண்டையிட்ட மலமாயசுவாமியான்
உன் நிவாடி இவருடன் இருக்கி	உளவே வந்ததின்கிற புருஷேசத்தியங்களை இற பணக்கருடன்	மாறன் என்	ஆடுவார என்று அறவன் நத்தவாரி
கணை கைய	திருக்கை செயது என்னை தயிலவின்	பவம் கைதுக் குன்றி விடும	மமபாசமாகற னாணதத் திரி குழிசுமேயம்.

*** ஆழ்வாரரை இந்நினைவிலே வைத்தது அம்மதாரிசுதநதநாக. இந்நிலத்திலிருந்ருமன் வும் இந்நிரியங்கனோடே இருக்கவேண்டியது ன்ஹதும். ஆகவே னாமபெருமான ஆழ்வாரராரும் இந் நிரியங்கனோடே வைக்கவேண்டியதாபிற்று. அதுகண்ட வாழ்வார் “இந்நிரியங்கனானை வப படிபபட்டவர்கனோடும் பட்டாபாடு பறித்தமவனவயல்லைநா. இப்படிபபட்ட இந்நிரியங்கனோடே கம்மை வைத்திருபயது கலிகைககாகலே போதும்” என்னென்னரி அப்பெருமானே நோக்கி நுவென்று முறையிட்டார் * உண்ணிலாவிய கொணனுந் திருவாய்மொழியில். அப்படிபபட்ட ஆழ்வார் திருநாமத்தை உச்சரித, நவனவிலேயே கம்முண்டய எம்மவரபந்தம் தொகிடும். (கக)

* கங்குல்பகவரதி கைகிஞ்சி மோகமுற *

அங்கதனைக் கண்டோ ராங்கரைப் பார்த்து—* இங்கிவளபால்

என்செய நீ ராண்டனுகின்ற தென்னுநிலே சேர்மாறன் *

அஞ்சொலுற நெஞ்சுவெள்ளையாம்.

(கஉ)

ஊருல் பகல்	இரவிலும் பகலிலும்		
அரகி கைகிருகி	ஆழ்வுமை அதிகப்பட்டு	இவரு இளன் பால்	} ‘இதனைவய சிலைமயில் இவன் திறந்த நீர் செயய பினைத்திருப பது என்ன?’ என்ற கேட்கவேண்டுமபடி யான அங்கதையை உடைந்த ஆழ்வாரு டைய
மோகம் உற	{ (ஆழ்வார்) மோஹ மடைத்திட,	என் செய நீர் என் னுகின்றது என்னும் கிலே னோ மாறன்	
அருகு அதனை நன டோர்	{ அருத நிலைமையைப் பார்த்த திருத்தாயார்	அம சொல் உற	} ஸ்ரீஸுருத்தியை வதுவை திக்க ஹருதயம் பரிசுத்த யாகுத்.
அரவகரை பார்த்து	ஸ்ரீரளக நாற்றை நோக்கி	நெஞ்ச வெள்ளை ஆம்	

*** கீழ்த்திருவாய் மொழியாகிட * உண்ணிலாவிய பகிதகதினுண்டான தளர்ச்சியானது மிகவும் அதிகரித்து உணாதகியழிந்து முற்ச்சிக்குமபடிபான விலைமை நெர்ந்தவனவிலே, “கோயில் திருவாசலிலே முறையிட்டே கேள்வியாக்கி” என்ற ஆசார்ய ஸ்ரீநாதய ஸ்ரீஸுருத்திப் படியே பரானுதச காயகியைத் திருநாமயார் கோயில். திருவாசலிலே யிடமுண்டத்து, ‘பெரிய பெருமானே! இப்பெண்ணின்னை திறந்து நீர் செயய பினைத்திருப்பது டுசது? இப்படி இவனாக? கைகிடுண்ட தருமமோ?’ என்று கேட்கிறபடியாய்க் சென்றது * கங்குலம் பகலும்பதிகம்

அரதி—உட சொல். ஆற்றுமை.

(கஉ)

வெள்ளிய நாமங்கேட்டு விட்டகன்றபின்மோகம் *

தெள்ளியமால் தென்றிருப்பேர் சென்றுபுக—* உள்மனங்கே

பற்றினின்றதன்னை பகரும்சடகோபற்கு *

அற்றவர்கள் தாமாழியார்.

(கஉ)

வெள்ளிய நாமம் கேட்டு	{ போக்யமான பகவான நாமங்களை உதால் சொல்லக் கேட தனது	உள்ளம் அழகே பற்றி கின்ற தன்மை பகரும்.	} தமது திருவள்ளம் அங் கிடத்திலேயே பிர வணமானபடியை அருகிச் செத்த ஆழ்வார பகலிலே அற்றது நீரகதவர்கள் [அந்நாமாஹசேஷ ஷதர்கள்]
மோகம் விட்டு அகன்ற பின்	{ முாச்சை தெனிகத பின்பு	சட கோபற்கு	
தெனவிய மால்	{ வாலஜுருணை ஸர்வேச் ஸாறுடைய (கிரு) பதிகளுள் ஒன்றான)	அற்றவர்கள் தாம்	} அம்மீர ஹருதயாதார வர்.
தென் திருப்போ சென்றுபுக	{ தென் திருச்சபையில் போய்க் பிரவேசிச்ச	ஆழியார்	

* * * சீதத்தி நுவாய் மொழியாகிய * கருத்தும் பகலில் திருத்தாயார் வாக்கிலே தோன் றிய சிவ கிருநாமமென்றே கேட்கப்பெற்ற வயாலிலே ஈழர்க்குள் திரங்கொழிய, உணர்த்தி பெற்ற ஆழ்வார தென்கிருப்பேரெனில் என்னும் திருப்பதியிலே சென்று சேரவேண்டுமென்கிற ஆணை உவரையிடமுனிவர் * வென்றைச் சுரிகைகு திருநாய நிரந்தியிலென்க.

இப்பசட்டின் இரண்டாமடியில் "தென திருப்பேர்" என்றே உலகமெங்கும் பாடம் வழங்கி வருகின்றது. சேரநாட்டிற் திருப்பதிகளுள் ஒன்றான அப்பக்குடத்தான் ஸ்ரீமணி திகிலே தென திருப்பேரென்று வியங்குறாம. அந்தத் திருப்பதி இங்கு விஷயமன்று. பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஒன்றான தென திருப்பேரெனவே இங்கு விவசரிக்கும். ஆகவே 'தென் பேரை' என்று பாடமிருந்திருக்கலா மென்பர் பெரியோர். பேரை என்பது திருநாமமென்றென் றும், 'பேரெயில்' என்பதே திருநாமமென்று விவாக்கியவர்களினால் தென்கணபடியால் ஏக தேசசுரதிறணமாகத் தென்கிருப்பேர் என்றிருக்கத் தகுதியுண்டு. (கூட)

ஆழிவண்ணன் தன் விசயமானவை முற்றங்காட்டி *
வாழிதனுலென்று மகிழ்ந்து நிற்க —* ஊழிவையை
தன்னையின்று போல் கண்டு தானுரைத்த மாறன்சொல் *
பன்னுலவே நல்லது கற்பார். (கூச)

ஆழி வண்ணன்	தன் விசயம் ஆணவை முற்றம் காட்டி	இதனால் வண்ணனார் எம் பெருமான் தன்னுடைய விஷய பரம்பரைகளை முழுந் தும் காட்டி	இன்று போல் கண்டு	இன்று நடத்தவையே போல் பாசுநாற்கிரித்தது
இதனால் வாழ் என்று	மகிழ்ந்து நிற்க	ஊழிவையை தன்னை	தான் உரைத்த மாறன் சொல் பன்னுலவே	தாம் அதுபலித்ததற்குப் போக்கு விடாகப் பாசு மருவிச் செய்த ஆழ்வானுடைய ஸ்ரீவைத்திகளை அதுபலிப்பவரானே நல்ல தூதர்களைக் கற்பவ் ராவர்.

* * * எம்பெருமான் ஆழ்வாரை ஒருவாறு தரிப்பிக்க வேண்டிய தன்னுடைய அபதரங்க ளாகிய முடிவுகளைத்தல், எடல்கண்டதல், நிலமிடத்தல், சிரமம் காத்தல், பாரதம் கை செய்தல் முதலிய சரித்திரங்களைக் காட்டிக்கொடுத்து * ஆழ்வார்! இவற்றைப் பேசியதுபலித்து வாழக் கடவீர் * எனறருளிச் செய்து, ஆழ்வாரும் அவற்றைப்பெல்லாம் தற்காலத்தின்போலக் காண்டு களித்துப் பேசியதுபலித்தார் * ஆழியெழுவென்னும் பதிகத்தில்.

'நல்லது கற்பார் மாறன்சொல் பன்னுலவர்' எனது அக்வாசித்து, நல்ல ஸ்ரீவைத்திகளைக் கறக விருப்பமுடையவர்கள் ஆழ்வார ஸ்ரீவைத்தியைக் கறியர்கள் என்று முகாசுக்கலாம். (கூச)

கற்றோர் கருதும் விசயங்களுக்கெல்லாம் *
பற்றும் லிபவகுணப் பண்டுகளை—* உற்றுணர்ந்து

மண்ணிலுள்ளோர் தம்மிறுவை வாய்க்துறைத்த மாறன்சொல் *
பண்ணிலினிதான தமிழ்ப் பா.

(கூடு)

கற்றோர் கருதும்	கற்றவர்க்களால் தியானிக செய்படுகிற	மண்ணில் உ. ன்ளோர் தம் இழுவை	இம்மண் ஐயுடைத்தவர் தன் பகவத நுபலத்தை யிழக்கும்மோனாய்
விசயங்களுக்கு வல்லாம் பற்று ஆம்	கெற்றிச் சரிதைகளுஞ் கெல்லாம ஆலம்பரை மாயிருக்கிற	வாய்ந்து உரைத்த மாறன் சொல்	பொருத்தமாக எடுத்த ரைத்த ஆழ்வாறு அருளிச்சொல் வாய்ந்து
விபலருணம் பண்புகள் உற்று உணர்ந்த	விபலவாயதாச குணவால் பாலகங்கை ஆராயத்தறிந்து,	பண்ணில் இனிது ஆம் தமிழ் பா	பண்ணிசையால் பரம் பேசும்பொருள் தராவிய வேதம்.

*** இழந்திருவாய்மொழியாகிய * ஆழிமேழமெனும் பகிசுத்தில் அருள்கூறித்த விஜய
பரம்பரைக்கு அடியான விபலவாயதாச குண வாயபாலகங்கை அதுவாகித்து * படுக்கைக்கீழே
தனை கிடக்கக் கால்கிங்கைச் சுவாரஸைப்போலே இப்படிப்பட்ட மறாநிதியுண்டாயிருக்க இய்
வுடைத்தவர்கள் இதையழித்து அனாதைப்படுவதே! என்று வாயபாலகங்கையுக்கு மொறுத்து
உரைத்த பகிசு * கற்பாரிராடிசைனை யென்பது.

இழந்திருவாய்மொழியின் மிகமனப்பாசுரத்தில் * வெறுத்தரும்பத்தும் மேலிக் கற்பார்க்
கே * என்றதில் நோக்காக " விசயங்களுக்கெல்லாம் " என்றருளிச் செய்தபடி. விசயங்க
ளென்றது விஜயபாதசங்குகளின் தபடி.

(கூடு)

பாமருவவேதம் பகர்மால்குணங்களுடன் *
ஆமருவேண்டப்பாடாமவற்றை—* தாமனத்தால்
மண்ணிலுள்ளைக் காண நன்குருகிக் கூப்பிட்ட *
அண்ணலேண்ணுரைமுயர்.

(கூடு)

பா மருவு வேதம் பகர்	சந்தவன் பொருந்திய வேதவகனால் பேசுப் படுகிற	தாமனத்தால் மண்ணி அவனை காண	மாமனத்தால் கரமால் அதுபவித்து அப்பெருமாளைக் கண் னாகக் காணவெண்ணடி
மால் குணங்களுடன் ஆம் அமரு கே உணடப் பாடு ஆம் அவற்றை	வாய்கேள்வரதுண்டை திருக்குணங்களுரை கண் அழிகெண் பெருமேனமை மென ஆகியவைகளை	கனகு உருகி கூப்பிட்ட அண்ணலை ண்ணுர் கைமுயர்	நன்கு உணர் முருகி நிலைந்து நயவிட்ட ஆழ்வாயர் அடிபவியா தவர்கள் அறிவிக்கணவாயர்.

*** இழந்திருவாய்மொழியாகிய * கற்பாரில் அதுவாகிக்கப்பட்ட குணங்களைக் காட்டு கட அப்
பெருமானது வடிவமற்றும் பொருமெண்ணமும் ஆழ்வாருடைய திருவள்ளத்திற்கு விஷயமாக,
அவற்றிருநிகழை அப்பெருமாளைக் காணுமேல் காணவெடுத்து மென வாயபாலக கிராந்து கூப்பிட்ட
பெருவாய்மொழியாம் * பாமருவவேதமென்பது. அவ்வணம் கூப்பிட்ட ஆழ்வாரை ஆசாயி
ராதவர்கள் அறிவிக்கணவாய் கேசரையாவர் என்றதாயிற்று.

வேண்டப்பாடாமது வாயாதிகதவம் * பாமருவவேதமும் பாடத்த * பாமருவவேதமும் பாடாம
த * இப்பாடிகளால் வாயாதிகதவமும், தாமனத்தால் காணவெண்ணுமே * தாமரைக் கணவாயோ * இத்
வாயாதிகளால் அமரும் அடிக.

(கூடு)

ஏழையர்களுக்கேஞ்சை யிளகுவிக்கும்மாலுது *
 குழவந்துதோன்றித் துயர்வினாகக *—ஆழமனம்
 தன்னுடனையவவழைத்த தானுரைத்த மாறன்பால் *
 மன்னுமவர் நீவினேபோம்மாபீந்து, (கௌ)

ஏழையர்கள் கொஞ்சை	அபலைகளினுடையமனம்	ஆழமனம்	தன்னுடனே	நாடுபட்ட மனத்துடனே
இளகுவிக்கும்	உருக்க வல்ல தான	தான் உவரத்த	மாதன்	அந்த வடிவழை
மால் அழகு	எம்பெருமானை அழகு	பாப		அருளிச்செய்த ஆழ்வார்
குழ வந்து தோன்றி	சாற்புறமும் வந்த காட்	மன்னுமவர்		விஷயத்திலே
துயர் வினாக	சி கந்து	நீ வினே		பெருந்திருப்பவாகனி
	வருத்ததை தயுண்டாகக்	மாந்தர போம்		நுடைய
				பாவகாசனவாழ்
				உருவழித்து போம்.

*** சித்திருவாய்மொழியாகிய * பாமரு முகாலிலை * வந்தெழுத்துமாதறியேன் மல்கு
 நீலச் சுடந்தழைப்ப * எனனும் பாசரத்திலை ப்ரஸாதாவிக்கப்பட்ட விலகிணமான வடிவழை
 னது இருவுள்ளதிலே வந்திருந்து அதனாகிய இடையருமல் பாவித்த பாவநாப்பகர்ஷத்தா
 லே அவவழை ப்ரதயசுதனமாய்த் தோன்றித் தனித்தனியும், பிரளயம் ஒரு முகஞ் செயது
 கலிய, தாம் நவியு படடுச் சொல்லுகிறபடியை உருவெளிப்பாட்டாலே கோவுபடுகிறவொரு
 பிரபு, பாசரமாக அருளிச் செய்ததாம் * ஏழையராகிப் பதினம். (கௌ)

மாயாமல்தன்னைவைத்த வைத்திரியாலே *
 தீயாலித்திரமரச் சேர்பொருளோ—டோயாமல் *
 வாய்ந்துநிற்கும்மாயன் வளமுரைத்த மாறனாகாம் *
 ஏய்ந்துரைத்து வாழ்நாளேன்று. (கௌ)

தனனை மாயாமல்வைத்த	ஆதிகாராகிய தமமை	ஏயாமல்	அவரதமம்
வைத்திரியாலே	அழியாதபடி இக்கிலை	வாய்ந்து கிற்கும் மாயன்	பொருத்தி கித்திர எம்
	நினைவைத்த	வாய்ந்து	பெருமானுடைய
	விசித்திர தன்மையி	வாய்ந்து	விஷய விஸ்தாரத்தை
	னம்.	வாய்ந்து	அருளிச்செய்த
தீ ஆம் விசித்திரம	நீ முதலான பஞ்சபூதம்	வாய்ந்து	ஆழ்வாசை
ளோ பொருளோடு	களும் (ஒன்றின் காரி	வாய்ந்து	தாம் அறுபிற துதித்து
	யம் ஒன்றுக்கென்காத	வாய்ந்து	வாய்ந்து என்னை
	படி பெருவோலு ஒரு	வாய்ந்து	கோ?
	வாய்) சொந்திருக்கும்		
	பதாததவகெண்டே		

*** சித்திருவாய்மொழியாகிய * ஏழையராகியில் பட்ட நவியுக்கு ஆழ்வார் முடிசுதே
 போயிருக்க வேண்டும்; ஆயினும் முடிசுது போகாதபடி தமமை வைத்து நோக்கிக்கொண்டு
 பொருகிற ஆக்கிரியத்தைக் கண்டு தாம் விசித்திரப்பட்டு, 'ஆதாரி! இவ்வெதான் சொன்னோ
 நீ இப்படி விசமயப்படுகிறாய்? மறமும் கம்புடைய விசித்திரமானபடினை செயல்லாம் காணீர் *
 எனது எம்பெருமான தன்னுடைய ஆச்சரிய நிகழ்காரதில்வருகைத் தாடிக்க கொடுக்க, அதனைத்
 வருபவித்து விசித்திராகிரோரழ்வார் * மாயாமலானனை பெண்ணுந் திருவாய் மொழியில்.

இரண்டாமடியிலே 'ஆயாமல்' எனனும் பாடமுண்டு என்பது, அது வழங்குமதன்று. (கௌ)

என்றனைநீயின்குவைத்ததேனக்கென * மாலும்
 என்றனக்குமென்றமர்க்கு மின்பமதா—* நன்னுகலி

பாடவேணக் கைம்மாறிலாமை பகன்மாறன் *
பாடனைவாக்குஞ்ஞாமின்பம்.

(சுகக)

என் தனை நீ இனரு	{	(எம்பெருமானே)	{	இவ்வகாரத்திற்கு ஏற்ற
எவந்தது ஏது நரு		என் தனை நீ இனருவன		பிரதிபுபகாரம் தம்
மன	{	தில் வைத்திருப்பது	{	மிடத்தில் இவ்வாமை
மன		வதற்காக? என்று		எய் பிரதிபுபகாரம் தம்
மன	{	(ஆகவா) கேட்க	{	எய் பிரதிபுபகாரம் தம்
மன		எம்மடருமானே		எய் பிரதிபுபகாரம் தம்
மன	{	என் தனக்கும் என்னாயினர்	{	எய் பிரதிபுபகாரம் தம்
மன		பாக்கம் போகவாறாக		எய் பிரதிபுபகாரம் தம்
மன	{	தில் யயப் பிரபந்த மரு	{	எய் பிரதிபுபகாரம் தம்
மன		எனின் செய்வதற்காக		எய் பிரதிபுபகாரம் தம்
மன	{	(எனத்திருக்கிறேன்)	{	எய் பிரதிபுபகாரம் தம்
மன		என் தனும் வினப்பருக		எய் பிரதிபுபகாரம் தம்

*** பிரானே! எனக்கு நுதி யிலவாமலிருக்க எனனை இங்க கைம்மாறத்திலே நீ வைத்திருப்பது எதற்காக வென்று ஆழவார கேடய, 'கைம்மாறு கொண்டு கமன்கும் கம்முடையவர்களுமனுபவிக்கலாம்படி விலகாமைமன திருவாய்மொழியைப் பாடுவதற்குக் கொள்ளவே உபகாரம் இவ்ரு கைத்தேவையாகவாம்' என்று எம்பெருமானருளிக்கொடிய, வியாபாரகாராகி மற்றவர்களுக்கும் முதலாவதவர்களு முண்டாயி நுங்க, நீசனைன் கைப்பொன்றுமிலேனைக் கொண்டு இங்காரி உம் கொள்ளத் திருவுள்ளமபற்றின இம்மதேவையகாரத்திற்கு உபய விபுதிபுபகாரம் கைம்மாறு ஒன்றுமிலேனைப் பென்று தருமாறிப் பெனினது *எனனைக்கு மெனனை பென்றது திருவாய்மொழி.

(சுகக)

இன் கைவி டாடுவித்தோனை* இந்திரையோடு
கின்றற்று வாழ்த்துவாறன் வினாயில—* துண்பமறக்
கண்டபுமை செய்யக் கருதிபமாறன் கழலே *

(எய)

இன்பம் கவி பாடுவதில்	{	போகவாறாக திருவாய்	{	கைம்மாறும் பண்ண
தோனை		கொழியைத் தம்மைக்		கைம்மாறும் பண்ண
இரகிரையோடு	{	கொண்டு பாடுவதில்	{	கைம்மாறும் பண்ண
அனபுந்து வாழ்		எம்பெருமானே		கைம்மாறும் பண்ண
இரகிரையோடு	{	பிராட்டியோடு உட	{	கைம்மாறும் பண்ண
அனபுந்து வாழ்		மகிந்தது வாழ்விட னன்		கைம்மாறும் பண்ண
திருவாறனவினாயில்	{	திருவாறன் வினாயென	{	கைம்மாறும் பண்ண
திருவாறனவினாயில்		எனம் மகிந்தாடுத		கைம்மாறும் பண்ண
திருவாறனவினாயில்	{	திருப்பதியில்	{	கைம்மாறும் பண்ண
திருவாறனவினாயில்		திருப்பதியில்		கைம்மாறும் பண்ண
திருவாறனவினாயில்	{	திருப்பதியில்	{	கைம்மாறும் பண்ண
திருவாறனவினாயில்		திருப்பதியில்		கைம்மாறும் பண்ண

*** ஆழவார நாம பாடின திருவாய் மொழியைக் கேட்கைக்காரகப் பெரிய பிராட்டியாரது டனை பிரேரணைகாரக திருவாறன் வினாயிலே எம்பெருமான வந்தெழுந்தருளியிருந்தே படிப்பது அதுவருவதற்கு நாம் அங்கே கொண்டு அங்கேத்திலே கொண்டு கொழியைக் கேட்கித்து அடிமை செய்யப்பெறுவது என்பதே. பிரானே என்று மிகுந்திருப்பதற்கு உதும் * இன் பம் படிக்கவேண்டுகிற திருவாய்மொழி பென்றதாயிற்று.

(எடு)

தேவனுறைபதியில் சேரப்பெருமைமயால் *
மேவுபடியார்வனும் மெய்நிலையும்—* யாவையும்தா

ஹம்நிலையும் சங்கித தர்வதெளிந்த மாறண்டால் *
மாநிலத்தீர் நங்கல்மனம்.

(எக)

மா நிலத்தீர்	தூட்டுநில வலந்தீர் துள்ளலாகின	யாவையும் தான் ஆம் கிலையும்	ஸகலசெதநாசெதாய் தாதுதருபமான நில மையிலும்
தேவன் உரை பதிலில்	(சித்தெனென்ன) திவ்ய தெசுமுகிய கிருவா தர்வதிலையில	சங்கிதத்	அதிசயவை பன்னி தூண்டி உணையான
சேர பெருக வரால்	சேர்ந்தபாடி அடிமை செய்யப்ப இயற்றும் யாதே	அவை தெளிந்த	அந்த அதிசயவைகள் நீரத்த சேர்ச்சொன்ன தூண்டி குணங்களி லும் தெளிவு பெற்ற
மேலும் அடிவார வரன் ஆம் மெய் நிலையும்	(அமணத்து) ஆசரித பாச தருநியமாகிற நில மையிலும்	மாறன் பால் சங்கல் மனம்	ஆழ்வார் பக்கவிலேயே எமது மெய்து பெருந்தி யிருக்கின்றது.

*** இத்திருவாய் மொழியான * இன்பம் படைக்கவெனும் பதிகத்தில ம்நோய்முதற்
படியில் திருவாதன விளையிலே சென்று புனதும் திருவாய் மொழி கேட்கித்து அடிமை செய்யப்
பெறுகையாலே மிகவும் தளர்ந்து *எம்பெருமான் ஆசரித பாதத்திரை ஸரஸ் நிர்வாணன் என்
திருக்கிறாம்; இவையும நமமை, த நோதமிட மொய்யாகிறதோர், எனது ஆழ்வார் அவன் குணத்
திலும் ஸ்வரூபத்திலும் அதிசயவைகளை, அந்த அதிசயவையை எம்பெருமான் போகசிய
ருவ ஸ்வரூபி தரணபடியையே உதவ தார் * தேவியாராவார் என்னுத கிருவாய்மொழி. இத்கிரு
வாய் மொழியில் * உமருகநுதங்கவுருமம் * இறக்கதம் சீரே * என்கிற இரண்டு பாடல்களில்
* அதியொன்றுத சங்கிப்பன் விளையேன் * எனதருளிச் செயற்குப்பது தொண்ட ஆழ்வாருக்கு
சுண்ணாண்டாயிற்றென னுமிடம் அறிக.

* மலரடிப்போதுகளென்னென்க்க தெப்பொழுதயிருத்தி வணங்கப் பலரடியா முன்பரு
ளிய * எனது சிறுததிகுவாய் மொழியில் அதுவந்ததத உபகாரத்தை ஸபிருகி விஷயமாம்படி
பிரகாசிப்பிக்க, அதனை * தானனை பெனாக்க தகைத்தகைச சிறப்பதக்க பேருதவி * எனதது
உதகித்து பரிதரணமையால் ஒருவாது சங்கை தெளிந்தமையும் விளக்கிற்று. (எக)

நங்கருத்தை மனருக நாடினதும் மாலறிய *

இங்கிலர்நிலாசை யெமக் களதென - சங்கையினால் *

தன்னுயிரில் மற்றொருகை தானெழிந்த மாறன்தான் *

அங்கிலையை டாய்த்துரைத்தா னங்கு.

(எஉ)

கம் கருத்தை	கமது தருநிதத்தை	தன் உயிரில் மற்றில்	ஆதமாலும் ஆதமியங்க ளிலும்
சங்கருக நாடி கிற்கும்	உண்ணபடி ஆரம்பித்த பேருதவி		
மரன் அறிய	என்பெருமான் திருவள்ளத்தாலே,	களை தான் ஒழிந்த மாறன் தான்	விதப்பம் தொகைத் ஆழ்வார்
இங்கு இவற்றில் ஆண்	பொருத்த வஸ்துக்களில் யிருப்பும்	அந்நிலையை	அந்த தானமைய
என்றது உன் என் சுணங்குகூல்	எனக்கு இருக்கேயோ என்னுமிசைவையாலே	அங்கு ஆய்க்க உணர்த்தான்	அவனுணைம் ஆரம்பித்த அந்நிர்செய்தார்.

*** சேருகிருவாய் மொழியான * தேவியாராவாரில் அதிசயவைகளைப்பாக்கி நீரத்தவன்
மேயல்லது தமக்கு அபேகாதிதமான பாறபணமச ஸைதம் நெய்லிலையே; அகனும் ஆதமயாரு
ஒரு சுவையுண்டாயிற்று; *உமலரமுதலில் கமக்கு சுணையில்லையென்று நாடி என்னையிருக்கி

தேனும்; ஆளுனும் * உன்முதுவருள்வரிற் பிறைக்காழா ஸரிநற் தகிபு ம ஸரேகாபயன லுட கிருவுள்ள மறிந்ததாசு கூடக்கு எம்மாநருநி இருந்திதுபொது; இவர்க்குபாகில எப்பெருமான் உபேகத்தினைப் பாசுகுதியிராமி; உபேகத்தினைக் காண்கமையாசை கமந்து வர்மாரருசி இன்னமும் அறநிலிற் பென்று எப்பெரு மான் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கக்கூடும்; அங்ஙன் அங்ஙனின் திருவுள்ளம் பற்றி னுல ஆது பொய்யாக இருக்கமாட்டாது; காலையமுற்றிடாமல நமக்கு அம்மாநருசி உன்னத்தி னுன்னே உதற்கின்றதேசா என்னதேசா * என்றிருநு சக்கையாண்டாயிற்று அந்நாள் ஆர்வாநம் யங்கனரில் தாழ நலசுப நற்படிபடி ஆழ்வார் அடியாடதேசமுதிரை அருளிச்செய்த திருவாய்மொழி யாம் * நங்கள் வரிவரை பென்பது. * காணம்பல சென்றும காண்பதான உங்களைக் கெடுகாரிடை யிலையே * பாசுகுதியினைப் பாசுகுதியே நற்ற வன்பாசுகுகன் நூற்றவிடம் * இத்யாகி பாசு சங்குன் காண்க.

என் சங்குதியினால்—எனவிற சங்குதியினாலென்றபடி.

(எஉ)

அங்கமாபேண வவநடுவேவாழ் திருமாற்கு *

இங்கோப்பரிவரினையென்றஞ்சு—* எங்.கும்

பரிவருளரென்னப் பயந்தீரந்தமாறன் *

வரிகழல்தாள்சேர்ந்தவரிவாழ்வார்.

(எங)

அங்கு	அந்த நித்யவிழையிலே	எங்கும ப ரி வ ர் உளா	எங்விடத்திலும் பரிவுள்
அமர்	நிதய ஸ இரதநாம முந்த	என்ன	எவ்வளவு இருக்கின்
பேண	ராகனம்		ருந்தெனது எம்பெ
	கண்களாசாஸன் ம் புண்	பயம தீர்து மாறன்	ருமாங்குடற(அதனது)
	ளிக் கொண்டுருக		அச்சம் தீரப் பெற்ற
அவர் நடுவே வாழ் திரு	அந்த நிதய முத் த ர் க	வரி எழன் தாள	ஆழ்வாருடைய
மாற்கு	கோடே யாதுகின்ற		வரினையுடைய வீரக்கழ
	ஸாயேச்சுலாறுகரு	சேர்ந்தவர்	லோடு உடிகள் திரு
இருகு	இக்கிலத்திலே	வாழ்வார்	வழங்கின்
தர் பரிவர் இலை என்று	பரிந்து காப்படுவார் ஒரு		அடைந்தவர்கள்
அஞர்	வருமியுளையெய்வது		உதவுவதென்ப பெறுவர்
	தாம் உயப்படி		கள்.

*** இத்திருவாய்மொழியான * நங்கள் வரிவரினரில் * தர் கோல ரீஷ நன்னினடுங் குன்றம் வருவதென்பபாசு * என்று ஆழ்வாருகித்த அயருமைய திக்ப மங்கன விசுரது னவல சுண்ணயத்திலே திருவுள்ளம் சென்று * இப்படிப்பட்ட சென்றதர்ப ஸௌதமார்பங்களுங்குக் கொள்ளலமான இக்கழவுடனே பரபொருளநந்தரபசரான தேவர்களின் வாரியம் செய்கக்கூடா, பிரதிகுலர்வாதக்கிற இந்த நிலத்திலே தனிமைய வகவ்வதரித்து ஸஞ்சரிக்கின்றருகின. பரிவர் தருவருமில்லையே! என்ன தீங்கு நேரிடுமோ!, என்று ஆழ்வார் வாரிநெரித்து பலப்படி, அதற்கு எம்பெருமான் "ஆழவீர்! கமகுப் பரிணைக்கு முழுசுதுக்களுக் முக்குந்த நிக்பரும உணவி; ஒரு துறையிலிலை" என்ற நுனிச் செயல், ஆழ்வார் அச்சம் தீர்ந்தாராயிற்று * அங்குமிவரும் பதிகத்தில். இத்திருவாய்மொழியில் * கலகவழிவல நலதவமுனிவர் கலகவழிவோ துளக்க மிலலாவானவசெல்லாம தொழுவாரமுன் * என்ற பாசுகுதியினால் ஆழ்வாருடைய அச்சம் தீர்ந்த கை அறியத்தக்கது.

(எங)

வாராமலச்சமினி மால்தன் வலியினையும் *

காரா பரிவருடன் கோத்தியையும்—* பாருமெனத்

தானுகுந்த மாறன் தான் கார்டெஞ்சே சாராயேல் *

மாணிடவரைச் சார்ந்து மாயி

(எச)

இனி அச்சம் வாராமல்	இனி மேலும் (ஆழவார்க் கு) அச்சம் மறுவல்லி பாதிபதவாள்	பாரும் வன் தான் உகந்த	காட்டிக் கொடுக்க, (அது கண்டு) உகந்தரு லின்
மாய்	வாவேல்வாள்	மாறன் தான்	சூழ்வாசுது திருவருகளை
தன் வலியினையும்	தன் துணைய பராக்ரமம் கொட்டும்	கெட்டுச் சார	கெஞ்சுமே! அடைக்கிடு, அகலும் அடைபு மாட் டாய்க்கில்
செய்து பரிசுருடன் செய்தினைவழி	மேன்மைய பொருள்திய அன்போடு தீர்வர் சொந்திருக்கிறபடியைய யும்	சாராய் வும் மாறிடவரை சாரது மாய்	வமலாரிகளோடே கூடி வருகுமழிந்ததுபோ.

* * * இது * அங்குமிங்கும் பதிகத்தில் ஆழ்வார்க்குண்டான அச்சத்தை எமலிபருமான
குருவாய் நீர்தறிஞ்சக் கிளப்பேதவும், இன்னமும் இலாகு கம் பக்கம் பரிசின் கனத்தகாலே
அச்சம் மறுவல்லி உகந்தமென்றெண்ணி, விசுக்கலர்க்குக் கணிகித்த விவாண்னாபடி அரணுடை
த்தான திருச் செஞ்ஞவாயிரிலே மதுராக்ஷி மானவாரண மூவாயிரம் வேதியர்கள் பரிந்து
கொத்து, அவர்களுடன் தான் கொள்ளு வாழ்கிறபடியையும் தனக்கு அஸாதாரணமாகவுள்ள
வீரய பராக்ரமம் துணைபெற்றுவினையும் காட்டிக்கொடுக்க, அந்நால் அச்சம் கெட்டு அவன் மடி
யழகிலே செஞ்சை கையத்து அறுபாடுக்கு உகந்தாநென்கதைத் தெரிவிப்பதாம் * வார்த்தையுந்
வித் திருவாய்மொழி.

இவ்வளவு யதபகிதக ஆழவார்க்குண்டைய திருவாய்க்கிளச் செய்ததலதான் உத்தீவனம், இலகை
யெல் வமலாரிகளோடே செந்து பாதுகாப் போக வேண்டியது தரணன்னுரையிற்று. (எரு.)

மாயன்ஷடிவழங்கத் தானுத வல்லிடர்

யாட் * அதறவிஞ்சியுதலற்றம் * துயபுகுத்

உற்றசடகோபனை நாமொன்றிற்றும் போதுபகல் *

அற்றபொழுதான தெல்லிடம்.

(எரு)

மாயன்	வாவேல்வாறுடைய	துய புகுத் உறம்	பரிசுதத் தோத்திவாய்த்
வடிவு அழகை	தெய்வமல்லவ் விக்ரஹ	சடகோபனை	ஆழ்வாரை
காணுத	ஸௌந்தரவந்தை	சாம் ஒன்றி ரிற்கும்	நாம கிட்டி கின்று அதுப
வக் விடவாயது	சேவலிக்கம் பெருஞ்ஞமயா	போது	விக்குத காவம்
அத விஞ்சி	ஹண்டான	பகல்	எதுகோ அத்தான்
அழுது அலற்றம்	விக்க வகுத் தமானது	அற்ற பொழுதானது	பகலாகும்;
	மிகவும் அதிகரிக்க (அதனால்)	வல்லி ஆம்	அவ்வயுடைய விச்சே
	தவறதியுதவாரண		திதத காலமானது
			கணசாதரியாகும்.

* * * இப்படி உதறமரண அதுபகல் மானாதுபவமாதகிரமாய் பாற்றவஸம் சீலகையோக்ய
மல்லவையோலே மிகவும் கோவப்பட்டு காட்டுதநிகதுவினாது போலே ஊலவும் பரிசுதித்து, அவ
ன்னு வடிவழகைப் பலபடியாக வருணித்துக்கொண்டு பொருந்தப்பீடாகக் கூப்பிடுகிற திருவாய்
மொழி * மாயக்கூத்தராய் மனா கென்பது. (எரு.)

எல்லி டகல்கடந்த விதேவிடாய் தீருகைக்கு *

மெல்லவந்து தான்கலக்க வேணுமென—* நல்லவர்கள்

மன்னுகடித்தானத்தே மாலிருக்கமாறன் கண்டு *

இங்கிலையைச் சேர்ந்துவிடுகிறது.

(கரு)

எல்லி பசல் நட்சத்	இருவரும் பகலும் துயர்தே வளர்ந்த	செவ்வயர்க்கு மனது	நற்புகழ் வேதியர்க்காரினை
இந்த விடாய் திருநகரு	இதழ்விருவாய்க்கொழி வளர்ந்தான் வருந்தும் திரைத்திறந்த	கடி உதரணத்தே யால் இருக்க	பெற்று வாழ்ந்தே திருக்கடி தானத்திலே
மெல்ல வந்து தான் கலக்கவேண்டாம் என	பைய வந்த (வெபெரு மாள்) தான் வந்த வே உத்தக வேண்ட மென் னெண்ணி	மாதல் கண்டு இருக்க நூல்கூறைய சொன்னான்.	அந்த வந்தே வந்தவன் எழுந்தருளியிருக்க அவையிருப்பை ஆற்றார் வேலிநது கிண்பெறும் நூது இருந்த செவ்வியை அருளிச்செய்தார்.

* * * இதே அகவசதமாக நிகழ்ந்த தம்முண்டை பெருவிடாய் நெறிப்படி தம்மோடே
மந்து ஸம்ச்சேஷித்த விரும்பி அடுத்தணிததாகத் திருக்கடி நான மென்னும் மகிஷாசுர திருப
பதியிலே வந்திருந்து தம்பக்கவிலே மிகவும் ஆவல் கொண்டிருக்கிற அடியை அடிவன் காட்டிக்
கொடுத்த, அந்தை அது வந்திருந்து ஆற்றார் தம் நற்குடிபுரத்திற் படிக்காத தெரிவிப்பதாம் * எல்
வியுள்ளவையும் படிக்க.

(எங்)

இருந்தவன் தான் வந்து இவகிவரெண்ணமெல்லாம் *
திருந்த விவரத்திற்குத் தே செய்து —* பொருத்தக்
கலந்திரியனுயிருக்கக் கண்டிடக்கோயர் *
கலந்தநெறி கட்டுரைத்தார் கண்டு.

(எங்)

இருந்தவன் தான்	திருக்கடித்தான் எதி வந்தது வாய்க்க வந்தே	பெற்றந்த கலந்த இளியன் ஆய இருக்க கண்ட	ஒரு நீராய்க் கலந்த இளியமையோடேயிருக்க கும்படிக்கை வேலிந்த ஆழவாரி
இருந்தவன்	இவவிடத்தேற வந்த திருவாய்மொழியைப் மிகுந்த கம் நூறும் முற்றுகிழை	சுட்கோயர் கலந்த கொறி கண்டு	அவன் தம்மோடு வந்த வேலிந்த யுத்தை திருவாள்ததாலே கண்டு
இவர் தம் திறத்தே செய்து	இவரிடத்தே அருள் செய்து	சுட்டுரைத்தார்	அருளிச் செய்தார்

* * * திருக்கடித்தான் கண்டிருப்பைக் கீழ்த்திருவாய் மொழியான * கலையிற் காலையில்
காட்டிக் கொடுத்த எம்பிபருவான ஆழ்வாரிருட்டிடத்தனவும் மென்ன வந்து தன்னை முற்றாட்
டாக அதுபவிக்கும் படியாக்கி வைத்து ஒரு நீராகக் கலந்து அதனாலே தான் இவியை பெற்
றானிருக்கிறபடியைக் கண்ட ஆழ்வார அவன் கட்டிடனை வந்து கலந்தபடியைப் பேசினார
விற்து * இருத்தும் வியந்து பக்கததில்.

(எங்)

கண்ணிறைய வந்து கலந்த மாலிக்கலவி *
திண்ணியாவேண்டு மனச் சிந்தித்து —* தண்ணிதேனும்
ஆருயிரினெற்றமது காட்ட ஆய்ந்துரைத்தான் *
காரிமநன் தனக்குத்து.

(எங்)

கண் நிறைய வந்த கலந்த மால்	கண்ணிறைய வந்த வெபெருமான்	ஆர் உயிரின	அருமையான ஆதமவி னுடைய
இவ்வலி கண் நிறை ஆ வேண்டாம் என கிந்தித்த	இந்தக் கலையினது சாசுவதாயிருக்க வேண்டுகெண் தெண்ணி	ஏற்றம் அது காட்ட	விற்தினைத் தாட்டிக் கொடுத்த
தன்னைது என்னும்	கிழை நிறைய தென்பதாம் ஆழ்வார் பேசின	காரி மரபன் ஆய்ந்து தன் கருத்து உரைத் தான்	ஆழ்வார் ஆராய்ந்து தமது திருவுள்ளத்தை அருளிச் செய்தார்.

* * * * இருதனும் விவரமுண்ணிற் கிழத்தி நவாப டெர்மினேஸ் பேருவணையோடே யுறப் பிடுகிற வளவில் ஆற்றார் * கிழிமிய னுடைய கிழிநாபுள் * என்று தம்முடைய இறுமைமைய ஆற னுக்குத் தூரம்; ஆகலால் இவர் வைசியா நுல ந்தாணப்பண்புரி ஆகல்கூறு நெனதெண்ணினசாமபெரு வான் இந்நி னுடையோடு இனையுறாது செலவு வேண்டு நெனது கருதி, * ஆற்றாரி | மிகவுயர்ந்து தரண ஆக்மல னாதுண்ட நீர் தண்ணிதரக் கிழிப்பது நகுதியனது; இதன் ஏறறுத்தனக் காணீர் * என்று ஆவியுண்டாநப வைசியாணய துணைக் காட்டி கருகா நகல், இனி னாகையா நுலந்தானம் பண்ணி ஆக்லமாட்டாணமாடுகிற தமது திருவுள்ள மனை வெவரியிட்டாரசுழுவார் * கண்கள் சிவந்து பதி கத்திலை. “கெருநுறம் மருளும் மாய்க்கிறோமே” என்ற பாகரத்தின் நோக்காக “காரிமாநன தன கருதது ஆடந்துணா தநான்” என்றது. (எ.டி)

கருமால் திரத்திலோரு கண்களைப்பாம் மாறன் *
 நுருமாகலையுணர்ப்பால்—* தீர்மான
 அந்நியருக்காகா துணைநகையோரு முயிர் *
 அந்நிலையோரு கெடிதா.

(எ.க)

கருமால் திரத்தின்	புதிதிலுண்டான பகவான் விபுலத்தின்	தீர்மான ஆக உயிர் அன்னியருக்கு ஆகாது	வாதிபான் ஆதனா அகய சேஷப் படாமல்
ஒரு கண்களை ஆம் மாறன்	ஒரு கண்களையின தனையணைய யடைந்த ஆய்வார்	அவன் தனக்கே ஆரும அந்நிலையை	அப்பெருமானுக்கே * உரிததாம் கிலை ஊழைய
ஒரு மா கலனி உணர்ப்பால்	ஒரு கிலைகண்களையி கேஷ சகலகண்களை (தீதோழி கேசகாரி) அருளிச் செய்ததனால்	கெடிதா ஆ ஒரும	தீர்க்கமான ஆய்மினா

* * * ஆற்றார் தம்முடைய அருகடா ஹத்வததைத் தோழி பாகரத்தாலே வெரு சமத காரமான அருளிச் செய்த பதிகம் * கருமானிக்கமலை பெண்பது. பரங்குச நாயகி விவாஹ யோக்யமான பருவம் வாய்த்தவாளாக இருந்ததனால் அயுதாக்கு விவாஹம நடத்த வேண்டுமென்று மரநா பிரதாந்தர எண்ணி ஸவயமவசனத்தாழம பண்ணின வளவிலே * அனறிப்பின் மறநெரு வர்க்கு என்னைப் பேசலொட்டேன மாறிருரு சேரலை டெம்மாயற்கல்லால் * மாணிட வர்க்கெவன் பேசக்கூடியல் வாறிலேன * என்றும்படியான தன்மை வாய்க்கிருக்கிற தலைபி அந்த விவாஹ ஸன்னுஹத்தை தயர்க்க வேண்டி ஏற்றுமே தனக்கு எமபெருமாரோடே விவாஹமாய்கிட்ட கெண்பனைய தன வாக்காலே சொல்லிக்கொள்ள இயலாதானகாலே தோழி ஊஹமாகச் சொல் லுகிற பாகரத்தாலே [எற்களவே கலனி நடந்துமிட்டார் பேரலிருக்கிறதே] என்று தெரிவிக்கும் முகத்தாலே] அந்நாயர்ஹத்வம் வெவரியிட்டபடி.

இப்பாட்டினுற்றடியில் “இந்நிலையை” என்கிற பாடம் தவறு; “அந்நிலையை” என்பதே கன்கு பொருளுடைய. ஆ என்பது சுற்றுச் சேரத்தலால். (எ.க)

கெடுமாலழகுதனில் நீள்குணத்தில் * ௧௦
 பருமானியுடைய பத்தாக்கு—* அடிமைதனில்
 எல்லேநிலைமதானுக் வேண்ணினுனமாறன் * அது
 கொல்லிலிலமான நிலை கொண்டு.

(டி.டி)

கெடுமால் அழகு தனில்	பாடுமையுடைய வடிவமுடைய	நீள்குணத்தில் சுடுபடும	ருண விசேஷத்திலும் சுடுபடுமபடியான
------------------------	--------------------------	---------------------------	-------------------------------------

மர நிலை உடைபு	சிறிதநீ தவ்வையுடைபு		
பத்தர்க்கு அடிமை	பாசவதர்க்குருக்கு	அது கொல்கை	அந்த பாசவத செஷத்
தூரில்	அடிமைப்படும திபுத	நிலம் தூய நிலை	வமே ஸ்கதருமே
	நிலை	கொண்டு	விலகியெனவளவம்
எல்லோ நிலம் தான்	சரமாவதி தூயயம்		பழியாந உததயபுரு
ஆக மாறன் எவ்வன்	தமகசெயுள்ளதென்று		கூர்ந்த வென்று
முன்	ஆழ்வார அதுபவனா		கொண்டு.
	யங்கொண்டா; (எத		
	ருகிலெய்வென்றில்)		

* * * சீர்த்திருவாய் மொழியாயிடு * அருமாணிகக மலையில் ஆத்மாவுக்குச் சொன்ன பக ம, நம்பியார்த்து தவமரானது மிலை நிறபது பாசவத செஷதவபர்பகதமாணுவ என்னுமிடமதை பது ஸந்திநது "அவனுடைய செஷதர்க்கு சிலாதிசுரில் தோற்று அடிமைபுக்கிருக்கும் பாசவதர் களுக்கு செஷதமாயிருக்குமிருப்பே எனக்கு, புருஷார், தம்" எனறறுதியிட்டி அந்தப் பரமார்த் தத்தை * செஷதமாயிருக்கும் பெணும் பதிகத்திலே ஆழ்வாரருளிக் செய்தாடுவன்கை.

* கொல்கை நிலம் — இவற்று மேலான கொரு நிலமிக்கையென்னலாம்படி சரமாவதியான நில மென்க.

* இரண்டாமடியில் "பத்தர்க" எனறே பாடம் வழங்குவருகின்றது. "பத்தர்க்கு" எனறு புருசோகஸ்கவிற்பெரும்பாதுகா காண்கிற பாடம் மிக அழகியது. அதுவே கொள்ளத்தக் கது. (அடி)

கொண்டபெண்டிர் தாம்முதலாக் கூறுமுற்றார் கன்மத்தால் *

அன்றடினவரென்றே யவனாவிட்டு—* தோண்டருடன்

சேர்க்கும் திருமலைச் சேருமென்றான் * ஆர்க்குமிதம்

பார்க்கும் புகழ்மறன் பன்னடு.

(அக)

ஆர்க்கும் இதம் பார்க்கும்	அந்நவர்க்கும் வரிசமே	அவரை விட்டு	அந்த ஆபாஸபந்தக்களை
புகழ் மாறன்	சிறிதகிற உதவகி		விட்டி
	புரன் கம்மரழ்வா		
பன்னடு	முன்பு		
கொண்ட பெண்டிர் தாம்	மனைவி முதலவாசச் சொல	தொண்டருடன்	சேர்க
முதலா உதும்	லபபுகிற பாதுவாக்க	கும் திருமலை	சமனம் பாசவத கொவது
உற்றார்	மெனலாம்		யிலே சேர்க்க வல்லவ
			ளுன ஸரமெச்சகனை
சன்மதிதால் அசன்மது	கர்ப்போபாதிவாரி	சேரும் என்னுன்	சேருக்தொ சொன்று உப
வர் எனறே	மெருக்குமவாணா		தேசத்தா.
	தனை செயந்து		
	கொண்டு		

* * * தன்னைய் பற்றினாசர பாசவதர்க்கு திருமலையுளிரே செஷதது சகலிதருளவல்ல வார் ஸேசவசனே ஸாஸவியபந்துவாமாவாள் ; அல்லாதாசடந்தியும் ஓன் பாதியுபந்துக்கள் ; ஆனதென்பு ஓன் பாதிக பந்துக்களை விட்டு நிறுபாதின ஸாஸவிய பந்துவாமா ஸர்வேசவாமாணுக்கு அடிமை செய்பது உத்தியியபந்தகொன்றும், அந்நவர்க்கும் ஹிஸகவிபரண ஆற்றவா உபதேசிதருளின பதிகம் * கொண்ட பெண்டிர் கொண்டதாம். (அக)

யன்னையுறவான பரணைய் புளிய்குடிக்கே

கண்டு * எனக்கெல்லாவறவின் காரியமும் —* தன்னறநீ

செய்தருளென்றே யிரக்த சீமாறன் தாளிணையே *

உய்துணையென் னுள்ளமேயேயர்.

(அடி)

பண்ணை உருகு முன் பாசனே	அகரநிலைத் தமரான் வயம் பந்ததனைத் தட்டையுருண் பந்தபுருகனை	தனது ஆற நீ செய் தருன் வந்து	தட்டிவ்வாமல் தீ செய் தருன் கேட்குமே
புனிங்குழிகே அன்ன எனக்கு	தருப்புளிக்குழியிலே செவித்து	இரந்த சொ மாறன்	பிரார்த்தித்த ஆழ்வாருடைய
எல்லா உயிரின் காரிய மூலம்	அடியெழுந்த வளவின் தமரான் உயி துண்டையுமே காரியம் உயிர்	தான் துணையே உய் தனை என்று உள்ளமே தூர்	உய் பாதங்களே நமக்கு உஜ்ஜீவ கோபய நெனது கெருகே + நினை.

* * * நி நுபாதித பந்துவான ஸர்வோச்வரணேத் திருப் புனிங்குழியிலே செவித்து 'எனக்கு
ஸகலவித பந்துக்குந் தமம் நீ செய்கருவாவேனுமே' எனது ஆழ்வரா பிரார்த்தித்த படிபையகைய
வதாம் * பண்ணை நரவாசலே படுகம். * சேரநிலைய திறநதுன் தாமரைச் சவனகளால் கோக்
காய * நினைபாதபங்கயமே தலைகவையியாய் * என்றிப்படி பாசனத்தோறும் ஒவ்வொரு வகையின
பிரார்த்தனை யிருப்பது காண்க. துண்டு அற—தனையின் திகழே, அல்லது, காலதாமதமின்றி.
(மடி)

ஓரா நீ வேண்டினனை யள்ளதெல்லாம் செய்கின்றேன் *
நாராயணனன்றோ காணென்று — * பேருறவைக்
கூட்ட வவன் சிலத்தில் கால்தாழ்த்த மாறனருள் *
மாட்டிலிடுப் பம்மனத்து மை.
(மடி)

நீர் ஓரா வேண்டினனை உளளது மல்லாம்	'ஆழ்வார்' நீர் ஆராய்ந்து அபேசந் தனை வெல்லுகின்ற பும	பொ உறவை காட்ட அவன் சிலத்தில் கால் தாழ்த்த மாறன் அருள் நம் மன தது மை மாட்டி நிடுமே	தனது சிறந்த உறவை பும் களைபடுத்தின வளவிலே தப்பெருமானது சில குணத்திலே ஆழ்க்காமப்பட்ட ஆழ்வாருடைய திருவரு ளானது நமது கொஞ்சிலுள்ள அறிஞரன் கிருண மாணச் செய்துவிடுமே.
செய்கின்றேன்	என் தலைக்கட டித் தரு கின்றேன்;		
நான் நாராயணன் அன்றோ என்று	என் ஸாவ சத்தனன் நாராயணனன்றோ * என்று (மமபெரு மான்)		

* * * சீழ்நீருவாய் மொழிபாசிய * பண்ணை நாளில் எண்க்கெல்லாவதனின் காரியமும்
செய்கருவாவேனுமென்று இரந்த ஆழ்வரரை நோக்கி 'ஆழ்வார்! நீ பிரார்த்திக்க வேண்டுமோ?
கானே 'பிரார்த்தித்துச் செய்ய வேண்டுகமடியன்றோ எனக்குண்டான நாராயணன்வாப்பயன்
மாண உயிரை நெறிப்ப இரூட்டக. ஆன் சின்ப காணே உம்முடைய ஸர்வரேபகந்தவகையுமே
நிறைவேற்றிக் கொடுக்கின்றேன்' எனது எம்பெருமானருளிக் செய்ய, நன் பெருமை பாசனே
என் சிறுமை பாராதே திட்டியருளிக் செய்வதே! இதொரு சிலகுணமிருக்கும்படியென்றி
என்று அக துண்டை சில குணத்திலே யீடு ப்றிப் பேசினது * ஓராயிரமாய் படுகம்.

ஓரா—செய்வாவென்னும் வாய்பாட்டிதழ்த்தகாலவிரையெச்சம்.
(மடி)

மையர்களை மாமார்பில் மன்னும் திருமாவை *
கையாழிசங்குடனே காணவெண்ணி — * மெய்யான
காதலுடன் கூப்பிட்டேக் கண்டுகந்த மாறன்பேர் *
ஓதவய்யுமே யின்னுயிர்.
(மடி)

ஹம் ஆர் கண்ண மர்	ஹம் ஆர் கண்ண மர்	மெல் ஆன் காத்தலுடன்	மெல் ஆன் காத்தலுடன்	உண்ணையான அபி
		கப்பிட்டு	கப்பிட்டு	நீடுசை துதிப்பிட
மாயில் மன்னுயர்	திருமாப்பிலே கிதய	எண்டு உகந்த மாறன்	எண்டு உகந்த மாறன்	கடியவழைத்து
	வாறம் பண்ணிப்	பேர் குத	பேர் குத	அவ்வாதே வேலித்து
திருமாவில்	பெற்ற			உகாணம் துரித்த ஆழ்
	எ மெருமாலை			வாருடைய திரதாமர்
ஹம் ஆழி உருடிலே	திருவாய் கிணர்ந்த திரு	இன் உயிர் உயரும்	இன் உயிர் உயரும்	கவே
கண்ணண்ணி	காழி திருச் சந்த			நிலிசுண்ணா ஆதர
	கருடிலே வேலிக்கு			வந்து உலுதினிகும்.
	விரும்பி			

* * * திருமார் கிலே பிராட்டி திகழ நின்ற திருமாவில், திருவாயி திருக்கம் முதலுடனே
ஸெலிக்க ஆணைப்பட்டு ஆழ்வார் கூட்டி, ஸுணிகிலே தோன்றிச் சிறுக்கலுக்கு உதவினார்
பொலே எம்மே நாமார் மாகனமலர்த் தோற்றித் தன் குணங்களை யுறுப்பிப்பிசு, அந்நித யறுப
வித்து உகந்தவழையாக கூறுவதாம் * ஹம்யார் கருங்கண்ணிப் பதிகம்.

மா—புதுமறா கத்திவிட்டு உட சொல்.

(அச)

இன்னுயிர்மால் தோற்றினதிங்கென்னெஞ்சிலென்று * கண்ணால்
அன்றவனைக் காணவேண்ணியாண்பெண்ணாய்—* பின்னையவன்
முன்ன நினைவிட்டவற்றால் தான்தளாந்த மாறனருள் *
உன்னுமவர்களுள் ஒருகும்.

(அரு)

இன் உயிர் மால்	‘எனக்குத் தாராணன்	இன் பெண் ஆப	இன் தன்மைகுலைத்து
	எமபெருமான்		பெண் தன்மை
இங்கு தோற்றினது	இப்பொன் ஸேவை		யண்டாத்து
	காறுத்ததானது	பின்னை அவன் தன்னை	மேலும் அப்பெருமானே
என் மெருகில என்னு	எனது கெஞ்சிலே யுளறி	நினைப்பதுகுன்ற	நினைப்பதுகுன்ற
	பரத்பகலமாச கிள்	மேகம் முதலியவத்	மேகம் முதலியவத்
	‘கெஞ்சு என்னு	முன்	முன்
	(கருந்தி,	தான் தளாந்த	தன்செய்யுடாகத்
அன்று அவனை கண்	அப்பொன் அப்பெருமர்	மாறன் அருள்	ஆழ்வாருடைய கரு
றுத் காண காணணி	னைக் கண்ணாருக் கண்		பையை
	உறுப்பிக்க விரும்பி	உன்னுமவர்க்கு	அறுமவாதி யவர்களுக்கு
		உண்ணம் உருகும்.	கெஞ்சு குழையும்.

* * * சீத்ததிருவாய் மொழியாயிது * ஹம்யார் கருங்கண்ணிசில் உண்டான அறுபவும்
மாகனாறுபவமாணையாலே அவனை பாதுகா கரணங்களாலே அறுபதிகம் விரும்பி அப்பொதே
அந்த விரும்பம் கிடைசெயற்ப் பெருமைமயசிலே ஒரு பிராட்டி தமையை பெய்தி ஸ்மாரக பதார்த
தன்களாலே [பசுவிஸுமுதலானவனா ஹம் மேகமுதலானவனா ஹம்] ஆழ்வார் தளாந்த படியைக் கூறு
வதாம் * இன்னுயிர்க் கெனதும் பதிகம்.

(அரு)

உருதுயலென்னெஞ்ச முன்செய்களெண்ணி *
பெருதுமால் வேட்கையெண்ப்பேசி—* மருவகின்ற
இன்னுப். டனவன்சீ ரேயந்துரைத்தமாறன் சொல் *
என்னுச்சொல்லா திருப்ப தேங்கு.

(அச)

உன் செயல்வன் என்னி	{ (மெபெருமானே) உனது சீர்திருநிலை	அவன் சீர் உய்த்து உரைத்த	{ அப்பெருமானது பாண விக்ர குணத்தையுடைய பொருத்தமான எதிர்த்துரைத்த
என் கொஞ்சம் உருகும்	{ என்ன உன்னை உருகா நின்றது		
மேட்டை பெருகும் என பேசி	{ (அதற்கு மேலே) ஆனதும் அதிலிருந்து வாரா நன்றது என்று கூறி (நீதி மெபெருமானுடைய தல்களாலே போய் பட்டி) அதுவந்தது	மாறன் சொல்	{ ஆதவானுடைய துணை
மருவியின்ற இயற்கை	{ தல்களாலே போய் பட்டி) அதுவந்தது	என்னை	{ என்ன நாவன்றது
	{ கண்ட அந்த அகலா தததுடனே	சொல்லாது இருப்பது	{ அதுவந்ததுவாய் இருப்பது எவ்விதத்தில்?

* * * இவற்றினாலையுமொழியாகிய * இன்னுமீதச் செவ்வில், மெபெருமானுடைய தல்களாலே நின்றது செய்தே * இத்தனும் விடத்தென்றது இருவரையுமொழியாகிய தலை நெடுமையால் கண்ட அகலா தததுடனே தல்களாலே போய் பட்டி * அதுவந்ததுவாய் இருப்பது எவ்விதத்தில்?

இருவரையுமொழியாகிய "உருகுவது கருங்கம்" என்று பச்சையமுதற்குள்ளும், இவரு, மெபெருமானுடைய மெபெருமானுக்குச்சொ "உருகுவது என்னெருங்கம்" என்றே சுதந்திரமாகும்

(அக)

எங்குதலுக்கடி. மாலேயிந்த வடிவழகென்று *
அங்குதலு பற்றுகா வங்குதலுபாள்—* எங்குமுள்ள
பள்ளினத்தையுடைய தல்களாலே போய் பட்டி *
உள்ளினத்தையுடைய தல்களாலே போய் பட்டி.

(அக)

என் காதுக்கு அடி	{ என்ன அகலா தததுடனே	என்னும் உன்னை புன	{ எவ்விதத்தினுள்ள புன
மால் எய்தி வடிவழ	{ மெபெருமானிடமிருந்து வந்தது	இவ்வழகை	{ வங்குதலுபாள்
அங்கு எனது	{ என்ன அகலா தததுடனே	அதுவந்தது	{ அதுவந்தது
அங்கு அது அகலா	{ அதுவந்தது	மாறன் தான்	{ அதுவந்தது
அங்கு அதுவந்தது	{ அதுவந்தது	அதுவந்தது	{ அதுவந்தது

* * * கண்டபொருள் தல்களாலே போய் பட்டி * இவ்வழகை * எங்குதலுபாள் *
கண்டபொருள் தல்களாலே போய் பட்டி * இவ்வழகை * எங்குதலுபாள் *
கண்டபொருள் தல்களாலே போய் பட்டி * இவ்வழகை * எங்குதலுபாள் *

(அக)

அங்குதலுபாள் தல்களாலே போய் பட்டி *
மறித்தலுபாள் தல்களாலே போய் பட்டி *
செய்யத்தலுபாள் தல்களாலே போய் பட்டி *
செய்யத்தலுபாள் தல்களாலே போய் பட்டி *

(அக)

இடர் அதுக்கும் எனது	நயது தயதனனோப் பொருளுகைய னொன்று மிகாண்டு	மையவிலிற்று	அறிவுதவக்கத்தினால்
அவன் பால் ஆங்கு விட்ட தூதர்	அப்பெருமானின் குறித்து அனுப்பப் பிட்ட தூதர்	செய்யவு ஆற்றியால்	செய்யப் பிணையத்து இன்ன தென்றறி யாமல்
மறித்து வர பற்று யன்ததால்	மீண்டு மருக. னாம் ஆறியிருக்கமாட்டான் திருவுளா ததாவே	மாற்றி	ஆற்றுவார்
அற பதறி	மிகவும் வினோதம்	செய்ய திரு நாவாயில்	வினாவுளவான் திருநா வாய் உதிரைய மேருகி
		செய்யவு வினோதனா	வினோத குண முயலுறா.

*** திருத்தருவாய் மொழியாகிய * எங்காணவில விடப்பட்ட தூதர் அதற்குரியபடதி எம்
பெருநாணுதது சால்வணசைய யறிந்திதே மீண்டு மருகுகற்கு முன்ன ஆற்றுவார் மிகவும் பதறிக்
திருநாவாயிலே செல்ல நினைந்த படினாபத கூறுவதாம் * அங்கும் வினோவாயின பதிகம். சுற்றா
வில 'செய்யவுதறியாமல்' என்கிற பாடம் மதுகத தகவது; தனோத தெவால், செய்வு என்றனும்
செய்யவுதற்தே பொருள்படும்; 'வினாவுகையான் செய்வால்' எனற உபதேச சத்தின மலைப்
பிரயோகமுதல் காண்க. (அ.அ.)

மல்லடிமை செய்பும் நாள் மால்தன்னிசுக்கேட்க * அவன்
சொல்லுமளவும் பற்றுத்தொன்னலத்தால் — * செல்கின்ற
ஆற்றும்மேபேசி அமைந்த மாறனகுள் *
மாற்றுகப் போகுமென்றமால். (அ.க.)

மல் அடிமை செய்பும் நாள்	பரிபூரணமான கணக்கி லும் செய்வும். பெறுந் காலம் வலிபாடுதா வென்ற	தொல் சலத்தால்	இயற்கையான பக்ஷி நூல்
மால் தன்னிசுக்கேட்க	எம்பெருமானை நோக்கிக் கேட்க	செல்கின்ற ஆற்றும்மை பேசி அமைந்த மாறன்	தமக்கு கிழங்கினத ஆற நுமைமைய மடுத்த க. தி அமைப்பை யவியுத ஆறவர் நுண்ட
அவன் சொல்லும் அளவும் பற்று	அப்பெருமான் துறுதி விடிக் சொல்லுமள வும் ஆறியிருக்கமாட் டான்	அருள் மாறது ஆச என்றான் மால் போகும்	கருணைய மருகதக எனது அருளுளம் தொடும்.

*** திருத்தருவாய் மொழியாகிய * அதுக்கும் வினாயில * அடிபெண்ணு கூப் பெறு நாள்
எனல கொலோ * தூர் நாளறியேனே * நாளோ லறியேன் * கணனூர்க்காரிகன்ற திகடுகன்று
கொல்கண்டே * என்றிப்படி பலகால் பேசின ஆற்றுவார் கிதய கைகாரியம் செய்யப்பெறும் நாள்
எனறதக தென்று எம்பெருமானைக் கேட்க, அவன் அதுவியிட்டுச் சொல்லுமளவும் பொதுத்
திருக்கமாட்டான்மபினுதே தமக்கு கிழங்கினத ஆற்றும்மையைப் பேசின பதிகம் * மல்லினை
கமழ் என்பதாம். (அ.க.)

மாலுமதுவாஞ்சை முற்றும் மன்னுமுடம்பின்முடிவில் *
சாலவண்ணிச் செய்வனெனத் தானுக்கு — * மேலவனைச்
சீரார் கணபுரத்தே செருமெனும் சீமாறன் *
தாரானே நந்தமக்குத் தாள. (அ.உ.)

மால்	எம்பெருமான்	சால வண்ணி செய்வான் என்	மீளவும் பொருத்தமாகத் தலைகடக்க தருதி நோன்' என்றருளி செய்யு,
மது வாரூர்சு முற்றும்	(அ.உ.வி) மதுமுண்ட அப்பெரிதவகனெல் வாரூர்முற்றம்	தான் உகந்து மேல அவனை	தாம் மன்னிக்குத் 'அப் பதம் பருகினை
மன்னும் மதுமயின் முடிவில்	இந்த சீரத்தின் முடி விலே		

சீர் ஆர வணபுரத்தே சேரும் ளறும்	தீருக்கண்ணப்பாத்திதி சென்று ஆசார்யபுக சோன் வன் தருவரிச செய்த கம்மபூசுவர்	நித்தியாபூச தான் தாராஜே	சமங்கு தான் திருவடி சேனை பாஸாதித்தருமரட்ட பாசோ?
-----------------------------------	--	----------------------------	--

சீர்வாழ்வு

* * * * * நாளோ ஸந்தியோண * என்ற ஆதவாரண நேரத்தி ள் அப்பெருமான் 'ஆதவாரண! உமக்கு இதை நேதிராவணாநத்திதில் உடனடம் பரமபதத்திலே கொண்டு போய் அடிமை கொள்ளக் கூட வோம்' என்று நாவரிட்டுக்கொடுத்தது. அந்தநாளே திருவயன்ன்மலக்கு அப்பெருமானை திருக் கண்ணப்பாத்திதில் சென்று கோருகுகொண்டு பரோபநீதகம் பண்ணின பதிகம் * மால வண்ணி யெனபதாம். * மரணமானால் வனாகுக்கக் கொடுக்குமபிரான் * எனதறிவ் கொக்கு (கூய)

தாளண்டத்தோர் தங்கட்குத் தானே வழித்துணியாம் *

தாளமேகத்தைக் கத்யாகதி —* மீளுதலாம்

வதமிலாலின்னாலகிலேக வேண்டினும் மாறனென் *

கேதமுள்ளதேர்லாம். இகும்.

(கூக)

தான் அடைந்தோர் தங்கட்கு தானே வழித்துணை ஆம் காணமேகத்தை சதி ஆர்வி மீளுதல் ஆம் வதம் இலா	தன் திருவடிகளைப் பற்றினவர்வழித்து தானே மாரகபதையா இன்ற காணமேகப பெருமாரை வழிக்கு சங்குருக்க கொண்டு மீடவியாதிம குத்த விவசந்த	விண் உலகில் வக வண்ணம் மாறன் னன் கேதம உணந்து ஏல் லாம் கெடும்	பரமபதத்தில் இருந்தருள் வண்ணன் ஆதவார னன்று சொன்ன மாத்மித திவே தூக்கென்று பேர்பெத் றவை பெல்லாம் ஒழித்தபொம்.
---	---	---	--

* * * * * மார்க்கப்பந்து கைதயம் மோதறந்தேர் மடுவிலும் * என்பது ஆசார்ய த்ருதய பூரிளாகத்தி. இதே * மரணமானால் வனாகுந்தல கொடுக்கும் பிரான் * என்றபடியே 'நேதிராவ ணாநத்திலே போய்' என்று எம்பெருமான் நாவரிட்டுக் கொடுக்கவாலே தோக வொருப்பட்ட டார் ஆழ்வார்; அவாக்குத் திருமோகூடக் காண மேகப்பெருமான் வழித்துணைபாடி அமைந்தார்; இவ்விதயம் * தான் தாமரைத் திருவாய் மொழியிலே அருளிச் செய்வப்பட்டது. (கூக)

கெடுமிடர் ஸைகுந்தத்தைக் கிட்டிளுப்போல *

தடமுடையனந்தபுரந்தன்னில்—* படவரலில்

கண்ணில் மாற்காட்செய்யக காதலித்தான் மாறன் * உயர்

விண்ணிலுள்ளோர் வியப்பவே.

(கூஉ)

மாறன் உயர் கண்ணில் உள்ளோர் வியப்ப கெடும் இடர் ஸைகுந் தத்தை கிட்டிளுப் போல	மாமாழ்வார் உயர்ந்த பரமபதத்தி லுள்ள நித்தியபூசுரி கள் ஆச்சரியப்படும் படி திகவிறந்தான் பூரிவை ருண்டத்தை புண்டாத் அடிமை செய்யப்பெறுந் போல	தடம் உடை அன்றாத புரம் தன்னில் படம் அரலில் னன் அயில் மாத்து ஆள் செய்ய காதலித்தான்	தடகவணைபுண்டய திருவணநதபுரத்திலே படமுடைய சேஷன் மீது பள்ளி கொண்ட ருளும் திருமாலுக்கு அடிமை செய்ய விரும்பினோ.
--	---	---	---

*** பாம்புதந்திலை போனது அங்குச் செயல்படாது ஸ்வசரிபுகளைக் கிருமனாகப் புரத் திலை சேஷராயியான பூரிடத்தொடர்பு பெருமான திருவடிகளிலே நாளும் தமருமாகச் சென்று செய்யு விருத்திப்படிபையைக் கெடுவிடராய வெல்லா மென்ற திருவாய் மொழிநிலநுரிச் செய்தாரென்க.

(கஉ)

வேயமருதோளிந்திரைகோள் மேவுகின்றதேரத்தை *
தானமருவாத்தனமையினால் * தன்னையின்னம்—பூரியிலே
வைகருமெனச் சங்கித்து மால்தெளிவிக்கத்தெளிந்த *
தக்கபுகழ்மாற நென்கள்கொள்வு.

(கஉ)

வேய மருதோள் இத்திரை கோள்	மூலகில போன்ற தோளகளை புடைபு ளான பிராடபுகரு மயலபுருஷ மமபெரு மான	தன்னை இன்னம் பூயி யிலே வைக்கும் என சங்கித்து	தமமை இன்னமும் விசை ஸம்ஸாரத்தி லெய்ய இடறுவாள் குமோவென்று அறி சங்கித்து
மேவுகின்ற தேசசனை	எழுந்தருளியிருக்கு மிடத்தை	மால் தெளிவிக்க தெளிந்த	எம்பெருமான தேற்றத் தேதின
தான் மருவா தன்னையி னால்	தாம் புகப்பெறாமையி னால்	தக்க புகழ் மாறன் எனக்கள் சார்வு	தருதியான புழை புடைபு ஆழ்வார் எமக்குப் புகல்.

*** தாம் மறையத்தபடியே அப்போதே அறந்தேசத்திலே போய் அடிமை செயல்பப் பெறுமையாலே ஸ்வசரி பணியாபடியே நமக்கு ஸம்ஸாரகதி விருப்பே சேஷித்துவிடுவதேதான் எனது பச்சுறுதி ஸம்பந்தத்தின் கொடுமையாலும் ஸர்வஸங்காதந்திரிபநலிதப் பற்றவும் தங்கரு ஸ்டரன் அதிகாங்கையை * வேயமருதோள்களைப் பதிகத்திலுநுரிச் செய்தாரென்க. மேலே கொன்ன அதிகாங்கை முகத்தே தாலே அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுமது—ஒரு படுகையிலேகூட கிருகசு செய்தே பசுமேயுங்குப் போகிற விடிவற்காலம் வந்து, அகநாஸ நலங் கேற்ற குரில் மயில முதலானவற்றினுடைய பாடலாடல் முகலாண் அடைமாரங்குகளையும் காண் னையாலே அவற்றையே கொண்டு * கண்ணகிரான பசுமேயுங்குப் போனான் என்று அதிகாங்கை பண்ணி சொல்லுகிற இடைய பெண்ணன் பேச்சாலே அருளிச்செய்ததான * வேயமருதோள்க ளைப் பதிகத்திற்கு ஆழ்வார்தமக்குண்டான அதிகாங்கையே உள்ளுறை பொருளாம்.

இதில் பத்தாவது பாடலில் * செங்கனிவாயெய்களாயர் தேவ * என்றதின் கடைபிடுத்து பூருவர்கள் கிர்வழித்தபடியைத் தழுவி * மால் தெளிவிக்கத் தெளிந்த * என்றருளிச் செய்யப் பட்டது.

(கங)

சார்வாகவேயடியில் தானுரைத்த பத்தினான் *
சீரார் பலத்துடனே சோத்தனை—* சோராமல்
கண்ணுரைத்தமாறன் கழலினையே ஸாடோறும் *
கண்ணுக்குமென்னுடையகண்.

(கச)

அடியில்	சூரம்பத்தில் * கீடுவின் முற்றத்தினே	சீரார் பலத்துடனே சோத்தனை என்க	சிறை பலதெருடே சோத்த படியை பதிகது
சாரா துகிலே	எல்லாக்கும உடாதேய மானை	சோராமல் உரைத்த	ஒன்றும் குறையாமல் அருளிச் செய்த ஆழ்வாருடைய
தான் உரைத்த பத்தி தான்	தாழ்வுளிச் செய்த பகதி பாணது	மாறன்	

சுழல் இயைபே
காள்போதும்

உயர் பரிதாபனையே
எப்போதும்

என்னுண்டாய் என்
கண்டி உக்கரும்

எனது கண்ணன்
சொந்தித் துக்களியரும்.

* * * திருவாய்மொழி வென்பது ஒரு சிறந்த காண்டம். உபகரமித்த அந்தத்தனை உப
ஸம்நாயம் பண்ணுமென்பது காண்டார்த்தமானையாதே முதலில் உபகரமித்த பத்தியேரகத்
தை * காட்டே நடைநெறிக் கொண்டு திருவாய்மொழியிலே உபஸம்நாயித்திருக்கின்றன.
“கிண்கடனைக் கார்வாக நிகழித்து” என்ற ஆசார்வாநாதபுத்ர ஸ்ரீஸூகநிடும் காண்க. (கூச)

கண்ணாடியிணையில் காதுறுவார்தேயிலை *

திண்ணமுறில் சுருங்கச்செப்பியே—* மண்ணாபர்க்குத்

தானுபதேசிக்கை தலைக்கட்டினான்மாறன் *

ஆனபகழ்சேர் தன்னருள்.

(கூடு)

கண்ணன்

அடி இணையில்

காதல் உறுவார் செய்தி

திண்ணம் உற

மறன்

ஆன புளத் சேர் தன்

கருள்

எம்பெருமான்
பதவிணையில்
பத்தியுடையவர்களின்
செய்கையை
கிடமாத
ஆய்வார்
சிறந்த சீர்ததியோடு
சேர்ந்த தமது
கருவையினுலே

சுருங்க செய்தி

மண்ணாபர்க்கு

தான் உபதேசிக்கை

தலைக்கட்டினான்

சுருங்கமாக அருளிச்

செய்த

நின்றுகொண்டதவர்களுக்கும்

தாம் உபதேசிக்கை

தொழில் முடித்துத்

கொண்டார்.

* * * எம்பெருமான் தம்மைப் பரம பதத்தினால் கொண்டு பேசுப் பதறுகிறபடியைக்
கண்டி, சுயம்நாசனிலே புனைத்துக் கிடக்கும் மதநாகிதிகளைப் புதுவான் முதலானார்க்குத்
காட்டிமாடுபாலே ஆழ்வாரும் ஒருவருமிழ்வான்படி காலவர்க்கும் துதிக்கைகளைச் சுருங்கமாக உப
தேசிக்கவேண்டி * கண்ணன் கதாவினைப் பதிகத்தினால் * தான்வாய்மலரிட்டு நான்வாய் நாமதே *
* பாமநாமம் நாமம் * சிவநாமம்மலரிட்டு நினைமின் நெடியானே * என்னிப்படி மகேசுவரன் காயங்க
காசிற நகணந்தயங்கனும் ஆகுந் வருகனியை புரதேசித்துத் தலைக்கட்டினாயிற்று.

“கெயிலைச் சுருங்கச் செப்பி” என்றது “செய்யவேண்டிய காரியத்தை எங்கேயுபமான
அருளிச்செய்து” என்றபடி.

(கூடு)

அருளாலடியிலேடுத்த மாலன்பால் *

இருளாந்த தம்முடம்பையிச்சித்து—* இருலிகம்பில்

இத்துடன்கொண்டேக இடைவுபார்த்தேயிருந்த *

சத்திசோலும் மாறன்செஞ்சோல்.

(கூடு)

அருளால்

அடியில் எடுத்த மால்

அன்பால்

இருள் ஆந்த தம்

உடம்பை இச்சித்தது

இருலிகம்பில்

கருவையினுலே
(ஸம்நாயத்தில் நின்று)
அடியிலே யெடுத்தது
என எம்பெருமான்
பேசிக் கிண்கடந்தேயிலே
தேவயமான தமது
திருமேனியை ஆசைப்
பட்டு
பாமநாமத்தில்

இத்துடன் கொண்டு வக

இடைவு பார்த்தே

இருந்த

சத்தி

மாறன் செஞ்சோல்

சொலுவும்

(தம்மை) இந்த கார்த்த

தோடிக் கொண்டு

போக

(தமது) அனுமதியை

எளிபார்த்திருந்த

அவனை சத்தியை

ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீகாவதி

விவரணை

தெரிவிக்கும்.

*** திருவாய்மொழி சொடகருத் பேரேதே * மபரவற மதிக்கலமுனிணன் * என்னும்படி யாக அடியிலே நம்மை விஷயிற் பித்தருளின ஸ்ரீவேச்சுரன் நமனைப் பரமபதிக்நேதற்கொண்டு போகத் திருவுள்ளமடந்தி, இந்த சாபத்திருமேனியோடே கொண்டுபோகப் பாரித்து அகற்குத் தமமுடைய இசைவை யெதிர்பார்த்திருந்தமையை ஆழ்வார் * அருள்பெறுவாரடியார் பதிகத்தி லே அருளிச் செய்தா னென்க. இப்பதிகத்திலே * இசைவின்றி யென்னெஞ்சத் தென்பொழுது நம் பிரியானை * என்ற பாகரத்தினை நோக்காகவும், மேலதிகத்தில் * மங்கலொட நன் மாமா னை * என்றதை நோக்கியும் அருளிச் செய்தபடி.

இதில் மூன்றாமடியில் "இவர்களைப் பார்த்திருந்த" என்று விலர் ஒதும் பாடம் மறுத்தவும் உறக்கவும் நம்கது. அதிலே 'இவர்' என்பது அங்கயிசை வரிபுதுவது. இரண்டாமடியிலே 'தம்முடையப' யிச்சித்து' எனவதுபோல இங்கும் 'தம்மினை' எனப்பட் பெருந்தமையல் லது இவர்களை என்னப் பொருந்தாது. இவ்விஷயம் ஆழ்வார் ஸ்ரீமதுவதிகமுடையார்த்தினை அவு காற்றிக்கும்.

(கங)

செஞ்சொற்பரன்றனது சீராமமேனிடனில் *

வஞ்சித்துச்செய்தின்ற வாஞ்சைதனின் *--விஞ்சுதலைக்

கண்டவனைக்காற்கட்டிக் கைல்வேத்துக்கொண்ட *

திண்டிறல்மாதன் னந்திரு.

(கங)

செஞ்சொல் பரன்	செஞ் சொற்களாலே பிரதிபாதிக்காமற்	கை விலிவிததுக் கொண்ட	(அவனது மாயவழியி லுள்ள நாம் அகப்படாத படி) தமனை விடுவித் தக் கொண்ட
சீர் தனது ஆறும் மேனி தனில்	தம்முடைய செய்த திருமேனியிலே	திண் திறல் மாதன்	திடமான சக்தியை
வஞ்சித்து செய்கின்ற வாஞ்சை தனின்	கஞ்சுகியாகச் செய்கிற விருபு மிகுதியைக் கண்டு	நம் திரு	புலையான ஆழ்வார்
வஞ்சுதலை கண்ட	அவன் திருவழிகளைக் கட்டிக் கொண்ட		நமக்குச் சொல்லும்.

*** தம்பொடே வந்து கலந்து நமக்கு விதேயனாய்த் தம் திருமேனியிலே மிகுந்த அபி நிவேசமுடையனாகத் திருமேனியோடே தம்மைப் திருநாடிகே கொண்டு போகவேண்டுமென்று எம்பெருமான் காட்டுகிற குதுகுதுவதனைக் கண்ட ஆழ்வார் * ஸ்ரீமோ! இவ்வாழ்குடையின் தோவா மிகுதியை வறிதாமல் நாகாந்தனாய் முத்திர விடவதுகு இதின் தேவதந்தை யுணர்த்தி னோமாயின் இன்றைத் தகையன் * என்று திரிந்து இதின் தோஷங்களை அடினுக்கறிவிக்க, அபிமதனியுயர்தலை அமுக்கு உகப்பாணாப்போல அது நானே அவனுக்கு மேல்விழுக்கைகு உடலாக * சிரானே! இதை வினாசையை நீ கழிந்துகொள்வாயே வேண்டும்" என்று அருளைக் காண்கபடி அவரு வாஞ்சையை விடுவித்துக் கொண்டாரா தவார் * செஞ்சொற்கவிதாமொனகிற திரு வாய்மொழியிலே.

ஸ்ரீவசுத்தனா அகலுண்டைப் பிடிமா தந்தைகடும் ஆழ்வார் ஸ்வசுனிடலே மாற்றினாரா ந லால் * திண் திறல் மாதன் * என்று பாமுனிகளிடம் விருது பெற்றிருக்க.

* மங்கலெயர்தின் மாமனை * எனவது பாசரம் இதிகுதலாய் மொழிக்கு உபமானது. "மேவர் குடுவார்கள் மண்பற்றுச் சதந்தூதாப்போலே ஜ்ஞானியை கிரகத்தக்கோடே ஆடரின்

சூ. 10 " என்னித ஸ்ரீஸகங்குதண ஸ்ரீஸகங்குதணம் " வேளா ஸ்ரீஸகங்குதணம் மண்பற்றுப்போனே " என்கிற ஆசார்ய ஹ்ருதய ஸ்ரீஸகங்குதணம் இவகே அதுஸந்தேயம். (கௌ)

நிருதால் தன்பால் விருப்பம் செய்கின்ற நேர்கண்டு*

அருமாய்த்தன் நகல்லிப்பானேன்—* பெருமால்சீ

இன்றென்பாட்செய்வா நென்னென்ன இடமுற்று நின்றான் *

தன்னுபசுமாரணத்தான் சீழ்ந்து.

(கௌ)

நிருமால்
தன் பால்
விருப்பம் செய்கின்ற
வேளா

ஸந்தேயவான்
தன் பால்
அதிகமான ஆதரம் செய்
புமபதிகங்கள் கண்டு

நீ பெருமால் செய்வான்
வன்

நீ மிகவு வியாழமோதன்
ஹதச செய்வான்
வேளா?

என்ன

வந்து (ஆழ்வார்) வேட்ட,

தான்

(அப்போது) எம்பெரு
மான் தான்

அன்று அரு மாய்த்தன்
அகவலிப்பான்
வான்

“(எம்பெருமானே!)
இதற்கு முன்பெல்
லாம் (என்ன) பா
கிருநீயிலே விட்டு
வைத்து அதற்கு
விடுவானேன்?”

தன்னு புதன்

நிக்க புதனழியுண்டி
தான்

மாற்றை

அவ்வாழ்வாரை

சூழ்ந்து

வளைந்து கொண்டு

இன்று
வன் பால்

இப்பொழுது
என்னிடத்தில்

இடர் கூற்று நின்றான்.

(அவர) கேட்ட கேள்
விக்கு விடை சொல்ல
மாட்டாமல்) தமோதி
நின்றான்

* * * எம்பெருமான் ஆழ்வார் பக்கலிலே அனலுடந்த அடுகிலேசத்தைக் காட்டித்
தொடங்கினான்; அது கண்ட ஆழ்வார் ‘பிரானே! இன்றளவும் என்னைப் படுதூதியிலே தளவி
வைத்து இன்று இவ்வகை ஆதரிப்பதற்கு என்ன தோது?’ என்று மடிபிடித்துக்கேட்டான்,
அதற்கு ஒரு மயமாய்ந்த முயற்சொல்லப் போகாமையிலே எம்பெருமான் தமோதி நின்றான்; ஏன்
பது * திருமாளேருகு சோலைமலை யென்றே சென்கிற நிருவாய் மொழியில் நுகரிச் செய்யப்பட்ட
தாம். ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தின் முடியில் “இன்று அநேகமாக ஆதரிக்கிற நீ அநாதய
காதலேறுக கொல்லென்று மடிமையி் பிடிக்க” என்று தொடங்கி விரிவாக அருளிச்செய்
துள்ள விஷயங்கள் இவ்கே அதுஸந்தேயம். (கௌ)

குற்றநின்ற மால்விசம்பில் தொல்லைவழிகாட்ட *

ஆழ்ந்ததனை முற்றமருபலித்து —* வாழ்த்தல்

கடியருடனே யிருந்தவாற்றை யுரைசெய்தான் *

முடிமகிழ்ச்சிர் ஞானமுனி.

(கௌ)

முடி மகிழ்ச்சிர் ஞானமுனி

நிரு முடிபிலே வஞ்ச
மாலையுடைய ஞான
முனிவராகிய ஆழ்
வார்

அதனை முற்றம்
ஆழ்ந்து அதுபலித்து

அருஞ் சீர் அதுபலன
சுனைவெவ்வாம்
ஆழ்ந்து அதுபலித்து

சூழ்ந்து நின்ற மால்
விசம்பில்

தமனைச் சூழ்ந்து நின்ற
எம்பெருமான்
பசமபதிகத்தில்

அங்கு வாமுத

அவ்வாழ்
பண்ணி

தொல்லை வழி காட்ட

அநாத மரக்கமான்
அரசிவரின் மரக்கத
வதிக் காட்டிக்
கொடுக்க

அடியருடனே இருந்த
ஆற்றை
உரை செய்தான்

சுயமுதந்தர்களுடனே
கடியிருந்தபடியை
அருளிச் செய்தார்.

* * * எம்பெருமான் ஆழ்வானைத் திருநாட்டிலே கொண்டு போய வைத்து இவரும் தானு
மாக அறப்பலிப்பதாய் மகோகிதனு இவர்க்கு ஆர்ச்சிராதி மாரக்கதையையும் அங்குள்ளார் பன்
தனும் எத்தகார விசேஷங்களையும் பரமபதப்பாப்துறையும அங்கு நடைபெறும் விசேஷங்களையும்
தன்னுடைய உவருபாற்பு குணவியூற்றினாயும் விசுவகோச இவர் கண்டதபரிச்சலாம்படி பாஷ்
நொக ததையைப் பிறப்பிந்துக் காட்டிக்கொடுக்க, இவரும் அபரகத அநிசாகாத திருப்புளியாழ்
வாராடியிலிருந்து கொண்கிட கண்டது யாகிறது * அந்நாடுபு பேரினப்பதடியுரோடிருந்து தாம
பெற்ற அபரிபுறதை * குழாவிசுமடி பதிக்கதென்றளிச செய்கா நொற்றதாயிற்று. (ககக)

முனிமாறன் முன்புரைசெப் முற்றின்பம் நீதி *

தனியாகின்று தளரந்து * நனியாம்

பரமபத்தியால் வைந்து பங்குபத்தாள் கோனை *

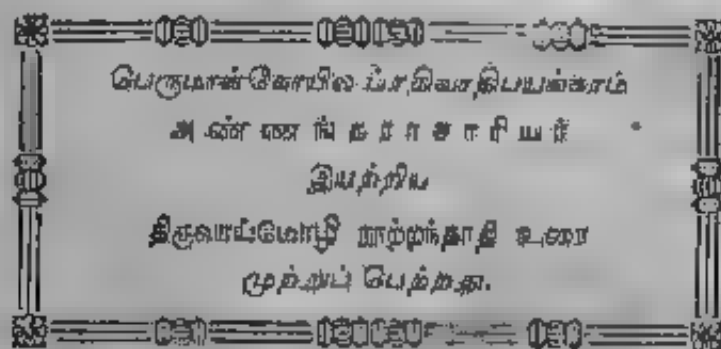
ஒருமைபுற்றுச் சேர்த்தா னுயர்ந்து.

(கல)

முனி மாறன்	சுடலோகம் மாமுனிவர்			திருவாழை
முன்பு உரை செய்	கீழே அருளிச் செய்த	பங்குபத்தாள் கோனை		திருவுள்ளத்தானே ஒரு
முற்றின்பம் நீதி	இன்பம் முழுதும்			எய்யப்பட்டு அதனாலே
தனி ஆகி நின்று	நீங்குவவாதி			சித்தவழிநிலைய
தளரந்து	தயாரிவைவாய் நின்று	ஒருமை உறுது உயர்ந்து		உயரையு புடைபாராதி
	வருகதி	சேர்த்தாள்		எம்பெருமானோடு
உயி ஆம் பரமபத்தியால்	அதிகமாக விரிந்தத			சேர்த்தராயிற்று.
வைத்து	பரம பங்குபத்தாள்			
	பரிபங்குபத்தாள்			

* * * குழவிசுப்பணி முவிலென்கிற கீழ்க்கிருவாய் மொழியிலே பரம பதத்திலேபுகுதுப்
பரிபுரணாகக் காலியாய் நித்யவனாசிரிகள திராவிடே பிருக்கிற மடியாகத் தம்மை யறநாடுகித்த
விது நுநாநாறுணந்தானமாதகிரமாய் உள்ளபடியே யுள்ளிக்கே யொழுகையானே, மேருமலைபு
கியிலே இன்பம் தலைச்சிறப்ப கிருந்தவன பேராழமான பாறானத்திலே தலைத் தாங்கத் தள்ளுண்டு
கிழங்கு கோவுபடுமா போலே இப்பிறவிப் பெருமருமியிலேயே தனியே தாமி நுகிறபடியைக்
கண்டு ஆற்றாமை தலையெடுத்துப் பெருமிடது செத்து கூப்பிடல் பெரிய ஆர்ததியோடே திரு
வடிவானிலே சரணம்புக, பெரிய கிருவடி திருநீதாளிமேல் பெரிய பிராட்டியாதோடேகூட இவா
பேசுவித்தபடியே எம்பெருமான் வந்து நொற்றி, காந்தவடான பரக்குதிலும் பந்தகதைபு மறுத்
தும் திருநாட்டிலே கொண்டுபோய், நித்யவனாசிரிகளோடு ஒரு கோணையாககி நித்ய வைககரியம்
கொண்டருள், இங்ஙனம் தாம் * அநாவந்து விடுபெற்ற படியை * முனியே கான்முகனை
யென்கிற திருவாய் மொழியில் அருளிச் செய்து தலைக்காடபுராழ்வார் — எனந்தா
யிற்று. (கல)

ஜீயர் திருவடிக்கோ சரணம்.

நாலாயிரத்தனியன்கள்.

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணர்ணவம் /
யதிந்தர ப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம முநிம் //

வசுமிநாதஸ்வமாரம்பரம் நாதபாமுநமத்யமாம
அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் (2)

போ நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாபேமாஹதஸத்திதராணி த்ருணய மேநே!
அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தனயகஸிந்தோ .
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே (3)

மாதர் பிதா யுவதய ஸ்தநயா விபூதி:
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதவ்யாநாம்
ஆத்யக்ஷய ந: குலபதேர் அருளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்கரியுகளம் ப்ரணமரமி மூர்த்நா. (4)

பூதம் ஸரச்ச மஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலசீகரயோகிவாஹந
பக்தாங்கிரேணுபரகாலபதிந்த்ரமிஸாரங்
ஸ்ரீமத்பராங்குஸமுநிம் ப்ரணதோஸமி நித்யம்! (5)

குருமுகமகதித்ய ப்ராஹ்வேதாநஸேஷாந்
நரபதிபரிகலபதம் ஸுல்கமாதாதுகாம:
யாவாஸுரமமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்யஸாக்ஷாத்
த்விஜகுலதிலகமதம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி! (6)

மினனூர் தடமதிள குழ் விலரிபுதநுரென்று. ஒருகால்
சொன்னார்கழற்கமவஞ்சுடினோம்—* முன்னான்
கிழியறுத்தானென்றுரைத்தோம் * கீழமையினிறசேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே வந்து. (7)

பாண்டியன் கொண்டாடப் பட்டர்பிரானவந்தானென
நீண்டி யசங்கம்எடுத்துத் -வேண்டிய
வேதங்களாதிவிரைந்து கிழியறுத்தான
பாதங்கள்யாழுடைய பற்று. (8)

அன்ன வயல்புதுவையாண்டான்அரங்கற்குப
பன்னுநிருப்பாவைப்பல்தியம்—இன்னிசையால்
பாடிக்கொடுத்தான் நற்பாமாலை, பூமாலை
குடிக்கொடுத்தானைச் சொல்லு. (9)

குடிக்கொடுத்தகடாக்கொடியே * தொலபாவை
பாடியருளவல்லபலவனையாய் * —நாடிநீ
வேங்கடவற்கென்னை விதியென் றனிம்மா றறம *
நாற்கடவாவண்ணமேநல்கு.

(கக)

அல்லிநாளதாமரைமேலாரணங்குகின் துணை வி
மலலிநாடாண்டமடமயிலை—மெலலியலான *
ஆயாகுலவேந்தனாகத்தான் * தென்புதுவை
வேயர்பயந்தவிளக்கு.

(கஉ)

இன்னமுதமுட்டுகேனிங்கேவாபைபுள்ளியே
தென்னரங்கமபாடவல்லசீர்ப்பெருமான் * பொன்னரு
சிலசேர்துதவியாலெனசேரலர்கோன எங்கள்
குலசேகரனென்றேகூறு.

(கங)

ஆரமகெடப்பரனனபர்கொள்ளா ரென்று, அவாகளுக்கே
வாரங்கொடுகுடப்பாமபிலகையிட்டவன —மாற்றலரை
ளீரங்கெடுத்தசெங்கோலகேரல்களவலலை விலலவர்கோன்
சேரன்குலசேகரனமுடிவேந்தாசிகாமணியே.

(கச)

தருச்சந்தப்பொழிலதழுவதாரணியின துயர்தீரத்
திருச்சந்தவிருத்தம் செயதிருமழிசைப்பரனவருமூர்
கருச்சந்தும்காரவிலுமகமழிகோருகுமணநாளும்
திருச்சந்தத்துடன்மருவிருமழிசைவளம்படுவே.

(கரு)

உலகுமழிசையுமுள்ளு ணாந்து. தம்மில
புலவர்புகழகேகாலால தூக்க—உலகுதனை
வைத்தெடுத்தபக்கத்தும, மாநாமழிசையே
வைத்தெடுத்தபக்கம்வலிது.

(கசு)

மற்றொன்றும்வேண்டாமனமேமதினாரங்கர்
கற்றினம்மேய்ததகழலினைக்கீழ—உறற
திருமாலபாடுமசீர்த்தொண்டரடிப்பொடியெம்
பெருமானை * எப்பொழுதும்பேசு.

(கஎ)

மண்டங்குடியென்பாமாமறையோமன்னியசீர்
தொண்டரடிப்பொடிதொனனாகரம் * —வண்டு
திணர்ததவயலதென்னரங்கத்தம்மானை * பளளி
உணர்ததும்பிராணுதித்தலூர்.

(கஊ)

காட்டவேகண்டபாதகமலநலவாடையுந்தி
தேட்டருபுதரபந்தம் திருமாரபுகண்டமசெவ்வாய
வாட்டமிலகண்கள்மேனி முனிபோறித்தனிபுகுந்து
பாட்டினாலகண்டுவாமும் பாணர்தாள்பரவினோமே.

(கஃ)

கலயாபி கலிதவம்ஸம கவிம லோகதிவாகரம்!
யஸ்ய கோபி: ப்ரகாசாபிராஸித்யம் சிஹதம் தம: ||

(உஉ)

வாழிபரகாலன்வாழிகலிகன் றி

வாழிகுறையனூர்வாழ்வேந்தன் * வாழியரோ

மாயோனைவாள்வலியால மந்நெற்கொளமங்கையர்கோன் *

தூயோன்சடாமானவேல்.

(உ௩)

நெஞ்சுக்கிருள்கடிநீப மடங்காநெடும்பிறவி

நஞ்சுகஞ்ஞலவமுதம் * தமிழகன்னுல்துறைகள்

அஞ்சுக்கிலகலியமாரணசாரம் * பரசமயப

பஞ்சுககனலின்பொறி பரகாலன்பனுவல்களே.

(உ௪)

எங்கள்கதியேயிசாமாறுசமுனியே

சங்குகெடுந்தாண்டதவராசா—பொங்குபுகழ்

மங்கையாகோனீந்த மறையாயிரமனைத்தும்

தங்குமனம்நீயெனக்குததா.

(உ௫)

கைதைசோபும்பொழில்துழ்க்சசிககர்வந்துதித்த

பொய்கைப்பிரான்கவிநீர்பாரேறு—வையத்

தடியவர்கள்வாழவருந்தமிழநாற்றந்தாதி

படிவிளங்கசெய்தான்பரிந்து.

(உ௬)

என்பிறவிநீரவிறஞ்சினேலின்னமுதா

அன்பெதகலியனித்தாளை—நன்புகழ்சேர்

சீத்தார்முத்துககளிசரும்கடலமல்லைப்

பூத்ததார்பொன்னங்கழல்.

(உ௭)

சீராரும்மாடத்திருக்கோவனூரதனுள்

காராகருமுநிலைக்காணப்புகு—ஓராந்

திருக்கண்டேனென்றுரைத்ததிரான்கழலே

உரைக்கண்டாபநெஞ்சோபுகந்து.

(உ௮)

நாராயணன்படைத்தானநான்முகனை நானமுகனுக்

கேராரகிவன்பிறந்தானென்னுமசொல—சீரா

மொழிசெப்பிவாழலாமநெஞ்சமே மொப்ப

மழிசைப்பரனடியேவாழ்த்து.

(உ௯)

கருவிருத்தக்குழிநீத்தபின்காமக்கடுங்குழிநீந்து

ஒருவிருத்தம்புகுமுழுவூறுவிருயிரின்பொருள்வட்கு

ஒருவிருத்தம்புகுதாமல குருகையாகோனுரைத்த

திருவிருத்தத்தோரடிகற்றிரீர்திருநாட்டகத்தே.

(உ௧௦)

காலினியோர்தாம்வாழக் கலியுகத்தேவந்துதித்து

ஆசிரியப்பாவதனுஸருமறைநூலவிரித்தாளை

தேகிகலாபபராவஞ்சனைத்திகழவருளத்தாராளை

மாசடையாமனத்துவைத்துமறவாமல்வாழ்த்துதுமே.

(உ௧௧)

முந்துற்றநெஞ்சேமுயற்றிதரித்துரைத்து

வந்தித்துவாயாரவாழ்த்தி—சந்த

முருகருமசோலைக்கும்மொய்ப்பும்பொருகல
குருகூரன்மாறன்பேர்கூறு.

(௩௨)

வாழியரகாவன்வாழிகலிதன்றி
வாழிகுறையலூர்வாழ் தேவந்தன் —வாழியரோ
மாயோனைவானவலியால்மந்திரங்கொன்மங்கையரகோன்
தூயோன்கடர்மானாவேல்.

(௩௩)

முனளிச்செழுமலரோதாரான்முனைமதியம்
கொள்ளிக்கென னுள்ளம்கொதியாமே—வள்ளல்
திருவாளன்சீர்ககலியன் கார்க்கலியைகெட்டி
மருவாளன் தந்தான்மடல்.

(௩௪)

பொன்னுலகிலவானவருமபூமகனும்போற்றிசெய்யும்
நன்னுதலோநம்நிறைதூரா—மன்னுலகில்
என்னிலைமைகண்ணுமிரங்காரேயர்மாமில்
மன்னுமடலூர்வன்வந்து.

(௩௫)

அவிதிதவிஷயாந்தர: சடாரே ருபநிஷதாமுபகரமாத்ரபோக: |
அபிச குணவசாகததேக்கசேஷி மதுரகவிராந்ருதயே மமாவிரஸ்து. ||

(௩௬)

வேறென்றும் நாளநியென வேதம தழிற் செய்த
மாறன் சடகோபன் வணகுருகூர்—ஏறெங்கள்
வாழ்வாமென்றேந்தும் மதுரகவியாரெம்மை
ஆனவார் ஆவரேயுரன்.

(௩௭)

பக்தாம்ருதம் விச்வஜநாதுமோதநம்
ஸர்வார்த்ததம ஸ்ரீசடகோபவாங்மயம்
ஸஹஸ்ரசாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாமயஹம தராவிடவேதஸாகரம்.

(௩௮)

திருவழுதி நானென்றும் தென்குருகூரென்றும்
மருவினியவண் பொருநலென்றும்—அருமறைக
ளந்தாதிசெய்தா னடியிணையே யெப்பொழுதும்
சிந்தியாய் நெஞ்சே தெளிந்து.

(௩௯)

மனத்தாலும் வாயாலும் வணகுருகூர்பேணும்
இனத்தாரையல்லா திறநஞ்சேன்—தனத்தாலும்
ஏதுங் குறைவிலே நெந்தை சடகோபன்
பாதங்கள் பாமுடையபற்று.

(௪௦)

ஏயந்த பெருங்கோத்தி யிராமாருசமுனிதன்
வாயந்த மலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன்—ஆயந்தபெரும்
சிராசடகோபன் செந்தமிழ் வேதம தரிக்கும்
பேராதவுள்ளம்பெற.

(௪௧)

வாந்திகழும்சோலை மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல்
ஆன்றதமிழ் மறைகளாயிரமும்—சுன்ற

முதல்தாய் சடகோபன மொய்மபால வளர்த்த
இத்தாயிராமா நுசன்.

(சஉ)

மிககவிதை நிலையும் மெய்யாமுயிர் நிலையும்
தக்கநெறியும் தடையாகித் தொக்கியலும்
ஊழலிணையும் லாழலிணையுமோதும் குருகையர்கோன
யாழினிசை வேதத்தியல்.

(சரு)

முன்கிண்கிணையகல மூங்கிற குடியமுதன
பொன்னங்கழற் கமலப்போதிரண்டும்—என்னுடைய
செனவிககணியாகச் சேர்த்துள்ளேன், தெனபுலுததூர்க்
கெனனுக் கடவுடையேன யான.

(சச)

நயந்தருநீ பரினபமெலலாம பழுதென்று நண்ணினாபால
சயந்தருநீர்த்துயிராமா நுச முனிதாளிணை மேல
உயர்ந்த குறைத்துத்திருவரங்கத் தழுதிதாரங்கும் அனபால்
இயம்பும் கலிததுழையந்தாதி யோதவிசை நெஞ்சமே.

(சரு)

சொல்லிள தொகை கொணடுனதடிப்பாதுகளுத் தொண்டுசெய்யும்
நலனபரேத்து முனநாமமெலலா மெளறவநாவினுள்ளே
அலலும் பகலும் அமரும்படி நலகு அறுசமயம்
வெலலும்பரம இராமா நுச இதென விண்ணப்பமே.

(சரு)

நாலாயிரத்தனியன்கள் முற்றும்.

ஸ்ரீ

அப்பிள்ளை திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஆழ்வாராதாரியர்கள் வாழித்திரு நாமங்கள்.

மண்ணுலகத்துள்ளோர்கள் மகிழ்ந்துவாழ
மணவாளமாமுனிள்ளருள் தன்னாலே
பண்ணாருளிச்செயலவிளக்கம் வாழிநாமம்
பத்தியுடனில்வுலகிற பபிலவாராகேட்பார்
விண்ணுலகத்தோர்களினுங் கீர்த்தியுற்று
விளங்கியிட மெயநாதான வாழவுபெற்றே
கண்ணனடி யாரமனுடன கவருநா நானுங்
காசினியிற் சுதிராக வாழ்வார் தாமே.

வேதத்தின் நுண்பொருளைத் தரிழால்நானும்
விளக்கியிடப்பனவீருவர் வந்துதோன்றும்
மாதத்தையவரவர்களுதித்த நாளை
வாழ்பதியைக் கலைத்தொகையை மனத்தில வைத்துப்
பேரத்ததைத் தருந்தமிழால் வாழிநாமம்
பூதலத்திற பேசுகின்றேனிதனைக்கறபார்
பாதத்தை யென முடிமேலணியாப் பூண்டு
பன்னாளுங்கைகபரிப் பணிவேனயானே.

போதாமிரும பொய்கையார் பூதத்தார் வாழியே *
புகழ்பேயார் மழிசையாகோன புத்தூரன வாழியே *
நாதமுலிதொழுங்குருகை நாவீறன் வாழியே
நறபாணன கொலவீநகாநாதனா வாழியே *
ஆதிரிக்குத் தொண்டரடிப் பொடி தான்கள வாழியே *
அருட்கவியன மதுரகவியாண்டானும் வாழியே *
ஏதமறந ராலாயிரப்பனுவங் வாழியே *
இவருதித்த நான்மாத மெழிறபதியும் வாழியே *

(பொய்கையாழ்வார்)

செய்யதுவாவோணத்திற செகத்துதித்தான வாழியே *
திருககச்சி மாநகரநு செழிகக வந்தேதான் வாழியே *
வையநதகளிநாறும் வகுசதுரைத்தான வாழியே *
வனசமலாக கருவதலில் வந்தமைந்தான் வாழியே *
வெய்யகதிரேரன் தனகை விளக்கிட்டான வாழியே *
வேங்கடவர் திருமலையை விரும்புமவன வாழியே *
பொய்கை முனிவடிவழகும் பொறபதபும் வாழியே *
பொன்முடியுந திருமுகமும பூதலத்தில் வாழியே.

(புத்தாழ்வார்)

அன்பேதகளி நூறு மருளினுள் வாழியே *
 ஐப்பதியிலவிட்டநறி லவதரித்தான வாழியே *
 நனபுகழ் தேர்க்குருகுகத்தி ளரணமலரேரான வாழியே *
 நல்லதிருக்கடன மலகை ளாதனார் வாழியே *
 இன்புருகு சினைத்திரி யிட்டிரான் வாழியே *
 எழினநூனசு கடர் வினகைக ியற்றினுள் வாழியே *
 பொன்புரை ந திருவரங்கர் புகழரைப்போன வாழியே *
 புத்தாதார்தாளிணையிப் புதல்தில வாழியே. *

(உ)

(பேயாழ்வார்)

திருக்கண்டேனென நூறுரு செப்பினுள் வாழியே *
 சிறத்த ஐப்பசி சதயம செளித்தவள்ளல வாழியே *
 மருகமமூம் மயிலை நகா வாழவந்தோன வாழியே *
 மலர் கரிய நெய்தல தன்ல வந்துதித்தான வாழியே *
 நெருங்கிடவே யிடை கழியில நின்றசெலவன் வாழியே *
 நேமிசங்கன வடிவழகை நெடுசில வைப்போன வாழியே *
 பெருக்கமுடன் திருமழிசைப் பிரானதொழுதோன் வாழியே *
 பேயாழ்வார் தாளிணையிப் பெருக்கத்தில் வாழியே.

(ங)

(திருமழிசைப்பிரான்)

அன்புடனத்தாதி தொணனூற்றூறுரைத்தான வாழியே *
 அழகாருந் திருமழிசை யமர்ந்தசெலவன் வாழியே *
 இன்பயிடு தையிலமகத்திவகுத்தான வாழியே *
 எழிறசத்த விருத்தம் நூ றுந்ருபதீர்தான வாழியே *
 முன்புகத்தில வந்துதித்த முனிவனார் வாழியே *
 முடிபபெருக்கில் பொன்னியெதிர் மிதாத சொல்லோன வாழியே *
 நன்புலியில நல்லரயிரத்தெழு நூறுருள் வாழியே *
 நங்கள் பத்திசாரவிரு நற்பதங்கள் வாழியே.

(ச)

(நம்மாழ்வார்)

ஆனதிருவிருத்தம் நூறுமருளினுள் வாழியே *
 ஆசிரியமேழபாட்டளித்த பிரான வாழியே *
 ஈனமறவந்தாதி பெண்பத்தேழிந்தான வாழியே *
 இவகு திருவாய் மொழியாயிரமுரைத்தான் வாழியே *
 வரனணியுமமா மாடக குருகை மனனன் வாழியே *
 வைகாசி விசாகத்தில வந்துதித்தான வாழியே *
 செனாயாகோலகதாரரு செய்தவள்ளல வாழியே *
 திருக்கருகைச் சடகோபன திருவடிகள் வாழியே *

(ஊ)

(சூழ்சேகரப்பெருமான்)

அஞ்ஞானமரமகிபுரம், நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *

(பட்டர் பிரான்)

அவததி நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *

(எ)

(தேவன்டரடிப்பொடிவாழ்நார்)

அவததி நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *

(அ)

(திருப்பள்ளாழ்நார்)

அவததி நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *

(க)

கனியன்

அவததி நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *
 அந்நயிசரதித் தான வாழியே *

(30)

பெரிய நம்பிகள்

அடியிலேயும் பன்னாசுபதம் சபாபதம் என்ற பெயரால் வந்திருக்கிறது.
ஆனவருடைய தானம் வைத்துப் பன்னாசுபதம் என்ற பெயரால் வந்திருக்கிறது.
உமையின் தோழியாக இருந்த கருகாழி என்ற பெயரால் வந்திருக்கிறது.
இவ்வுத்தரத்தால் வந்திருக்கிறது. இவ்வுத்தரத்தால் வந்திருக்கிறது.
உமையின் தோழியாக இருந்த கருகாழி என்ற பெயரால் வந்திருக்கிறது.
மேலும் வந்திருக்கிறது. மேலும் வந்திருக்கிறது.
எனவே இவ்வாறு பன்னாசுபதம் என்ற பெயரால் வந்திருக்கிறது.
எனவே இவ்வாறு பன்னாசுபதம் என்ற பெயரால் வந்திருக்கிறது.

(இருக்காது இறங்கியது)

[illegible]

சம்பெருகிறது.

அதுதி இரீயுகளானதடி பணி: 'தான் வாழிய' *
 அதுத்காசி வாழிய, கரையாறு 'வெள' தான் வாழிய *
 பத்தியுடன பாடிவதம் தபவகாதி 'தான் வாழிய' *
 பதினாறுககையட 'வெள'தான் பதிகத்தான் வாழிய *
 கத்தமகிழ் வாழையடி 'தான் வாழிய' *
 தொவவரிய மம ரதன் 'தான் வாழிய' *
 சத்திகரயிகாதிதான் 'தான் வாழிய' *
 சாபெருதடிதான் 'தான் வாழிய' *

கூ.க.நி.நா.பு.வி.க.அ.அ.

[illegible]

LEUNG KONG LUNG, 1987

அத்திமிரியருளாளர் அப்பன் தாய் வாழியே
 அந்நபர் ஞான வாய்நதம் உமாசீதான வாழியே
 இததினையிம்மன் சேவகரகடகதான வாழியே
 ப்லாபகரதனம் உமாசீதான வாழியே
 உத்தமாரா வரதூலம் உமாசீதான வாழியே
 உமாசீதான வரதூலம் உமாசீதான வாழியே
 முதலியாரும் உமாசீதான வாழியே
 முதலியாரும் உமாசீதான வாழியே

திருவாங்கத்தமுதனார்.

எந்தாதைகரேசரிணையடியோன் வாழியே *
எழில் ஸாந்திருகுடிவினங்க விங்கு வந்தோன் வாழியே *
நந்தாமலெதிராசர் மலம்புகழுவோன் வாழியே *
நம்மதுநகரிலேயை நண்ணினான் வாழியே *
பைந்தாமவரங்கர்பதம் பற்றினான் வாழியே *
பங்குலியிலத்தநாள் பாருதித்தோன் வாழியே *
அந்தாதி ஸாந்தெட்டு மருவினான் வாழியே *
அணியரங்கத்தமுதனார் ரடியினைகள் வாழியே.

(கௌ)

எம்பார்.

புவனரும் திருமகனார் பொலிவுற்றோன் வாழியே *
பொய்கை முதல் பதினமர் கலைப்பொருளுரைப்போன் வாழியே *
மாவனரும்பூதாரன் மலர்ப்பதத்தோன் வாழியே *
மகரத்தில் புனர்பூசம் வந்துதித்தான் வாழியே *
தேவமெப் பொருளம்தில் திருந்தினான் வாழியே *
திருமலை கம்பிக்கடிமை செம்புமவன் வாழியே *
பாவையர்கள் கலவியிருள் பகலென்றான் வாழியே *
பட்டர்தொழுமெம்பார் பொற்பதமிரண்டும் வாழியே.

(கௌ)

(பட்டர்.)

தென்னரங்கர் மைந்தனெனச் சிறக்கவந்தோன் வாழியே *
திருநெடுந்தாண்டகப் பொருளைச் செப்புவன் வாழியே *
அன்னவயல்பூதார னடிபணித்தோன் வாழியே *
அவ்வரதமெம்பாருக் காட்செய்தோன் வாழியே *
மன்னுதிருக்கரனார் வளமுரைப்போன் வாழியே *
வைகாசியனுடத்தில் வந்துதித்தான் வாழியே *
பன்னுகலைநாலவேதப் பயன் தெரிவோன் வாழியே *
பராசரனும் சீர்பட்டர் பாருலகில் வாழியே.

(கௌ)

நஞ்சியர்.

தெண்டிரைகுழ்திருவரங்கம் செறிக்கவந்தோன் வாழியே *
சீமாதவனென்னும் செலவனார் வாழியே *
பண்டைமறைத்தமிழ்ப்பொருளைப் பகரவந்தோன் வாழியே *
பங்குலியிலத்தநாள் பாருதித்தான் வாழியே *
ஒண்டொடியான் கலவிதன்னை யொழித்திட்டான் வாழியே *
ஒன்பதினாயிரவுரையை யோதும்வன் வாழியே *
எண்டிகையும்கீர்பட்ட ரிணையடியோன் வாழியே *
எழில்பெருகும்நஞ்சிய ரினிதாழி வாழியே.

(கௌ)

நம்பினார்.

தேமருவும்செங்கமலத் திருத்தான்கள் வாழியே *
திருவரையிலபட்டாடை சேர்மருங்கும் வாழியே *
தாமமலர்வடமார்வும் புரிநா நும் வாழியே *
தாமரைக்கையிணையழகுந் தடம்பயமும் வாழியே *
பாமருவுந்தமிழ்வேதம் பயிபெவளம் வாழியே *
பாடியத்தின் பொருள் தன்னைப் பகரநாவும் வாழியே *
நாமநுதலமதிமுகமும் திருமுடியும் வாழியே *
கம்பினார்வாடிவழகு நடோதும் வாழியே.

(கௌ)

காதலுடன்நஞ்சியர் கழல்தொழுவுவான் வாழியே *
 கார்த்திகைக்கார்த்திகைகயிற்றிதழ் கலிகன்றி வாழியே *
 போதமுடனுழ்வார் செரற்போருவரைப்போன் வாழியே *
 பூதரன்பாடியத்தையுடையுமவன் வாழியே *
 மாதகவாலெவ்வயிர்க்கும் வாழ்வளித்தான் வாழியே *
 மதினரங்கிரோலககம் வளர்த்திட்டான் வாழியே *
 நாதமுனியாளவந்தார் நலம்புகழுவோன் வாழியே *
 நம்பிள்ளைதிருவடிகள் நாட்டாரும் வாழியே.

(௨௧)

வடக்குத்திருனிதிப்பிள்ளை.

ஆவிதவிற்சோதிநா ளவதரித்தான் வாழியே *
 ஆழ்வார்க்கலைப்பொருளை யாய்ந்துரைப்போன் வாழியே *
 தானுகந்தம்பிள்ளை தூன்தொழுவுவான் வாழியே *
 சடகோபன் தமிழ்க் கீடு சாத்தினான் வாழியே *
 நானிலத்திலபாடியத்தை நடத்தினான் வாழியே *
 கல்லைவகாரியனை நமக்களித்தான் வாழியே *
 சனமறவெனமயானா ளிறைவனார் வாழியே *
 எங்கள்வடவிதிப்பிள்ளை யிணையடிகள் வாழியே *

(௨௦)

பிள்ளைலோகாராயர்.

அத்திரியருளான ரனுமதியோன் வாழியே *
 ஐப்பசியிறற்றிருவோனத் தவதரித்தான் வாழியே *
 முத்திரேறிமறைத்தமிழால் மொழிந்தருள்வோன் வாழியே *
 மூதறிவமணவானன் முன்புதித்தான் வாழியே *
 நித்தியம்நம்பிள்ளைபதம் நெருசில்லைப்போன் வாழியே *
 நீள்வசனபூடணத்தால் நியமித்தான் வாழியே *
 உத்தமமாம்முறும்பைபுகை குடித்தவள்ளல் வாழியே *
 உலகாரியன்பதங்களுறிதொறும் வாழியே.

(௨௧)

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை.

வையகமென்சடகோபன் மறைவளர்த்தோன் வாழியே *
 வைகாசிவிசாகத்தில் வந்துதித்தான் வாழியே *
 ஐயன் அருண்மாரிகலை யாய்ந்துரைப்போன் வாழியே *
 அழகாருமெதிராச ரடிபணிவோன் வாழியே *
 துய்யவுலகாரியன் தன் துணைப்பதத்தோன் வாழியே *
 தொல்குருகாபுரியதனைத் துலக்கினான் வாழியே *
 தெய்வநகர்குந்திதன்னில் சிறக்கவந்தோன் வாழியே *
 திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகள் வாழியே *

(௨௨)

மலர்வானமாமுனிகள்.

இப்புவிபிரங்கேசர்க் கீடவித்தான் வாழியே *
 எழிற்றிருவாய்மொழிப்பிள்ளை யிணையடியோன் வாழியே *
 ஐப்பசியிறற்றிருமூலத் தவதரித்தான் வாழியே *
 அரவரசப்பெருஞ்சோதி யனநதனென்றும் வாழியே *
 எப்புவியும்சைசல மேத்தவந்தோன் வாழியே *
 எராருமெதிராசரெனவுதித்தான் வாழியே *
 முப்புரிநூல்மணிவடமும் முக்கோலதரித்தான் வாழியே *
 மூதறிவன்மணவான மாமுனிவன் வாழியே.

(௨௩)

செய்தமிழ்வேதியர்நதைதெளிந்து திறந்துமகிழ்ந்திருநாள் *
 சீருலகாரியர்செய்தருணற்கலைதெக்பொலிந்திருநாள் *
 மந்தமதிப்புவிமானிடர்தங்களை வானிலுயர்த்திருநாள் *
 மாசறுபூனியர்சேரேதிராசர்தம் வாழ்வுமுனைத்திருநாள் *
 கந்தமலர்ப்பொழில்குழங்குருகாதிபன் கலைகள்விளங்குநாள் *
 காரமர்மேனியரங்கநகரக்கிறை கண்கள்கனித்திருநாள் *
 அந்தமிழ்சீரமனவான மூனிப்பரனவதாரமசெய்திருநாள் *
 அழகுதிகழ்ந்திடுமையபயிற்றிரு மூலமதெனுநாளே.

(உக)

வாழித்திருநாமம் முற்றும்.

மணவானமாரூபிகள் நிபந்தித்தருளிய இயச்சாத்து.

நன்றுந்திருவுடை யோம் கர்ணிலத்திலவ்வெயிர்க்கும் *
 ஒன்றும்குறையில்கை ஒதினோம் *—குன்றம்
 எடுத்தானடிசேரிசாமா னுசன்தான் *
 பிடித்தார்பிடித்தாரைப்பெற்று.

(க)

வாழிதிருக்குருகர் வாழிதிருமழிசை *
 வாழிதிருமல்லிவளநாடு *—வாழி
 கழிபொறித்தநீர்ப்பொன்னித்தென்னரங்கன்தன்னை *
 வாழிபறித்தவாளன்வலி.

(உ)

திருகாடுவாழி திருப்பொருநல்வாழி *
 திருநாட்டுத்தென்குருகர்வாழி *—திருநாட்டுச்
 சிட்டத்தமர்வாழி வாழிசடகோபன் *

(ங)

இட்டத்தமிழ்ப்பாவிசை.
 மங்கைநகர்வாழி வண்குறையலூர்வாழி *
 செங்கையருண்மாரிசீர்வாழி *—பொங்குபுனல்
 மண்ணித்துறைவாழி * வாழிபரகாலன்
 எண்ணில்தமிழ்ப்பாவிசை.

(ச)

வாழியரோதென்குருகை வாழியரோதென்புதுவை *
 வாழியரோதென்குறையல்மாரகரம் *—வாழியரோ
 தக்கோர்பரவும்படஞ்சுழிபெரும்பூதார் *
 முக்கோல்பிடித்தமுனி.

(ரு)

மொழியைக்கடக்கும்பெரும்புகழான் * வஞ்சமுக்குறும்பாம்
 குழியைக்கடக்கும்நங்கூரத்தாழ்வான்சரண்கடியபின் *
 பழியைக்கடத்தும்இராமானுசன்புகழ்பாடியல்லா
 வழியைக்கடத்தல் * எனக்குஇவியாதும்வருத்தமன்றே.

(க)

வஞ்சத்திருந்துநீரந்தரமாகநியத்தாய்க்கும் *
 வஞ்சக்குறும்பின்வகையறுத்தேன மாயவாழியர்தாம்
 அஞ்சப்பிறந்தவன்மீமாதவனடிக்குஅன்புசெய்யும் *
 தஞ்சத்தொருவன்சரணும்புயம்என்தலைக்கணித்தே.

(எ)

வாழிதொறும்வாழிதொறும் உகாமய்ய
உம்பர்களும்கேட்டுவய்ய * அன்பினுலே
வாழியெனும்புதம்பெய்பெய்கைமாறன்
மழிசையாகோன்பட்டர்பிரான்மங்குகிவந்தன் *
கோழியாகோன்தொண்டர் துநல்பாணன்கோதை
குலமுனிவன்குநியநாகோதி * விதி
வாழியெனவருந்திரனைவாழந் துவார்தம்
மலரடி என் சென்னிகுமலர்ந்தபூவே.

(அ)

இயல்சாத்து முறறிந்து.

சாத்து முறை.

ஸர்வதேவதசாகரேஷ்வவ்யா ஹதபராக்ரமா -
ராமாநுஜாயதிவ்யாஹுரா வர்த்ததாமாவேந்ததாம்.
ராமாநுஜாயதிவ்யாஹுரா ப்ரதிவாஸர முஜ்ஜுவஸா -
திகந்தவ்யாபிதி பூயாத் ஸா ஹி லோகஹிதைவரினி.
ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்காயாமநுபத்ரவாமநுநிகம் ஸம்வர்த்தய -
ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்காயாமநுபத்ரவாமநுநிகம் ஸம்வர்த்தய.
நம: ஸ்ரீஸைலநாதாய குந்திககஜஜகமநே -
ப்ரஸாதலப்தபரமப்ரபயகைங்கர்யஸாஸிநே.
ஸ்ரீசைலோதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணூர்ணவம் -
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே சம்வநாமாதரம் முநிம்
வாழிதிருவாய்மொழிப்பின்னைமாதகவால்
வாழும்மணவானமாமுனிவன் * -வாழியாவன்
மாறன் திருவாய்மொழிப்பொருளை * மாநிலத்தோர்
தேறுர்படியுரைக்குஞ்சீர்.
செய்யதாமரைத்தாவினைவாழியே ரேகைவாழிதிருநாபிவாழியே *
துய்யமார்பும்புரின லும்வாழியே சந்தரத்திருத்தோளினைவாழியே *
கையுமேந்தியமுக்கோலும்வாழியே கருணைபொங்கியகண் ணினைவாழியே *
பொய்யிலாதமணவாளமாமுனி புத்திவாழிபுகழ்வாழிவாழியே.
அடியார்கள்வாழ அரங்கககர்வாழ *
சடகோபன் தண்தமிழ்நூல்வாழ * -கடவுளுந்த
மன்னுலகம்வாழ * மணவாளவாமுனிவிய! *
இன்னுமொருநாற்றாண்டிரும.

நித்தியாநுஸந்தனம்

முறிந்த.